

sue dimitatis attendit. p dicitur
 hoem repavit. noie regis
 ymagine isigntu. Ideo etiā si
 lius missa ē. r nō pat. qz qgru
 entia mitti debebat. q ē ab alio.
 qm q ē a nullo. Filius at a pte ē.
p uō a ullo alio ē. Pr em augu
ait l. de fmitate. Neqz hē de
quo sit. Dicit g. genuit filiu. pat.
filia genitū ē. ita p qgrue misit.
filia missa ē. ab illo em quemēt
mittit dei libū. cuius ē libū. Ab
illo mittit de quo natū ē. mittit
quod genitū ē. pat uō q misit
a nullo ē. Ideoqz p missa nō est.
ne si mittit ab alio eē putaret.
missis ē g. pō filia qia a solo
pē ē. deinde etiā spūs stūs sū
ner p. qd' deo fīm ē. ut q eāt
idmte dei filia. i huānitate fiet
hois filia. Non p ul' spūs stūs
carne iduit. ne alia i dimitate
eēt filia. alia i huānitate. r ne
idem eēt p r filia. si deo pat
de hoie nasset. Vñ i entūis
dogmatibz. Nō p carne assūpsit
neqz spūs stūs. sed filia tm ut
q eāt i dimitate dei filia. fiet i
huānitate hois filia. ne filia nō
ad altm trāsiet q nō eēt etna
natitate filia. Dei g. filia. hois
stūs ē filia nata p m uitate nē
ex deo dei filia. r p m uitate nē
ex hoie hois filia. ut uitas
g. gemitū nō adoprōne non

appellatōne sed i utraqz natuuitate
 filij nomē nastendo habet. r eēt
 uerqz deo r uerqz hō unq filius.
 Nō g. duos xpos neqz duos filios
 sed dīm r hoem unū filiū que
 ptea unigenitū dicimz manētē
 i duabz substantiis. Dicit em
 nē uitas qtulit nō qfusis natūis
 neqz imixto sicut thimociam uo
 lūt sed societate. unitis. Ete hēs
 qualit filia nō pat ul' spūs stūs
 carne assūpsit. ~ ~ ~
QVz pat ul' spūs stūs potuit
icarnai ul' possit. ~ ~ ~
 id qrit vtz pat ul' spūs
 stūs. icarnai potuit ul' etiā
 modo possit. Hanc rñdendū p
 r potuisse olīm r posse mūt
 carne sumē r hoem fieri tam
 ptem qm p m scm. Dicit em
 filia hō stūs ē. ita pat ul' spūs
 stūs sū potuit. ~ ~ ~
QAn filius q tm carne accepit
aliquid fecit qd' nō pat ul' pte stō
 Ad forte aliq dicit cū m
 diuisa sūt opa tinitatis si
 filia carne assūpsit tūc pat et
 spūs stūs. quia si filia carne as
 sūpsit. nec hor fecit p ul' spūs
 stūs. nō omē qd' fuit filia. fuit
 pat aut spūs stūs. At oīa siml
 pat r filia r spūs ~~stūs~~ r
 ambōz pte r qcordit opant. Ad
 hoc dicimz q nichil opat filia
 sine pte r spū stō sed una ē hō
 tū opatō idiuusa r idissimilis

et tñ filia nō pat ul spūs sūs
carne assūpsit. ipam tñ carnis
assūptōne tñtas opata ē. Sicut
augg I li de fide ad petrū ait.
regaliati sumus p solū filiū
pñ carne sed nō soli filio pñ
deitate. Trinitas enī nos sibi
regaliavit p hoc q solū ubū
carne ipa tñtas fecit. Trinitas
g^o assūptōne carnis fecit s̄ ubo
pñ ul nō pñ s̄. Si enī sibi pat et
filia sibi ul pat filio ul filius
pñ carnis assūptōne opata est nō
est eade opatō utiq; sed diuisa.
Bed s̄ sicut isepabil et iduisa ē
vntas sibe tñ ut ait augg I li de
trinitate. ita et opatō. nō tñ eandē
trinitate nata de uirgine. crucifixa
et sepulta catholici tractatores do
cuerūt sed tñ filia nec eandē
trinitate descendisse ipse columbe
sup ihm sed tñ pñ s̄. Nec eandē
dixisse de celo. Tu es filia meū dilectus.
sed tñ pñs uocē fuisse ad filiū factā
quāuis pat et filia et spūs s̄. sicut
isepabiles sūt. ita et isepabil opent
Her et mea fides. qm̄ et catholica fides
ē. Luz igit̄ solū filius carne assūpsit
ipam tñ incarnationē cū pñe et spū
sancto opata est. ~ ~ ~
Quae tota huāna natura accepit
et quid noīe vntatis ul humane
natura intelligendū sit. ~ ~ ~
Quā tñ hōie tota nā huāna vi
cio corrupta est. tota assūpsit
id est aiām et carne. ut tota curāet

et sanctificat. Ed at huāne nē
sive huāntatis uocabulo aiā et cad
itelligi debeant. apte doz ihedg
I expōne catholice fide dice. Vir
gfitem i xpo unā eē psonā filij
ut dicamg duas pfectas et integras
eē subas. i. deitatis et huāntatis
que ex aiā q̄tinet et corpe. Itē apte
onidit huāntatis noīe aiām et corpe
itelligi q duo assūpsisse dei filia
itelligit ubi hōiem sive huānta
tem ul huāna nām accepisse legit̄.
Quāe quēda tangit q huāni
tatem uālem accepit. ~ ~ ~
Erant q noīe huāntatis nō
subam sed p̄p̄tate quanda
a qua homo noīat. significatū cō
tendit ubiq; huāntatis xpi
memoat. Ait enī iohānes damas
renus. Sciendū quidē q dimitatis
et huāntatis noīe subas s̄
natura ē representatū. Nā enī
nō s̄t accipit i xpo ut cū dicit̄
una nā eē oīm hōim. Ed euidet̄
idem iohānes onidit differentē
rōne dicti assignans. cū natura
huāna i xpo noīat et cū una d̄
nā oīm hōim. Ait enī. Cū unā
hōim nām dicimg. sciendū ē qd
nō p̄sidentes ad aiē et corpe rōes
dicimg hoc. Impole ē enī unū
nē dice dñi corpe et aiām aduīte
opata. Et q plime p̄sone hōim
sūt. omēs at eandē suscipiūt
rōne nē. Omēs ex aiā et corpe
opati sūt. et omēs nā aiē p̄cipat
et subam corpe possident. nos

comem spem plimaz & differenciu
 psonaz una nam dicitur. vniuersa
 s; psona duas nas hntis & i duab; q;
 pte natius exntis ane s; & corpis.
 In dno at ihu xpo no e roem.
 spem accpe. Resp em frus est
 nec e nec aliq; fiet aliq. s; xps
 ex deitate & huamitate & deitate
 & huamitate. i deitate & huamitate
 deo pfrus e idem & homo pfrus.
 Totu igr hoims nam. r. aiām et
 carne. et hoz ppetues siue acmdea
 assupit deus. no carne sine aia
 nec aiām sine rōne ut hētica uo
 luerit. sed & carne & aiām cū
 sensib; suis. Vñ iohānes damascen;
ait. Dīa q̄ t nā nā plantauit dei mā
ūba. assupit s; corp; & aiām in
tellectuale & hoz pdiomata. Totū
em totū assupit me ut toti michi
salute ḡtificet. Quod em iassup
ibile ē. i curabile est.

De unione ūbi & carnis mediāte
Assumpit igr dei **Carā**
 filius carne & aiām s; carne
 mediante aiā. Omnia ē em carni
 p mediū itellctū ūbi dei. Tante
 em subilitatis at; simplicitatis
 ē dīna eētia ut coepi de limo
 ēre formati vniū nō agruit n̄
 mediante rōnali eētia. Ula aut
unō iexplicabilis ē adeo ut etiā
iohānes ab utēō stificat; se nō eē
dignū fateat solue cōrigiā calci
amenti ihu q̄ illū uniois modū
iuestigat at; alijs explicat nō eāt
sufficiens. Rō sūt igr audiendi

q̄ nō vni hoim filiu dei assupisse
 dicit neq; natū de feā. sed flām car
 ne & ymaginē corpis simulatā of
 tendisse videntib;. Ique errorem
 p̄cipunt; q̄ timet qd s; nō p̄ s;
 ne huana carne uitas & suba dei
 inq̄net; & tū pdicant istū visibile
 solem radios suos p omes feces
 p̄ge & eos mūdōs & s̄ncēōs
 suae. Hic ḡo visibilia mūda a visi
bilib; mūdōs ḡtingi p̄nt & nō
īq̄na. q̄ntomagis īq̄mūbil & iusi
bilis uitas. p spm aiām. & p aiām
corpis sustipiens. totū hoim sine
sū ḡtūmāōne assupit & ab omib;
īfinitatib; libeāuit. Itē hic dicit
dei sapiām p spm assupisse aiām
et p aiām corpis. s; p̄us em. s. p̄
aiē supior maior silitudine deo
p̄p̄inat; q̄m aiā. s. ipā eādē sp̄m
īfiorē p̄tē. & aiā magis q̄m corp;
& ideo nō īq̄grue aiā dī assupta
p̄ spm & corp; p aiām.

Ad ūbi assupit aiām & carne
sil. neq; rō p̄ q̄cepta q̄ assupta.
Si nō q̄rit; ut; ūbi carne
 sil & aiām assupit. an p̄
 aiām q̄m carne. ul carne q̄ aiām.
 & ut; cad illa p̄q̄ fuit ī utēō ūḡis
 q̄cepta. & p̄gea assumpta. veissime
 & absq; ulla ambigritate dī. Rā
ex quo d̄s assupit hoim totū as
supit; simūq; s; uniuū aiām et
carne. nec cad p̄q̄ concepta. & post
modū assumpta. Hic ī q̄ceptōne
assupta & iassumpōe q̄cepta. Vñ
aug; ī li. de fide ad petr. finisse

tene et nullatenus dubites non car-
ne ipsi sine divinitate concepta ut
virginis pro qua suscepit a uero sed
ipsum uerbum dei sine carnis acceptione
conceptum. ipsamque carne ubi in carna-
tione conceptam. Idem in libro de trinitate.

Non est dei hominibus mediator nisi est
idem deus idem homo. In utroque
unus et uerus. quia simul forma a
solo filio suscepta. tota trinitas in
una est uoluntas et operatio fecit. Non
autem trinitas uirginis pro suscepta est ratio
et per modum divinitas uenit in carne.
sed mox ut uerbum uenit in utero suata
uoluntate prope dei. secundum est ratio et perfectus
homo. in trinitate carnis et anime natus
est. De hoc et quodam in moralibus ait.
Angelo nuntiante et spiritu adueniente
mox uerbum in utero. mox intra ute-
rum uerbum caro.

De carne quam uerbum assumpsit
qualis ante fuit quale assumpsit.

Oberit etiam de carne ubi ante
propter conceptam obligata fuit
propter et ante illis assumpta fuit a uero.
Hanc dicitur potest et credi oportet iuxta scripturas
attestationis quoniam ipsam propter
fuisse obnoxiam sicut reliqua fuit
uirginis ratio sed propter spiritus sancti operatione ita
mudata ut ab omni peccati contagione
tinnis uirget uero. pena tamen non
uinitate. sed uoluntate assumens re-

Quod non tamen illa caro manente
sed etiam factus uirgo ab omni contagio
et spiritu sancto mudata fuit.

Maria quos tota spiritus in ea
puerit. a propter proferus

purgauit et a fomite etiam propter
liberant. ut fomite ipsum penitus
euacuando ut quodam placet ut sic
debilitando et extenuando ut ei
postmodum occasio peccandi nulla
tenus extitit. potentiam quos ge-
nerandi absque uirginis
parauit. Ita enim uerba euangelii
darent ubi angelus uirginis alloquitur
ait. spiritus sanctus superue. te et uirga
altis. obumbrabit et quod uas. ex te sanc-
uorabit. si. dei. Cui factus uirgo respondit.
Ecce ancilla. do. si. in. propter uerbum tuum.
Quod expones iohannes damascenus
ait. post consensum autem spiritus uirginis
spiritus sanctus puenit in ipsam propter uerbum
dei quod dicit angelus purgans ipsam.
et potentiam deitatis dei ubi re-
ceptiuam preparans sicut autem et gratia
tua. et tunc obumbravit ea dei
altissimi propter sapientiam et uirga etiam
id est filius dei propter hominibus
id est quibus. sicut diuinitatem se-
men et copularunt sibi ipsum. ex simi-
simis et purissimis uirginis
sanguinibus nostre antiquae generationis
carne uita uita rationali et inteller-
tualis non seminans sed per spiritum sanctum
trans. Quare sicut caro sicut dei ratio
sicut ratio uita rationalis et intellus
sicut ubi dei ratio uita rationali et inteller-
tuo. Et hinc propter fit quod ante
diximus carne. s. ubi sicut
concepta et assumpta eandem propter
tota uirginis spiritu sancto pueniente ab
omni labe peccati castificata cui collata
est potentia nouo more grandis

D
m

ut sine coitu vi. sine libidine ger
pientes i uero uigine celebraet co
ceptu dei x hominis. Ulla em caro
qua deo ex uigine sibi untre digita
e sine uino crepta. sine pito nata
e. hanc tu carne no celestis. no
aerie. no alia cuq putes ne
ee sed eia cuq e omni homi cad.

Fluctuante firmat ex tuc uigine
a pito fuisse iminem.

Quod at sac uigo ex tuc ab
omni pito iminus extitit
augu euidet ostidit i li de natu
x gra ita iquens ait. Excepta sac

uigine maria de qua pp honore
dni nullam xpus ca de pito agit
habeti uolo qstione. Inde em
simq. qd ei plq gre sic collatu
ad unicudu ex oi pte pttm
qd gnce ar pare meruit que
constat nullu habuisse pttm.

Hac g uigine crepta si omes
sti et ste possent qggm x qret
ab eis un pttm habent quid
rnde possent n qd iohes ait.

Si dixerim qd pttm no hemq
nosipos seductimq. Ulla aut uigo
singulai gra puenta e atz re
pleta ut ipm habet uento sui
fructu q ex initio hf uniusitus
dum ut illud qd nastebat ex p
pagine pmi hois tm oo geneis
x no cinnis oigine ducet.

Quid xpc no fuit decimatu
i abraham sicut leui cu cad qua
arcepit in eo fuit peccato
obnoxia.

Quam aut illa cad cuq ex
cellencia singularis ub ex
plicat no ualet anqm eet uibo
uinctu obnoxia fuit pttos maria
x talis a qba ppagatione fducta
e. no imito uidei pt i abraham
pito subiactusse. cuq uniusa cad
pito subiactebat. Un qm solet quae
leui decimatu dicit i abraham. x
no xpc cu i labis abhe utqz fuit.
fm malem rone. qm abraham
decimatu e. r. decimas dedit mel
chisedech. Tuc em apus leui de
rimatu dt. i abham caqm i malu
ca qa ea decimatione sicut abaha
mmox melchisedech ondit. cu p
sonalut decimas soluit ita x leuitico
cedo q i abraham fm rone semi
nale eat. x ex eo p orupiam carnis
despndit. x fuis aut no e decima
ta q lz i fuit fm carne. no cu
mde despndit stdm lege roem
sz p carnis libidine. Sicut em
adam omes pttauerit sed no
xpus. Un augu sup genesim.
Sicut adam pttante q i labis
eia erant pttauerit. sic abaha
dante decimas. q i labis eia erat
decimatu ptt. Sed hoc no sequit
i xpo. lz i labis ade x abha fuit
q no fm orupiam carnis in des
pendit. Cu g leui x xpc fm carne
cent i labis abrahe qm decimatu
e. idd ptt decimatu no fuit. q fm
aliquo modu no eat i xpc. quo
eat i leui. Srdm rone qpe illa
semiale i fuit leui q rone per

offera est et notabilis facta in
 carnatu e igitur ubi ut ait iohannes
 et a ipsa trinitate non excessit et
 totum incarnatu e et totum trinitate
 amovet corpale et qd hinc dicitur
 e trinitate. Non extensa
 carne eia cu trinitate dicitur.
 In oibz i sup oia ede et i ued
 ste genitris exitebat sed in ipso
 actu incarnationis.

Quae i scriptura sepius tribuat
 incarnatione q e opa trinitatis spu sco
 et de ipso ena greptu et nato dicitur

Qubi sicut i supioibz tractata
 e opaco ue sit pater et filius et spūs
 sc̄i. Inuestigatoe nobis dignū
 uidet quae i scriptura spū sancto
 opa sepius tribuat et de ipso xpūs
 greptu et nato memoret. No enī
 ideo opaco incarnationis spū sco
 sepius attribuit q ea ipse sola sine
 pte ac filio fecerit sed quia spūs
 sc̄us e caritas et donū patris et filij
 et ineffabili dei caritate dei caro
 factū e et ineffabili dei dono filij
 dei sibi uniuert formā sui. No
 i frequens denotatio spūs sc̄i
 ab i ope patris et filij secludit
 sed ponit uno notato tres
 itelligit sicut fit sepe i alijs
 opibz. Uti augustinus sup hoc mouet
qone i hūc modū eandē defmīat
tenet. ita inueniens. Tu illa
 fatūā quā uigo grepit et pepit
 quāuis ad solā psonā filij ptinē
 tem. tota trinitas fecit. Neq enī
 sepabilia sūt opa trinitatis. cur
 in ea faciendā spūs sc̄us solus

noiat. aliquid et quod unum trinum et aliq
 ope notat. uniuersa opa trinitatis
 itelligit. Ita uē e et exemplis do
 rei potest.

Quo sensu dicitur xpūs cōceptus
et nato de spū sancto.

Ad istud pposita qone eiqde
 q solutioe ul expōne. No
 e i hoc diuina imoandū.
 Illud enī mouet quō dicitur est
 xpūs nato de spū sco cū filius
 in illo mō sic spūs sancti. Quōd dicitur
 sumus pater hominis xpi ee
 spū sc̄m ut deq pat ubi genit
genuit. spūs sc̄us hoīem ex q
 utq suba xpi uincens et et unq
 dei patris filij sc̄dm ubi et spūs sc̄i
sc̄m filij p m hoīem q eū
 spūs sc̄us tamq m pat eia de mīre
 uirgine genuisset. Et hō dicit
 audebit. cū ita sit absurdū ut
 nulle fidelū aures id ualeant
 sustine. Unde cū fateamur xpm
natum de spū sco ex maia uirgine
 quō no sit filij spūs sc̄i et sit filij
 uirginis cū et de illa et de illo sit nato
 explicatē difficile t. p̄culdubio no
 sic de illo ut de patre. sic tū de illa
 ut de mīre nato e. No e aut con
 cedendū qdqd de aliqua re nascit
 qmuis eiusde filij rei mīcupat.
 Et enī omittā alie de hoīe nasti
 filij. alie capilla alie pediculu. alie
 labicū qd nichil e filij. Et q hor
 omittā qm tante rei desorunt
 compant certe q nascit ex aqua
 et spū sco. no aque filios eos

recte dicitur quia factus est. **Dispo**
Persona ut nā psonā ul' nām
assumpsit. et si nā dei incarnata sit.

Proterea inquit optz cū ex p
missis q̄ret ubū dei carne
et animā sūc assumpsisse i unitate p
sone. qd hoc ponit q̄rendū
sit. sūc psona psonā ul' nā nām
ul' psona nām ul' nā psonā as
sūpsit et an ita quemat dicit nām
dīnā eē incarnatā. sicut deo incar
natū et ubū incarnatū sane dicit. Her
inquit sine q̄rendi rō iurē sa
crae auctoritatē testōna p̄m
Tylia ut p̄plexa. p̄m ud ex
plicata. et apta. Tertū e em et
sine ambiguitate vīm q̄ nō nā
psona nec psona psonā nām as
sūpsit qd s̄m subditō q̄bat
testōnis et as̄ruit documentis.

Aut em augustinus in li de fide ad petrum.

De virginis dicitur quod uitate
carnis accepit ex uirgine. et cum nascere
integritate uirginitatis seruauit i ma
tre. et paulo post hoc. deo humana
nām i uitate psonae suscepit. q̄
se humanae p̄ mām i corrupte
ligis uterū ex ea nascitūq̄ i ple
uit. forma i sui. et nām sui i
sua accepit. ille psona. **Itē.** deo
em ubū. nō accepit psonā hoīs
sed nām. **Itē.** deo filij uirginis
ut carne hoīs animā mūdaret.
susceptione carnis atq̄ rōnal' in
carnatū ē. **Hic** alijsq̄ plūibq̄ auc
toritatibq̄ euident' ostendit' nō nām
psonā. nec psonā psonā. sed psonā
nām accepisse. **De quarto** uo
q̄mo articulo. utz s̄z nā nām

assumpsit. scrupulosa etiā mē doctos
q̄no est. quia Thot plimū dissentie
vident' q̄ aucto te p̄clar' alijs dacti
oes i sac' pagina extiterūt. **Itē**
tantū aliq̄ ab alijs. vīm etiā idem a
se et ip̄is dissōnāe uident' sicut do
cent subiectū **de** capla.

De consilio toletano vni.

Legit' em i consilio toletano vni
traditū sit. Solū ubū caro
factū ē. et habitauit i nob. et cū tota
finitas opata sit. forma uitate suscep
ti hoīs q̄m i se p̄abilia sūt opa fuit
solū tū filij accepit hoēm i singu
litate psonae. nō i unitate dīne
nē. et id qd p̄m ē filij. nō qd cōe ē
uītati. **Itē** i consilio toletano. vniq̄
sube credimq̄ dīn p̄m et filia.
q̄m s̄m. nō tū dīctimq̄ ut huiq̄
finitatis unitate māiā uigo genuit.
sed tū filia q̄ solū. nām māiā
i uitate psonae suae assūpsisset. In
carnatione quoz huiq̄ filij dei
tota finitas opata eē credenda
ē. Solū tū filij forma sui acce
pit. i singularitate psonae. **Hic**
finitas i sinuāe uide' q̄ psona
tū nām. nō nā nām assumpsit.
Itē em qd cōe ē finitatis nō accepit
hoēm. qd nō nā dīnā q̄ cōis ē t̄bq̄

Hic ponit ea q̄ba p̄bat' p̄sonis
nām accepisse nām.

Qui uir obuiaē q̄ augustinus
li de fide ad petrum ait. Nec
dimitas iquid xpi aliena ē a nā
p̄is. p̄m id qd i p̄m eā ubū.
nec humanitas ei q̄ aliena a nā
m̄is s̄dīm id qd ubū rōs s̄m
ē. **Itē** em nā q̄ semp genuit

excludi dina nā ab acceptōne ser
 uilis forme. ~~Et~~ alie due psoe
~~quod~~ pat sūz z pūis sūis. ~~Itē~~
 et illud aliud sū id qd ē pūi filij
 nō qd rōe ē tūtatū hōiēm accep
 sit qd intelligi sūz ppe t p pōnāsi filij
 nō tēbz. ~~modū~~ psona dina natia
 huāna sūmuit qd sensū ex ubi ioh̄s
damas̄n os̄firmat qd tota dina na
 tia t vna ypostasiū t carnata esse
 euident̄ assent̄ dicens. In huānate
 ubi dei am̄g oēm z pfectā nām
 deitatis t vna ^{ciq} ypostaseon tarna
 tā ēē. v. vntā huāne nē z nō ~~par~~
 pte. ~~par~~. Di em̄ huāne nē am̄g
 vntā ēē oēm dicitatis nām ul
 sūbam. Itē eadē ē nā t singla p
 postaseon. i. psonay z qn dicitur
 nām ubi t carnata ēē sūdm b̄tos
athanas̄iū z cyrillū deitate dicitur
 ēē vntā carm̄ z vna nām ubi di
 t carnata os̄fitem̄. H̄is at qd rōe ē
 sube possidet z qd ppetatis ē h̄ns
 ypostaseos. i. psonē. Ex h̄ns mā
 feste ondit̄ qd nā dina t carnata ē.
 vnde et eadē nā nē dī sustepisse
 huāna natia.

Quā dina nā debeat dici rōe fca.
Sed qrit̄ vtrū eadē diuina
 nā debeat dici rōe facta sū
 ubi dī rōe fca. Bi em̄ idem est
 t carnata qd ē carne fieri. vnde p̄
 ita debeat dici qd sit rōe fca sicut dī
 t carnata. Ad qd dicitur qd si illud
 dīm t fact̄ s̄pctūa rep̄ter̄ ex eadē
 itelligēna accep̄t̄ qd t dī t carnata.
 Sed quia illud auctoritas subtrahit
 atq; locutio ^{modo} ~~modū~~ nūmā fare

videt̄ exp̄ssione si nā dina dicit̄ rōe
 facta. meliū hor. ~~sim̄~~ puto ul̄ ne sile
 guē qm̄ tēne assere ne si illud di
 rat. quā bilitas nē t nām singficā
 pūet̄. Ex pmissis t dubitabilis op̄at
 qd psona ubi sine nā. hōis nām
 sūz carne z atām assūpsit sed nō
 psonā hōis. Bi aut̄ dina nā nām
 hōis accepit quae nō dī facta
 homo ul̄ ēē homo sicut ubi dei.
Ad qd dicit̄ p̄t. quia dei filij dicit̄
 fr̄s homo ul̄ ēē homo nō solu
 t hōiēm assūpsit sed qd ip̄m
 t vntate z singularitate sū. i.
 psonē accepit. Natūa at diuina
 hōiēm quidē accepit. i. hōis.
 forma sibi vniuit sed nō singū
 lantate et vntate sū. Veruata
 em̄ p̄petate ac diuisitate duarū
 natiaoz psonē singularitas extitit.
Idē qd nā sic dina nā dī hō
 ul̄ facta homo sicut dei filij
 quida t̄i indr̄nt v̄t̄z qcedūt.
Quae nō accepit psonā hōis
 cū hōiēm accepit.

Ideo ud nō psonā hōis
 assūpsit quia rōe illa z atā
 illa nō erāt vnta t vna psonā
 quā assūpsit quia nō ex ill̄ qsta
 bat psona qn̄ illis vntū ē ubi.
Nā sibi iūce sūt vnta sū cū ubo
 vnta sūt. alia t̄i vntone iūce vnt
 tu sūt ia duo sūz atā z rōe alia
 vntone ubo vnta sūt. qā alia ē
 vnto atē ^{ill̄} z carne. alia ē vnto
 ubi ad atām illā z carne. Nō ḡ
 accepit ubi dei psonā hōis

et scrupulose qoms expone plimū
differre fuerunt sapientes.

Ad Th qoms expone drūt sapi

Hūbī ~~quosda~~ ~~smām~~ ~~ifert~~

Incarnatōne hōiem quēda ex aīa
rōnali & huāna carne gstatutū
ex quibz duobz oīs uera homo
gstatut. Et ie hō cepit ee dō nō
pōe nā dei sed psona ūbī & dō cepit
ee ille hō. Concedit & hōiem illū
assūptū a ūbo et unū ūbo & tū
ee ūbū & eade rōne tōdūt dīm ee
deū sīm hōiem ul' ee hōiem qz dō
fūs ē. i. cepit ee qdā suba ex aīa
rōnali et huāna carne subsistens
et iā suba facta ē. i. cepit ee dō. nō
tū de migratōne nē i nām sū ut usq
nē suata ppetate sīm ē ut deq eēt
illa suba & iā suba eēt deq. **U**n ue
dī deq fūs ē homo. & hō fūs ē dō
et deq eēt homo & homo dō. & filiq
dei filiq hōmīs et eō. **L**ūq dīcāt
illū hōiem ex aīa rōnali & huāna
carne subsistē. nō tū fatent' ex
duabz natūis ee qpōitū dīmā sū
& huāna nec nē illiq ptes ee
duas natūas sed aīam tū & carne.

Auctōitates pōit qbz suā mīnūt

Et ne de suo sensu smām
tū loq pūent. hāt smām
plūbz mīnūt. auctōitatū testō
nīs. **A**u em augū i li de tūitate.

Cū legī ūbū cūō sīm ee. **I**n ūbo
telligo unū dei filū. in carne ag
nosto unū hōmīs filū et utrūq
sū unā psonā deū & hōiem i effu
bil' grē lac' gitate qūctū. **I**dem
t' ent. **I**hūc xpc deq de deo est.
homo autē natū de spū sūcto

ex maīa ūgine ^{utraq} suba dīmā sū
et huāna filiq ē unūq dei pīs omīpō
tentis. de quo pcedit pīs sū sū
utrūq unū sed aliud p' ūbū & ad
p' hōiem. nō duo filiq dei et hō
sed unū filiq dei dei sūe nūcio.
homo a cōo nūcio. **I**te i eode q nā
huāna a xpo i hōie meruit unū
tem psonē unū filiq dei singulāt
assūpta eēt. **E**ue ~~hō~~ bonā uolūtas
q opa bona p'esserūt qbz merēt'
homo iste unā psonā fieri cū deo
nūq' antea fuit homo & hōc ei
singulāt hāficū p'ntū ē ut sū
gulāt p' merēt' deū. **N**empe ex
quo homo ee cepit nō alid cepit ee
homo qm' dei filiq et hīc unūq' &
p'p'ea dei ūbū. **I**n illo suscepta cūō

q ab

facta ē utrūq deq ut ~~q ad deū~~ ē. **q**uēadmodū
unā psonā qlibz homo aīa stūlīz
rōnalis & cūō sū. **U**nā p'p'ea
ūbū & hō. **I**dem sup iohēm ag
nostamū **g**emina gemina subam
& dīmā sū q equalis ē p' & huā
nā quā maīor ē p'. **U**trūq at sū
nō duo sed unū ē xpc ne sit qua
termitas nō tūitas dō ut p' hōc
xpc ē deq aīa rōnalis & cūō. **I**dem
~~q~~ quoz i li de p'p'ea dīmōne
sū. **I**lle homo ut a ūbo patri
coetno i unūitate psonē assūptū
filiq dei unūgenitū eēt. **U**n hō me
rūt. **E**d' bonū ei p'p'essit ut ad
hanc t'essabile excellēnā p'ue
niet. **S**ūente **q**uo suscipiente
deo ūbo ipe hō ex quo ee incepit
cepit ee unū filiq dei. **I**te homo
quicūq' illa grā sit xpīang. sicut

grā homo ille ab initio fr̄s est
xp̄us. Itē i li xmo de trinitate.

qa

Grā dei nobis i hoīe xp̄o rōmē
dat. Nec ip̄e ut trinita unita
te deo nōo quātq̄ una cū illo
p̄sona filij dei fiet i null̄ e p̄
cedentibz m̄tis assecutq̄. Sed
ex quo homo icept̄ ex illo est ⁊
d̄s. ⁊ un̄ d̄m̄ e ubi cōs fr̄m̄
e. Hylaid quoz in li 10 de trinitate

ait: xp̄m̄ nō ambigū esse ^{gmgē} ^{d̄m̄}
ūbū. neq̄ rursū filiū hoīs ex
aīa et corp̄e consistisse ignoantq̄.

Hys alijsq̄ auctōitatibz utunt̄ q̄
quēda hoīem ex aīa rōnali ⁊ car
ne ap̄ōitū deū fr̄m̄ dicit sed gr̄adi
nō nā. Sola em̄ grā habuit ille
homo nō m̄tis ul' nā ut eēt d̄s
sive eēt dei filij. ut habet oēm
sc̄iam ⁊ potēciā quā h̄c ubi cū
quo e una p̄sona. Nec tū sup̄ioi
bz legi q̄ homo ille sit una p̄so
cū ubo ⁊ sit ip̄m̄ ubi sed etiam
q̄ aīa rōnalis ⁊ cōs eadē p̄sona
sit et xp̄us et deus.

Salicor sententia.

Sunt at ⁊ alij q̄ istos i p̄te
p̄sencūt. sed dicit hominē
illū nō ex aīa rōnali ⁊ carne tū
sed ex hūana ⁊ dīna nā. ⁊ ex f̄bz
substantijs. dīnitate carne ⁊ aīa
q̄stae ⁊ hūc xp̄m̄ facent ⁊ unā
p̄sonā tū eē. an̄ i carnationē uō
solūmō simplice. sed i carnationē
factā ap̄ōitā ex dīnitate ⁊ hūanita
te. namē e ideo aā p̄sona qm̄ p̄q̄
sed tū p̄q̄ eēt tū dei p̄sona. In
carnationē facta est etiam hoīs

ner

p̄sona. nō ut due eēt p̄sone sed
ut una et eadē eēt p̄sona dei ⁊
hoīs. p̄sona ḡo q̄ p̄q̄ eāt simplex
⁊ i una tū ex nā. i duabz ⁊ ex
duabz natūis subsistit. et p̄sona
q̄ tū dei eāt facta e etā uerq̄ ho
subsistens nō tū ex aīa ⁊ carne
sed etā ex dīnitate. Nec tū p̄sona
illa debet dīa p̄sona fr̄a. quāuis
dicat̄ facta p̄sona hoīs. facta eīḡ
illa p̄sona ut q̄bzda placet quoddā
subsistens ex aīa ⁊ carne sed nō
e facta p̄sona ul' sūbā ul' nā. et
i q̄stā e ille subsistens. ap̄ōitā. ut
i q̄ntū aut ubi e simplex e

Hic auctōitates etā pōit que
hanc p̄bant sententiā.

Que hor augo i li smax p̄p̄m
ait. modis oīm̄bz appbare
condimq̄ sacrificiū eētē duoba q̄stae
duoba rōsīa s̄z visibili elementor
p̄p̄e ⁊ invisibili d̄m̄ ihu xp̄i carne
et sanguine sac̄mento ⁊ resac̄mēt
⁊ corp̄e xp̄i sicut p̄sona xp̄i q̄stae
at̄ q̄stae ex deo ⁊ hoīe cū ip̄e xp̄i
uerq̄ sit d̄s ⁊ uerq̄ homo. q̄ oīm̄s
res illaz rez natūā ⁊ uitate i se
q̄tinet ex q̄bz q̄stae. De hor eodē
iohānes damascū In d̄no m̄o ihu x̄o
duas q̄dē natūas agnoscimq̄. unā
at̄ p̄p̄ostasiū ex utiq̄sūq̄ composiā.
Incarnatq̄ e i xp̄us ex iīḡie assu
mens p̄m̄iciā n̄re masse ut ipsa
eētēit. carne p̄p̄ostasiū q̄ dei ubi
p̄p̄ostasiū. ap̄ōitā facta fuit q̄ p̄q̄
sim̄ eāt ubi p̄p̄ostasiū. Composiā
uō ex duabz p̄fectis natūis. deitate
et hūanitate. ⁊ ferat ip̄a dīuina

characteristat

dei ubi filiationis ~~caractere~~ & det-
 minatin ydioma fm q diuisa est
 a pte & ppi stō & hē carnis carac-
 teristica & determinatia ydiomata
 stōm q differat a matre & alijs
 hominibz. Itē unā ypostasim filij
 dei qstent i duabz natijs pfecte
 se habentibz deitatis & huānitatis.
 & incarnatā eandē ypostasim & has
 duas natijs custodiri & manē t
 p p vmonē nō scēsu fm partes
 ponent singulas nās sed vnitati
 iūte i unā qpositā ypostasim. Sub
 stantiale em īqng vmonē sū vā
 & nō fm fantasiam. Subalem ar
 nō duabz natijs pferentibz alim
 sū unā qpositā nām sed vnitati iū-
 tem i unā qpositā ypostasim. ~~Sub-
 stantiale ut nō duabz natijs pfer-
 entibz alim sū unā qpositā nām
 sed vnitati iūte i unā ypostasim
 qpositā filij dei & manē eandem
 subalem dnam determinamq. Et d-
 cibile mansit cibile & qd i cibile
 incabile. & mortale mortale. & imor-
 tale imortale. & trāspabile trāsp-
 nibile. & trāspale trāspale. et hoc
 qdē rfulget mīacul. De hoc enā
 augu m li de trīte ait. Quē ad
 modū fm deitate una ē dei pīs
 filij nā. Ex vtrūq aut suba & dimi-
 tatis et huānitatis vng atq idem
 ē deq dei & hominis filij. Hūc ppr
 ut deq verū ita enā homo verū.
 Idem i em li de trītate. Sic dō
 quūq potuit huāna nā ut ex du-
 abz subijs fiet una psona ac p
 hoc iā ex tbg deo. aīa & carne.~~

hys alijs plūibz auctoritatibz se
 munit q dicit psona ē qpositā
 ee ul factā siue qstante ex duabz
 natijs siue ex tbg subijs.

Tercia alior sententia.

Sunt etiā alij q incarnationē
 ubi nō solū psona ex natijs
 qpositā negunt vī enā hoīem aliq
 sine enā aliqua subam. ~~Itē i
 ex aīa & carne qpositā ul factā dif-
 fitent sed st iā duo sū aīam & carne
 ubi psona ul nē vnitā ee aut ut
 nō ex ill duobz ul ex hys tbg aīq
 suba ul psona fiet sū qponēt sed
 hys duobz uelud tōmēto ubi di-
 uestiēt ut mōlū ortis qgent ap-
 parēt. Et is dī frūis uerū hō. qū
 iūitate carnis & aīe accepit q duo
 enā singlaritate & vnitati siue psoe
 accepisse le nō qā alia duo ul aīq
 res ex ill qpositā sit una psona cū
 ūbo ul sit ūbū sū q ill duobz ante
 dentibz ūbo. nō ē psona mīs
 auctū sū fiet qēntas i cūitate
 & q ipa pso ūbū q eat sū q tōmēto
 mēto assūptione tōmētū nō est
 diuisa ul mutata sed una eadēq
 iūnitata pmanit q fm habitū
 dīm hoīem factū dicit. Accipiedo
 em hoīem dī deq ee frūis hō.
 & ppr acceptū hoīem dī dō uē frūis
 homo. ppr assumete deū dī hō ee
 dō. pā si eēnalit īqūe illi deq ee
 hō ul hō ee deq tūlliget. tūc si
 deq hoīem assūpsisset īseru mulie-
 rai & m mulier eēnalit deq eet &
 equiso. potuit i mulier ee dō & egō~~

Quarto dicit qd hō hō sūmā roboāt.

Ne aut istī de suo influe vi-
 deant. testōms in mediū

in enā iuxta huānitātē eadē ē mīs & filij nā

productis qd dicitur qfiant. Aut em
augg i li de gra noui testamti.
Sicut em no auget nris psonaz
cu cad accedit aie ut sit vng ho.
sic no auget nris psonaz cu ho
accedit ubo ut sit vng xpus. legi
itaqz deo ho ut itelligamz huius
psone singlaritate no ut suspicem
carne mutata in dimitate. Idem
quoz tractans illud ubu apu.
habitu tuentz e ut homo. maifeste
ondit din dici frim hoem
fm habitu. In li xxxiiii gom
ita tquens. gultis moie habitu
diciuz. ul ai hitu sicut discipline
preptonu usu firmata. ul habitu
cepis sicut diciuz aliu alio uali
dicoe. ul hitu eoz q melis acco
modant extrisem ut cu diciuz aq
uestitu calnati z huius. In quibz
onibz qdibz manifestu e tea re
dici habitu q accidit ul accedit ali
cu ita ut ea possit ena no habe.
hor at nome ductu e ab io ubo
qd + e habe. Habitu go tea re dici
q i nobis ut habeant ul accidit ul
accedit. Peruipm hor intep q qda
eoz q accidit ul accedit ubi hitu
faciut no mutant sed ipa mutat.
ise integra z iconaissa manencia
sicut sapia accedens homi no ipa
mutat s hoem mutat q de stulto
sapiente facit. Queda id sic acce
dit ul accidit ut mutant z mu
tenz ut abq q amittens ptem sua
i corpz uituz z nos cibo refecti ab
exilitate atz languoe i robur atz
ualentia mutantur. Tcu genz
e cu ea q accidit ul accedunt

ut mutant ea qbz accidit ut ab
eis ipa mutant. sicut amula poito
T digito qd raiissime rpit. Quarta
genz e cu ea q accidit mutant
no a sua na sed alia ptem z forma
accipiut. ut e uestis q deicta atz
depoita no hf ea forma qua sut
induta. Induta em melis accipit
forma qua no habebit exuta. qd
genz cogruut huius apatom. Dei
em filis semetipm exmanuut
no forma sua mutans s forma
sua accipiens. neqz gusa a mna
transmutata i homie amissa icon
mutabili stabilitate sed i similitudie
homi frus e ipse susceptoz. uera
hoem suscipiendo z hitu tuentz
e ut ho. r habendo hoem tuentz
e ut homo no s sed ena quibz
i hoie apparuit. Ad at dicit ut
homo uitate exprimit. Noie ergo
habitu suo significauit apu.
qualit dicit i similitudie homi
face qa no i hoem transigione
sed hitu frus e cu induta e hoem
que s uiuens quodda ooz qfex
mans imortalit ecintatiz sonade.
Ad go oz itelligi mutatu ubu
ee susceptione hois sicut ut melis
ueste induta mutant. Quis illa
suscep^o testabilis susceptu suscipi
enti copulade. Hno itaqz ub apu
tmue uide^o augg deu dia frim hoem
fm hitu. q ena ipis icarnatomb
modos uolens exprime qrentibz
i m^o li de finitate ait. Si qrit ipa
icarna^o quoz frim sit ipm ubu dei
dico carne frim id e hoem frim.

Non enim in hoc quod spiritus est conuersus ad
 mutatum sed carne ut carnalibus
 aggruentur apparet inducitur illa sane
 factum ut ibi sit non tamen ubi dei et
 hominis caro. sed etiam rationalis hominis anima
 atque hoc totum et deus dicitur propter deum
 et homo propter hominem quod si difficile
 intelligitur mens fide purgetur a peccatis
 abstinentia et bona operando. Diffi-
cultas enim haec sunt. Item in li de fide
ad petrum. dei filius cum sit deus etiam
 et uergetur pro nobis factus homo uergetur et
 plenus in eo uergetur quia uergetur habet
 deus ille humana natura. In eo ple-
 nus uergetur quia et carne humana suscepit
 et animam rationalem. Item non aliud
 fuit illa dei forma ex materia non
 forme fulis. et non humane suscepit
 uergetur uergetur quod est in episcopo forma quia
 uergetur uergetur et plena est in episcopo suba
 dina et humana. Item in li qd maxime
in ecclesia per seipsum inuisibile. uisibile
in homine apparuit que de femina
suscepit dignata est. Item in eode. Nos
 ipsum diuini uergetur hominem suscepisse
 formam. et in ipso uisibile inuisibile
 hominibus apparuisse. In ipso in
 homines uergetur fuisse. In ipso ab
 hominibus humana petulisse. In ipso
 homines donasse. Hydalgus quod in
libro de trinitate ait. Quis dei filius
 natus ex maria est non quod ubi caro spiritus
 est. quod filius dei est in forma dei est
 forma sui accepit. uergetur tamen eundem
 non dei defensione sed hominis assump-
 tione profitemur et in forma forma dei
 propter naturam diuinam et formam sui ex
 conceptione spiritus sancti secundum hominis
 habitum repositum fuisse. non fuit

habitus ille tamen hominis sed ut homo
 neque tamen in eadem parte sed in similitudine
 carnis partem. Audisti tamen tres secundum
diuersos positos sententias et per singulos
inducta testimonia.

Propositis sententiis planisq; testi-
monis intelligentias ponitur locutio
erequit secundum singulas sententias
propter secundum primam.

Dist. vii.

Secundum primam uergetur dicitur deus factus
 homo. et homo factus deus. quia
 deus cepit esse quodam suba rationalis. quod
 autem non fuerit. et illa suba cepit esse
 deus. et hoc gratia non natura uel incho-
 habuit. Non esse dicitur christus inquit homo.
predestinatus esse filius dei. Hinc autem
sine opponitur. Si illa suba cepit esse
 deus. et deus illa. quodam tamen suba est deus.
 que non semper fuit deus. et quodam suba
 est deus que non est diuina suba. et deus
 est aliquid quod non semper fuit quod et illi
 creditur. Dignis testimonio intentes
quod ait. factus est sine dubio id quod pro
 non erat sed addidit secundum carnem. pro
 deum uergetur erat pro et non erat quoniam non
 erat aliusque plures modis illi sine
 pro opponitur quibus supersedemus ex
 etiam rationis studium lectori relin-
 quentes et ad illa propantes.

Hic explanat secundam sententiam
et eandem locutionem sensu.

Item secunda uergetur sententia huius
 dictionis tunc uidetur ratio ut cum
 dicitur deus factus est homo intelligatur ce-
 pisse esse subsistens ex duabus naturis
 uel tribus substantiis et etiam deus ho-
 factus est deus. quia subsistens tunc
 bus naturis cepit esse deus uel ponit

homo factus e deo & equiso di' q' d's
assumpsit ho'em & homo assumpsi'e
a deo. ¶ In aug' d' m li de trinitate.

Talis fuit illa susceptio que ho'em
facit deū & deū ho'em. uariat aut
Intelligentia cū dicitur deus e ho & ho est
deus. ¶ Dicitur enim deus eē psona subsistens
i duabus natūis ul' ex duabus natūis
& p'sō subsistens i duabus ul' ex dua
bus natūis. dicitur eē d's. i. ubi ul' nā
dina. ¶ Et enim p'dicta psona simplex
ul' nā de psona apōita. nō e at ut
ait iohānes damascenus idem dicitur
natūa ul' psona.

¶ Quid nō e idem dicitur nām ul' psona.

Tibi dicitur xpm s' psona illa esse
p'destinata i q'ntū e ho. i. i q'ntū e
subsistens ex duabus subijs s' aīa &
carne. ¶ Nā q'ntū ad nām dimitatis.
nō e ipse p'destinat. ¶ Nō g' i q'ntū
i ea ul' ea subsistit p'destinat e s' i q'ntū
subsistit i alijs duabus subijs. i. aīa
& carne hoc e i q'ntū e homo.

¶ Qualiter exponit auctoritates
p'me que isti videntur obuiat s'me.

Ostendit etiam auctoritates q'
p'me querunt s'me & huc vi
dentur confidere ut cū legitur homo re
assumpsit a ubo i singularitate p'sone
ul' fuit una psona cū ubo de nā
huāna intelligit q' ubo unitū e i sin
gularitate p'sone. i. illa q' eadē psona
q' p' eāt & s'm eāt. sine i'imento
nū & similitate p'manet h' opota.
¶ Copōnis uō huius alia dicitur esse.
i. nō e q'm sit alijs hominibus q' huius
ex t'ba. alio ex duabus substantijs
e opō. ¶ Regunt q' nām huāna

eē psona ul' dei filius. & sicut unū
eundemq' dicitur eē ho'em & deū et
filius hominis & filius dei. ita unū et
idem nō aliud sicut nō aliu & aliu.

¶ Queda ponit q' p'miss' videtur adūsaī

Sed hys videntur adūsaī que
subditis atinent' capitis. ¶ Au
tem aug' sup ioh'em. aliud e ubi
dei aliud ho sed ubi cad' s'm e ho.

¶ Notatq' alia ubi alia e hois psona.
q'm ubi x'p' & una psona. ¶ Idem
ad feliciamū. Aliud dei filius. aliud
hominis filius. sed nō aliud. ¶ Itē dicitur filius
aliud de p'ce aliud de m're. ¶ Idem
i lib' de trinitate. Cū filius sit deus &
homo. alia suba deus alia homo.

¶ Qualiter hys respondeant.

Hec at' t' huc modū d'ermīat.
q' cū dicitur aliud ubi dei aliud
homo. siue alia suba deus alia ho.
aliqu' nō significat' xpm eē i q'ntū
e homo. et aliquid in q'ntū e d's. et
aliud nā q' e ho. aliud nā q' e deus.
¶ Et enim ait iohānes damascenus.

trōise & i altabili' unite sūt ad
tūte. i. e. neq' dina distante a
p'p'a simplici. neq' huāna autē
q'isa i d'entatis nām i nō existe
riā diuisa. neq' ex duabus una
f'ra opota nā. ¶ Compota eī nā
neut' eor' ex q'bus opo' natūis.
homon' p'p'a q' subsistit eē p' ex
alt'is p'frens alt'is. ut corpus
ex i'is elementis opo'itū. n' ignis
notat' n' aer nec f'ra nec aqua
n' hor' aliquid homon' p'pon dicitur.
¶ Si i' s'm hēctos x'p' una opo'
p'sone. post unione extitit ex
simplici nā q'isus e i opo'itū

et neq par simplicis ne existenti
 neq mat e homouoseos. et neq do
 neq homo denotabit sed xpus
 solu. et est h^o nome sz xpr no
 psone ipius nome. sed et ipius
 vna qm ipos opote ne. Nos
 at xpm no vna q pote natie
 dogmatizama et h^o nome sz
 xpr nome psone dicim. **no**
 no mo tropos id e vno mo dcm
 sed duay natiaz ee significatiu
 sz deitatis et huamitatis. Ex deitate
 at et huam^{te} deu pfm et hoem
 pfm. eideq ee et dca ex duabo
 et in duabo natuis ofitem. **Et**
 go dr aliud ee filiq dei ald filius
 homis. quia aliq e sube ul ne
 tantu filiq dei. **Aliq** inqntu est filiq
 homis no q ipe filiq dei et hois
 sit illa duo diusa. et due diuse ne.

Auctoitates ofmat de nitate
Apte em hplaiq **Chplaij**
 i 1° li de eitate ait. cu
 no aliud sit filiq hois neq aliud
 filius dei. **Obi** em cuo fcm est.
 et q filiq dei e ipe et et hois
 sit filiq. requiro go thor filio
 homis claficaty ee. euidet de
 no aliud ee filiu dei. aliud fili
 u homis. ex quo fmissa robo
 rat et appbat de nitate.

Alia ena uba auctoitatū aduo
 cat ubi de nitate.
Quod ena dictu e. utruq
 xpus e et vna psone. **no**
 moue pt lectorem. sicut et illud
 qd de **augustinus** in li de trinitate.
 quia forma dei forma seriu

accepit. utruq deq utruq homo.
 Sed utruq deq pte accipiente dim.
 et utruq homo pte acceptum
 hoem **Illud** qd **idem** ait. i **lib^o**
de bono p senentie. **Et** uasi fide
 lis e teo uera huana nam edit
 suscipiente deo uibo ita sublima
 tam ut q suscepit et qd suscepit
 vna e psone. **g^o** na huana cu uibo
 vna e psone **Sed** her oia ex rti
 sensu dicta fore tradit. ut utruq
 dicit ee xpus. et vna psone qa
 i utruq vna xpus. suscipit. Ita ena i vna psone
 suscepit cu suscipiente. dr vna
 psone. q suscepit suscipiente
 e sonant i vnitae psone. i. ita
 q vnitae psone pmansit. no ita
 ut cad et aia sit deq. quia ut ait
ihed⁹ uibu e deq. no cad assumpta.
 et **ambrosius** i li i^o de spu sco
 ait. **Aliud** e qd assumpsit et aliud
 quod assumptu e.

Hic quada ponit auctoitate
 q mlti videt huc sine oppo
Et aut et aliud q huc
 sine plimū vide obmae.
Ait em **aug⁹** i li q^o marij
 xpus vna psone e. gemine
 sube. q et deq et homo e. ne cu
 deq et homo po hui⁹ psone dia
 do pt. alioqn filius dei anteqm
 suscepit forma sui no eat totq.
 et ruit cu homo dimitat eia acces
 sit. **Itre** din dr no ee ptem illiq
 psone. vn v^o illa psone no gmae
 ex deo et hoie. **Ad** qd ena illi di
 cunt illa psone no ita consue

no e dicendi, quauis no nlla possit
rone defendi. Sedm ipos etia dz
psona filij i duabz ex duabz exiſte
natiu. fm adhenca r thencia.

Ad p'dicta no ſufficit ad agnos
renda g'one.

Sic diligent uirtu diuſoz
ſinas. ſup'p'ita abſq' aſſer'oe
r p'uidio ſctauing g'one. veru
tame nolo tanta re caſim difficili
ad dinofendū putue lectore iſta
ſ nram debe ſuffire diſputacone.
ſed legat r alia melio ſorte oſide
rata atz retractata r ea q' h' mo
ue p'nt: uigilancie atz itelligen
cie ſi p' mente diſtinctat: hor ſim
tenens qd' deo hoiem aſſupſit: ho
deu trinitu no ne uſibilitate ſed
dei dignacone ut n' deo mutuet
thuanā ſubam aſſumedo hoiem.
uer h' ſdina gloſificaty r deu. q'a
mutuo ul uſibilitas ne no dimi
nutione r abolitione ſube ſit.

Can dina na debeat dici natu de

Post p'dicta ſequi d' Augu
ſtrū de dina na credendū
ſit q' de uigine ſit nata. ſicut d'
i uigine ſcarnaty. et uide' utiqz
no debe dici natu de uigine cu
no ſit natu de p're. **¶** ue no res
no e de p're gemitu. no uide'
de m're nata ne res aliq' filia
no me heat i huamitate quello
no e i dinitate. uide' tu poſſe
ſubai q' ſit natu de uigine q' ſi h'
e deu naſti de uigine ſz hoiem
aſſumē i uted uigis cu dina na
ſup'q' dictu ſit hoiem aſſupſiſſe
u: debe dici natu. De ho augu
i li de fide ad petrū ſic ait **†**

**Dist^o
viii.**

Natura dina atz etna no poſſit
gruū r naſti ex na huana ſi ſdina
ſuſtentione uitatis huane. uera tya
lic' g'ceptione r natuutate iſſabil
iſe dinitas accepſſet. **¶** Sic e em d'
etna uecat' ſdina t'p' r g'ceptu er
natu ex uigine. **¶** Iſta auctoitate uide'
iſmuat q' na dina ſit nata r con
cepta de uigine. **¶** ſi diligente
uotent' uba ponq' de p'ſona agi
intelligi' q' ſine dubitacone et de
p're et de m're debeat dici nata.

De gemina r natitate q' bis natu e.

Quei ſolet etia uer' debeat
dici xpus bis natu ut d' dei gemitu
r homis filiu. Ad qd' dicit p' xpm
bis natu ee duabz natuitates ha
buiſſe. ¶ In augu i li de fide ad pe.
¶ par' deo de ſua ſuba genuit ſili
u' deu ſibi coequale r coetnu. **¶** De
quoz uigemity deo 20 natu eſt
ſemel ex m're ſemel ex p're. **¶** Natu
e em de p're dei ubi. natu e de
m're ubi tad factu. **¶** Vna igit atz
idem dei filiu natu e an ſtla. et
natu e i ſtlo. r utiqz natu uig
e filij dei dina ſz r huana. **¶** De ho
etia ait iohes damiaſ. duas xpi
natuitates ueneant' una ex p're
an ſtla q' e p' cam r cone r t'p'
r nam. r una q' i ultimo et
ſm nos r ſup' nos p' nos q'
p' nram ſaluce. ſm nos q'a natu
e homo ex mulie r t'p'e g'ceptionis.
ſz i' menſu. ſup' nos q'a no ex
ſemie ſed ex ſp'u ſto r ſta uigine.
ſup' lege conceptoms. **¶** Ex h'is ma
niſeſte appaet xpi duas natuuta
tes ee eundem bis natu ſore.

De adoratione huamitatis xpi

Et ad ea res fuit induit pictum
 mortis tunc sic cu rge qd gtemp
 scit aduare tu ena i xpo dno hu
 manitate no sola ul nuda sed
 diuinitate unita scz vni filiu
 deu vni et hoiem vni si qd aduare
 gtempit etnalit moriet? Idem
 sup 3^m lxxviii ubi dicit aduare
stibellu pedu eius qm scm e. Et
 endu e qua r xpo tra e. i. cuo
 que sine impietate aduare. Buste
ut em de tra tra qua cuo
 de tra e et de carne matie carne
 accepit. igit sine impietate a uo
 dei assumpta aduare a nobis.
 q nemo carne eius manducat
 ni pius adoret. Bed q aduare
no tra intuet sed illa potiq
cug stibellu e ppe que aduare.
hys aucto b9 pmissu iuestiga
tionis absolutu explicat.

Quo xpus scdm qd homo sit
psona ul aliqnd.

Solet ena a quibydā i qri
 vtz xpus fm q ho sit p
 sona ul ena sit aliqnd. Ex utq
 pte hui9 qoms argu^{ca} rōerūt.
 Ad em psona sit hys ediffert
 rōmb9. Si fm q ho aliqd e. ul
psona ul suba ul aliqd aliud e.
sed ad no pso ul suba. Et si suba
e. ul rōnalis ul irōnalis sed
no e rōnalis suba gō rōnal.
Si ud fm q ho e rōnal suba
gō psona. quia e diffinitio psonae.
suba rōnalis indundue nē. Si
gō fm q ho e aliqd et fm q ho
e psona sed egō. Si fm q homo
psona e. ul ena tēntē ul alia
e. sed alia no gō ena tēntate

psona. at si fm q homo psona e
 etia. in tēntate d gō deq. ppe h
iquenētia et alia dicit qdā xpm
fm hoiem no eē psona no aliqd
ā forte scdm sic expssiuū unitatis.
psonae. hōim em multiplicē habz
rōne. Aliqñ ei expmit adtōne ul
ppetate diue nē ul huane. aliqñ
unitate psonae. aliqñ notat hitū.
aliqñ cām. Cui9 distinetiois rōne
diligentē lectoz aduaret atz i smu
memorie rōndat ne eis qfudat?
sens9 cū de xpo pmo occrēit.

Et si fm q homo dicit eē suba
rōnalis no inde tñ se q psona
sic scdm q homo.

Illud tñ no seqt qd i argumē
 tione supioi inductū e. qd
 si xpus scdm q homo e suba rōn
 rōnalis gō psona. Rā et mō aīa
xpi e suba rōnalis no tñ psona
quia no e p se sonans pmo aliq
rei giucta. Illa tñ psonae destpno
no e data p illis t99 psonae.

Alia pbatō qd xpus sit psona.

Sed adhuc alit intut² pbae
 xpm fm hoiem eē psona q
 xpus fm q homo pdestinat9 e ut
 sit filiq dei sed illud e qd ut sit
 pdestinat9 e. gō si pdestinat9 est
 fm q ho ut sit filiq dei et fm q
 homo e. filiq dei. Ad qd dicit p
xpm eē quod ut sit pdestinat9
e. Et em pdestinat9 ut sit filiq di
et ipe uē e filiq dei sed fm hoiem
pdestinat9 e ut sit filiq dei quia p
grām hō hē fm hoiem. ne tñ fm
hoiem e filiq dei. ā forte scdm vni
tatis psonae sic expssiuū ut sit sens9.
ipe q e hō e filiq dei. Et ac ipe eno
homo sit filiq dei p grām hō. Bed
si cā nocet falsit e. Ad em qō hō

Dispo

id.

Dumde si qrit. utru pdestinao
 illa qua comemoat aplo s
 de psona an de na sane din pt et
 psona filij q semp fuit. ee pdesti
 nata fm horem assumptu hoiem
 ut ipa sh ens homo. sic filia dei
 nam huana ee pdestinata ut ubo
 psonalif uniret.

Solet at quei utru debeat
 simplici dia atz gredi xpm
 ee factu ul catu ul catua. Ad hor
 dia pt hoc simptr et absq det
 unitione ming agruent dia r si
 quq virtutis ca simptr denuncet
 nam tm snt debz itelligi quia
 ut augg in 10 libo de fmitate ait.

Cu de xpo loqm qd r fm qd
 er ppt quid dicat. prudens r di
 ligens ar pius lector itellige
 debet q xpm ul dei filiu no ee
 fm ul catu i 10 li de fmitate
 ondit: ita nqens. In principio cat
 ubu r ubu cuo fm.

Dia p ipm
 fm st. negz dt oia ubi q facta st n
 dem catua. un liquido apparet
 ipm fm no ee p que sta st oia
 r si fms no e catua no e. si at
 catua no e. eiusde cu pte sube e.

Dis at suba q deo no e catua
 e. q catua no e deo e. si filia
 eiusde no sube e cu pte. qd fm
 suba e r si facta suba e. no oia
 p ipm facta st. r oia p ipm
 facta st facta r fm suba no e.
 sed una cu pte ifecta suba e. re
 i eode. si filiu illu fecit par

que no fecit ipse filius. no oia p
 filiu sta sut. At oia p filiu sta sut.
 ipse r fms no e. n cu pte fatet oia
 q facta st. Idem i li xxxiiii qom
 Dr catua qd qd fecit deo p filiu.
 q no pt appellat catua qm p ipm
 facta st oia. Ambly i 1o li de fmitate.
 ait. p bema itaq catua no ee
 dei filiu. Audiuimq em i euuati

Dnm mandasse discipul. pdicare
 euuati uniuise catue. Ad uniuise
 catua dt. nllam exripit. r ubi st q
 catua xpm appellant. Na si catua
 eet s mandaret euuati pdicari
 r subiecty ee uamitati q restante
 aplo ois catua uamitati subiecta
 e. No i catua e sed fm creator
 q dorende catue discipul madat

De pfidia r pena arru officiu

Arru her fuisse legi ut xpm
 catua fatet. Ideo effusa at
 sut arru iustea atz xpiut me
 dia. pstru itane eiode quibz
 xpm negauerat feda oia pollucq.

His alijsq pluibz testimonijs in
 scitum no debe fatet simptr
 xpm ee fm ul catu h addita
 detmatione ite dia pt ut si di
 cat fms fm carne ul fm horem
 ut ee fm huamitati no deo att
 buat. ut et ait augg ambly i 1o

li de fmitate no ds fms e p deo di
 filia naty e. p qea ud fm carne
 ho fms ex maria uigme e. histei
 ds filiu sua fm ex mulie fm sb
 lege. filiu tqr r suu. s. no unu
 de mlis. audr suu gntatois etne
 ppetate significauit. p qea fm ex
 mulie asseruit. ut fm n dimitati

psidia

potuit. Ad qd' sane dicitur p' ipm
 et aliam et aliam carne potuit
 se assumere. qm gra t'm assumpta
 et aia ut a u'bo dei. Et est
aut aug' in reb' p' ipm utis i a
 s'ima gra e q' homo i uitate
 p'sone deo quicta e. potuit igit'
deus. alia aiam et alia carne sume
et carne unq' aliunde q' de gene
adam. Et aug' i v'no li de fin.
tate. potuit atq' deus ho'em al
unde suscipere i quo eet mediator
dei et homi no de gene illiq.
adam q' p'no suo obligauit geg
huam' sicut ipm que po' cauit
no de gene alia cauit. potuit
go ul' sic ul' aliquo uellet mo
creae unu aliu de quo uinceret
uicta pois sed et melis iudicat
et de ipso qd' uictu fuit gene
assume ho'em p' que ho'mis
uinceret i iunctu et t'm ex uigine m
ceptu sp'us no' cad. fides
no' libido p'uenit. nec infuit
carinis cupia q' ceti concupit'
q' oigmale p'atm f'ur' h' idendo
no' quibendo. sancta e' feni data
uiginitas. Et h'is apte ondit'
et aliu et aliunde ho'em deu
assume pot' potuisse.
Si ille ho' potuit p'ctae ul'
no' esse deus.
Ideo no' i iuncto q'rit. utz
 ille homo potuit p'ctae
 ul' no' ee deus. Si em' potuit
 p'ctae et potuit dampnai. Si
 potuit dampnai. potuit no' ee
 deus. go si potuit p'ctae potuit

no' ee deus. q' ee deus et posse
 uelle iniquitate sil' ee neq' ut. t'nc
 distinctione op' e. Utrū de p'sona
an de t'ra agat. Si em' de p'sona
agt' manifestu e' q' p'ctae no' po
tuit. nec deus no' ee potuit. Si
no' de na. distuendū e' utru' a
gat de ea. ut u'bo uita. an de
ea tamq' nō uita. u'bo et t'm
enti p'm q' fuit uita u'bo. an
de ea p'm q' ee potuit et no' uita
u'bo fuit. No' e' em' ambiguu
aia illa ente uita u'bo p'ctae
no' posse. et e' sine ambiguo uin
eande si eet et no' uita u'bo pos
se p'ctae.
Quoniam opinio qd' potuit
ena uita u'bo p'ctae.
Quida t'm p'bae' conant' ea
 ena uita u'bo posse
 p'ctae q' libm' arbiti h'et. et illa p'
 p' flecti i utramq' p'te qd' fr' uio
 lu' e' cu' angeli libm' arbiti ha
 beant et t'm gra' adeo sūt q'f'iatu
 ut p'ctae neq'ant. Quanto mag'
 go homo ille cui sp'us e' datu
 sine mensura. Inducit q' auctoi
 tate ad p'bandu' idem. h'ep'tu
e' em' i lib' sapie. Et potuit
t'ns'g'di et no' e' t'ns'g'na. et face
malu' et no' fent. Et hor' accipie
dit e' p'm m'elba ul' partim de
capite. p'tim de m'elbris. de capite
no' e' t'ns'g'na et no' fent malu'. de
m'elbris potuit t'ns'g'di et face mala
Si deus potuit assumere homine
in seruu' m'elbra.
Solet ena' quei sp'us curiose
 a no' nullis si deus huana

quinta pfinente etate. pate
 fanebat homibz dona gre q
 terant x sapie tm ad laude
 x hoibz ad salute pfiniebat.
 In alijs g^o no i se pfiniebat gra
 x sapia. vn i alio loco euangeli
 puer ille pleng gra x sapia phi
 bet. Sic go dr pfinisse sapia
 x gra ut alijs rectos emastm
 dr pfini i cna s^o dita du p eia
 indistam alij pfinuit.

Aditis vi aduim qd' ait ambp

Alibi tm scriptu reyt adu
 sai qd' fm spm hois pfi
 ret. Ait em ambp i li mo de
spu sto. Sic deo pfectione ne
 assuipit huane. suscepit spm
 hois sed no spu carnis fuit i flatu
 sensu hois aiām dixit turbata.
 spu hois esuriuit x rognuit.
 sensu hois pferat sicut scriptu
 e. ihus pfiniebat etate x gra
x sapia. Quid pfiniebat dei p
 fecty etatis pfecty sapie non
 dine sed huane e. Ideo etate
 memodauit ut fm hoitem rdes
 dictu. Etas em no dimittis sed
 corpus e. go si pfiniebat etate
 hois pfiniebat sapia hois. p q
 at pferat quia sensy id sapia.
 Qd' sensy pfiniebat si huang
 go suscepit e ipse. Si dng
 go mibil p pfectu. Ad em
pfini mutat i meli9. fm q
dmu e no mutat qd' g' mu.
no e dnu. Sensy go pfiniebat
 huang. Sensu go suscepit
 huam. no potat qfortat uty

dei nec este deo. nec altitudo
 sapie dei implei. Quo igit pplebat
 eat no dei sed nra sapia. Nam
 quo i plebat qui no oia ppleat
 descendit. ppe que at sensu dixit
 ysayas q pte nesciebat. puer at
 nrem accipiet spolia samarie.
 Sapiam dei futua x occulta no
 fallit. Exps at agnitiois i sunaa
p huana utiq' imprudencia q
adhuc no didit ignoat. Sed
 vendu e mpy ne si duo sensy
 pncipales. aut gemina sapiam
 xpo ebuamg xpm diuidamg suq
 cu x dimittate eia x carne aduamg
 xpm diuidim9. Quid cur eo
ymagine dei cruceq' ueneam
diuidim9 eu. apltus cre q' de eo
 dixit. qm x si transfusus e ex in
 finitate nra uiuit ex uirtute dei.
 ipe dixit qa no e diuisy xpus.
Quid x cu dicim9 qa aiām
ronale et intellecty nri capare
suscepit diuidim9 eu. No em
 ipe deo. ubi p aia ronali x in
 tellecty capaci i carne sua fuit
 sed aiām ronale x itellecty ca
 pacem x ipam huam et eiqde
 sube cu9 nre sur aie x carne
 nre silem eiqde9 cu9 nra cud
 e sube suscipiens pfecty x ho fuit.

De intelligena pdictoy uboy.

Hec uba ambp pia distig
 uencia spicienda sut. que
 ex pte homis ignoancia speniut.
 et illuiant. ex pte errandi fomi
 tem male itellecta mistrant. Hys
 em euiden tradit duos m

in deo habet scientiam nec omnia scientie
quod deus quod si omnia sunt quod deus sunt: ergo
sunt mundum sunt: ergo sunt scientiam.
Responsio quomodo diffinita sunt scientiam.

Quia respondentes dicimus
Quia in per sapientiam gratis
datur in verbo dei cui unita est quod non
et perfecte intelligit omnia scientie quod deus sunt
sed non omnia posse que potest deus ut
ita dicitur ac proprie omnia cupit ut
deus et ideo non equatur creaturam suo
sapientia et si omnia sciat quod ipse. Respon-
ditur quod sapientia est equalis sapientie dei quia
illa multo est dignior digniorque per
fectius omnia cupit quam illius anime sapientia.
ergo et scientie maiore habet sufficientiam
deus quam anima illa quod dignior est omni
creatura. Illud uero apostoli quod inducit
nemo nouit quod dei spiritus nisi spiritus dei
quod solus scrutatur omnia pro nobis scit:
mor enim addit apostolus, nos autem spiritum
dei habemus ut que per spiritum dei ha-
bebat dei profunda se habet ostendit.
scilicet ostendit: sed anima illa per omnibus
spiritum dei habuit cui spiritus non est
datus ad mensuram ut ait iohannes
euuangelista. Dona et spiritus sunt
sine mensura habuit: ergo et su-
peruenientia. omnia ergo sciuit anima illa.
Si enim quedam sciuit quedam non.
non sine mensura scientiam habuit
scilicet et omnia. Fulgencius etiam in primo
quodam libro adducit quibus asserit
animam illam reus omnium scientiam habere
utens auctoritate apostoli dicentis.
in quo sunt omnes thesauri sapientie et
scientie abscondite. quod etiam ratione potest
probari scilicet. Nullum scit aliquid quod eius
anima ignorat: sed propter spiritum omnium con-
cessionem omnia scit: et anima eius omnia scit.

Ad id uero quod dicitur si omnia sunt: ergo sunt
sunt mundum uel scientiam. Respondemus
quod scientiam habet creatura mundum sed non
potentiam et creatura animam et scit quod
deus scientiam creaturam: habet ergo sapientiam
sui creature non sui creature. quod non est cre-
atura sed creatura.

Quia non dedit ei deus omnem
potentiam ut scientiam.

Sed quid quare dedit non ei
dedit potentiam sciendi omnia
ut scientiam. Respondetur potest quia naturaliter
cupit et scientie et ideo congrue id datur
et sine mensura ei cuius ipsa naturaliter
cupit est. Non est autem datur posse facere
omnia quod deus fecit: ne omnipotens per hoc deus
putaretur. Verumptamen forte ut potentiam
sciendi omnia ei deus potuit et
potentiam sciendi aliquid quod necesse facere
potest. Dicitur etiam quod omnia quod deus in uerbo
dei quod liquidum et proprium omnium
creatura contemplantur ut ei unita in
quo et angeli et quod dei sunt et que
futura sunt cognoscunt.

Quomodo intelligenda sunt quodam
libro ambrosii super lucam.

Sed si anima illa non habet tantam
potentiam quantum et deus nec homo
assumptus tantam potentiam quantum
et deus. Et uero ergo intelligitur illud abs-
conditum lucam ubi angelus de nati-
uitate filio uirginis ait: hic erit mag-
nus et filius altissimi uocabitur: non
ideo magis erit magnus quam ante partum
uirginis magnus non fuit sed quod po-
tentiam quam dei filius naturaliter habet
homo erat ex tunc acceptus ut una
sit persona homo et deus. Erat apte ostendit

q̄ homo eāt acceptūq̄ ex tpe po-
tenciā quā hūit dei filij nālū.
Et si homo eāt acceptūq̄ illā pote-
nciam ḡo ul' p̄sona ul' nā hoīs. sed
p̄sona nō q̄ semp hūit & h̄t. ḡo
nā. Si nā ḡo aīa. nā de carne cō-
stat q̄ accipere nō posset. Ad quod
dicimq̄ illud eē accipiendū de p̄so
sed nō īq̄ntū dei p̄mo īq̄ntū ē p̄so
hoīs. Vna ē em̄ p̄sona dei & hoīs
filij dei & filij hoīs. q̄ īq̄ntū dei p̄-
sona ē semp & nālū omnipotentiā
habuit. sed īq̄ntū ē hoīs nō sep
fuit. Illa ḡo p̄sona q̄ semp fūeāt
dei. futūa eāt hoīs p̄sona. S̄dm̄
q̄ futūa eāt hoīs p̄sona. acceptūa
eāt ex tpe potenciā quā nālū et
semp habueāt īq̄ntū dei p̄sona.
S̄dm̄ hanc distinctionē illud et-
silia sane p̄t accipi. q̄ distinctio
ī plūibq̄ q̄om̄ articulis ē nāra
adūsq̄ quorūndā p̄plexā ubositate.
Et cū de rebq̄ constat ī ub̄ frust̄
habet̄ confūsiā.

**De hominis defectibus quos as-
sumpsit xp̄us ī huāna nā.**

Quid quos p̄tendit nō ē qd̄
dei filij nām assūpsit hoīs
passibile. aīam passi le. carnem
passibile & mortale. Et em̄ p̄baēt̄
vni corp̄q̄ habē suscepit defectū
corp̄is fame sitim & hūḡ. & ut
ueā aīam p̄baēt̄ habē suscepit
defectū aīe s̄z estinā timorē dolo-
rem & hūḡdi. oīs at̄ sensū aīe
ē. Non em̄ cūo sentit sed aīa
utens corp̄e uelut īst̄m̄to. Vñ
auḡ sup̄ gen̄ ī lib̄o vno. Nō
corp̄us sentit sed aīa p̄ corp̄us
quo utit̄ uelut m̄t̄io ad

q̄fmandū ī seip̄am qd̄ m̄m̄at̄
ext̄n̄sem̄ uiciat̄. Sicut ḡo aīa
qd̄ foīs ē p̄ corp̄q̄ tāq̄m̄ īst̄m̄tū
ul' uidet ul' audit. ita em̄ p̄ cor-
pus queda sentit mala q̄ sine
corp̄e nō sentiet ut fame & siti
& hūḡdi. Vñ nō īm̄to defectū
corp̄is dicit̄. Queda at̄ nō p̄ corp̄q̄
p̄mo em̄ sine corp̄e sentit. ut ē
timor & hūḡdi. Sente ī aīa do-
loēs sed quosdā p̄ īst̄m̄tū corp̄is
quosdā nō nō. Suscepit at̄ xp̄s
sicut ueā nām hoīs. ita & ueros
defectū hominis sed nō omēs. Assūp-
sit em̄ defectū pene. sed nō culpe.
nec tū omēs defectū pene s̄ eos
omēs quos em̄ assūmē hoī expe-
diebat & sue dignitati nō dero-
gabat. Sicut em̄ p̄t hoīem ho-
stis ē. ita p̄t em̄ hoīs defectū sus-
cepit. Suscepit em̄ de nro ut de
suo nob̄ ēbuet̄ ut nrm̄ tollēt.
Suscepit em̄ nram̄ uetustate.
ut suā nob̄ infundēt nouitate
Implā accepit ille uetustate.
id ē pene ut nram̄ cōsumēt
duplam̄. r. pene & culpe.

**Qualiter accipiendū sit illud
qd̄ ait leo papa.**

Quid auctoritas qd̄ dñs nr̄
se suscepit oīa īst̄m̄tū
nr̄e p̄t̄ p̄t̄m̄. Et n̄ accipiat̄
de illis t̄m̄ q̄ sumē em̄ p̄ nob̄
potuit nec dederūt. s̄m̄ eē
p̄bat̄. Non em̄ assūpsit igno-
ranciā aliquā cū sit ignoranciā qd̄
q̄ defectū ē. Et nr̄ p̄t̄m̄ ē s̄ h̄ḡ
uocanciā īuincibil̄. Nā uincibil̄

**Dis-
p̄o**

assumpta. **U**z 9° psona filij sus
cepit passibile hoīem. illa tñ
bitatōne sōm sua subam ml
passa ē ubi tota tmitas quam
passibile nre ē facti. **H**is alijsq
auctōibz pparatū sit xpm vē
passibile suscepisse hoīem atz
teo defectu & affectu nre ifinita
tis suscepisse sed uolūtate non
necessitatis conditōne.

Hic ponit q̄ pdictis adūsai videt̄.

Queda tñ r̄puit̄ t̄pōz tractu
tibz q̄ pmissis adūsai vi
dent̄. **N**ā sup̄ illū locū p̄am
clamaui & nō exaudies aug⁹
tradē vide^r tūc xpm uē t̄misse
nō uē t̄ristatū eē sic dices. **Q**uō
hor d̄t q̄ p̄m nō fecit nō t̄uentz
ē dola t̄ oē ei9. **D**e nob̄ corpe
suo hor d̄t. **C**orps em̄ suū id ē
em̄ gēbat psonā sicut & alibi
cū dixit t̄nsat a me calix iste
p̄ nob̄ loquit̄ ut forte putet̄
t̄misse moī sed nō uē t̄me
bat dñs pati die 3a resurrecti9
cū ardet paul9 dissolu & eē
cū xpo. **N**ō em̄ forax ē miles
qm̄ ipator. miles 9° coronand9
gaudet moī & dñs. **C**oronati9
timet̄ mortē. **S**ed ifinitatem
m̄am r̄p̄entat̄ p suis ifinis
q̄ timet̄ moī h^o dixit. vox her
illoz eāt. **I**hed9 etiā ait. **E**t ubiq̄
cant̄ q̄ putant saluatōe t̄misse
isse mortē & passiois pauore
dixisse t̄nsat a me calix iste.

Determinatio auctōitatu.

Nē aut̄ t̄ sac̄ luctis aliqua
adūsā diūsitatē eē putet̄. **H**az
auctōitatu ūba t̄ hūc modū acci
pienda dicim9 ut nō uitate t̄oīs
& t̄stac̄ ul̄ passioē sed t̄mōis
& t̄stac̄ uitate et passioē a
xpo remouisse itelligant. **H**ūc
em̄ xpc̄ v̄m t̄mōe & t̄stac̄ t̄
nā hoīs sed nō sicut nos q̄ sum9
mēbra ei9. **N**os em̄ cā nri p̄m
hys defectibz necessitō subiare9
& t̄ nobis isti defectu p̄m passio
nē & passioē. sed t̄ xpo nō n̄
sōm passioē. **H**ūc em̄ p̄m
ḡda q̄dā nōnt̄ passio & passio
illa & t̄ hys penalibz affectibz.
affiat̄ em̄ q̄ m̄dū t̄mōe ul̄ t̄
t̄stac̄ illa nō mitis itellet9 nō
inde moueat̄ a rectitudine ul̄
dei cōtemplatōne & t̄m̄ passio
ē. aliqn̄ uō mouet̄ & t̄bat̄ et
t̄m̄ passio ē. **X**ps uō nō ita
fuit̄ t̄bat9 t̄ aīa ul̄ t̄mōe & t̄stac̄
ut a rectitudine ul̄ dei cōceptōe
aliq̄m9 declinat̄ s̄m q̄ modū
intelligit̄ cū d̄t nō t̄misse ul̄
t̄stac̄ fuisse. **U**nde ihed9 sup̄ ma
theū ubi le^r cepit q̄stai & mest9
eē. **U**t uitate m̄q̄t p̄bat̄ assūp
ti hoīs uē constat9 ē. non
passio ei9 dñat̄ aīd v̄m passio
ē. **U**n̄ aut̄ cepit q̄stai **A**liud est
em̄ constat̄ aliud t̄mp̄e constat̄
Quod ē alit̄ constat̄ q̄ p̄
passioē. alit̄ p̄ passioē. **I**deoz

p distinctione aliqui xps dicitur uel non
timuisse. aliqui uel timuisse. quia
vni timore habuit et tunc sed
non pro passione neque ex necessitate
condemnis. **U**n **augustinus** uolens ex hys
causis dictorum intelligentiam assumi
dicit xpm uel timuisse uel consti-
tutum esse. et timentem uel tunc ha-
buisse. **H**is uerbis tunc in se p[ro]p[ri]is
nans ait d[omi]n[u]s. **P**at[et] si f[aci]t p[ro] t[em]p[or]e
a me calyx iste. **N**o enim uel time-
bat d[omi]n[u]s pati t[er]tia die resurrecturus
cu[m] ardet paulo dissolui et esse cu[m]
xpo. **I**ste gaudet coronandus et d[omi]n[u]s
tunc e[st] coronatus coronandus. **A**nt
hic uide[re] **augustinus** tunc et timore
a xpo remouet. q[ui]a timore ut sub-
iicit sed tunc sic assumpsit quo
carne. **F**uit enim tunc ut euang[eli]um
dicit. **S**i enim tunc non fuit cu[m] eu[an]g[eli]o
gelus dicit tunc e[st] aia mea et g[od]o
et q[ui] dicit dormiuit xps non dor-
miuit. ul' q[ui] manducasse dicit
non manducauit. et ita nichil sa-
nu[m] relinquit ut dicit etia[m] corpus
eius non eat u[er]u[m]. **Q**uidquid g[od]o de
illo scriptu[m] e[st]. u[er]u[m] e[st] et f[aci]t e[st]. g[od]o tunc
fuit sed uoluntate tunc suscepit
uera. quo uoluntate carne uera.
Apte nostis eundem in hys uerbis s[ed]
g[od]o n[on] uarias dictorum distinet casus
ex q[ui]bus intelligentia uerborum assumenda
e[st]. **S**i enim distinet intelligentie p[ro]dic-
torum cu[m] uerbis. nichil occurrat con-
tradictionis.

**De quibusdam hylarum captis
ualde obscuris q[ui] uidentur coram sine**

Trupame magis **obscure**
mouent et diffinitione affe-
runt q[ui]one uerba hylarum q[ui]bus uide-
traderet ictus et uulnera et huiusdi-
sic in xpm indisse ut passio
dolore non timent sicut telum
tractu[m] p[er] aqua[m] ul' igne[m] ul' p[er] aera
ea sunt que et cu[m] t[er]re p[er] corpora
aia[m] q[ui]a p[ro]fert et compungit sed
dolore non ingit quia non sicut ille
res capaces doloris. ita et corpus
xpi sine sensu pene u[er]u[m] pene
excepisse dicit q[ui] sicut corpus n[ost]ru[m]
non h[ab]et t[er]re natura[m] ut ualeat
calore undas ita corpus p[er] dicit
non habuisse nam n[ost]ru[m] doloris
q[ui]a non h[ab]uit nam ad dolendu[m].
Aut enim sic in d[omi]no li de t[er]re
u[er]u[m] gemitus deo u[er]u[m] h[ab]it[ur] sicut
silitudine n[ost]ri h[ab]it[ur] non desinens
se a deo sumpsit. **I**n quo q[ui]bus
a ita[m] m[er]it[ur] a uulnera[m] descedet.
a nodi con[tra]terent. a suspensio
eleuaet. affertentq[ue] h[ab]et impetu
passio[n]is. non t[er]re dolore passio[n]is
isferret ut telu[m] aliq[ui]d aqua[m] p[er]
foeans. ul' igne[m] apungens. ul'
aera uulnerans. **O**mnes quide[m]
has passiones has nature sue
isfert. ut p[ro]fert. ut apungat.
ut uulneret. sed nam sua[m] hor-
passio illata non retinet. dicit
na[m] non e[st] ul' aqua[m] foat. ul' p[er] igne[m].
ul' aera uulnerat. q[ui]bus

ne teli sit & vulnera & apuige
 et forae. passio qd' epc' e' du
 credit' du' suspendit' du' moerit'
 sed i' corp' irruens passio. n' no
 fuit passio. no' tñ nam passio
 mo' excreuit du' & penali mis
 tid' pena deservit. & ita corp'is
 sine sp'u pene v'm pene i' se
 deservientis exreptit. Habuit sa
 ne illud corp' d'micu' doloris
 nri nam. si corp' nrm id ne
 ht' ut calcer undas & fluctu de
 sup' eat n' claude domo ob
 scur' arreat. At uo' si d'mm
 corp'is sola ista na' sit ut ferat'
 i' humidis. & sicut i' liq'dis. et
 structa p'rat. qd' p' nam h'iam
 corp'is carne' ex sp'u s'co correpta
 iudicam'. Ca' illa de celis est.
 & h'o ille de deo e'. h'ns ad paci
 endu' corp' & passio e'. sed nam
 no' h'ns ad dolendu'. Idem i' eode.
Videam' an ille passiois ordo
ifinitate' d'no doloris p'mittat
itelligi. Dilatis em' causis ex q'
 b' metu d'no h'esis aff'bit. res
 ipas ut geste sut' q'eam'. Per
em' s'ri p't' ut timor ei' & signi
fice' i' ubis cui' fiducia contine
at' i' factis. Timuisse i' passionē
 h'ere videat'. Sed ob igno'anne
 hui' errorem petra' & sathanas
 & schandalu' e'. An ne timuit
 q' armatis obuius p'dijt. & in
 corp'e ei' ifinitas fuit ad cui'q'
~~omni~~ occurfu' q'st'nata p'sequenti

agnita supp'matis corp'ib' conu
 derut'. Quia i' ifinitate' d'natā
 hui' corp'is credis. cui'q' tanta h'uit
 nā utute. Sed forte dolere vulne'z
 timuit. que' rogo o tu d'mice ifir
 mitatis assertor. penetrantis carne'
 clau' habuit croce'. q' exosa aure'
 solo restituit attactus. Produce'
hec aure' & man' clau' dolet
& sentit vuln' q' alii dolore' vul
neis no' ~~relat~~ reliquit. p'ugede
 carnis metu h'ns e' cui'q' attactu
 cad' p'q' redē sanar'. Ite. collatio
 i' dictor' gestor'q' u'it'ib'q' dem'ra'
 no' e' ambigua' i' nā corp'is ei' ifir
 mitate' corp'ee natūe no' fuisse et
 passionē illā h'z corp'is sic illata no'
 tñ nam dolendi corp'is itulisse. qā
 h'z forma corp'is nri eet' i' d'no. no'
 tñ u'iose ifinitatis nre' forma
 eat' i' corp'e qd' ex conceptu' sp'us s'
 uigo' p'genuit. Audisti lo' uba h'plau'
q' b'q' dolore' excludē videt' sed si
exnissa sens' & i'p'ietatis hebitudie'
p'missis diligens intendas atq'
ip'ius s'p'tue' c'ustannā aspicias
dictor' rōne' at' utute' p'p'e utiq'
potis et itelligentiā arguē no' attep
tabis. Intelligit' em' ea rōne' dixisse
dolere' passiois i' xpm' no' i' d'isse
& utute' corp'is xpi' p'p'isse v'm
pene sine sp'u pene. q' cum' & mitū
doloris i' se no' h'uit. Ad' vi' notasse
ubi ait: no' h'ns nam' ad dolendu'.
& ideo no' iudicanda e' rāo illius
sdm' nam' nri corp'is nec i' eo enā

uincata. Et ideo dicitur huius desinitio naturalis
quia hi per naturam non tolerant rationibus diffusis
De statibus hominis quod de singulis
spiritus accipit.

Et est huiusmodi spiritum de omni
statu hominis aliquid accepisse
quod omnes uenit saluare. Sic enim
quatuor status hominis. Primum autem peccatum.
29 per peccatum et ante gratiam. 39 sub
gratia. 29 in gloria. De primo statu acce-
pit immunitatem peccati. Unde Augustinus
illud iohannis euuageliæ exponens.
quod desursu uenit super omnes et
de spiritu uenisse desursu id est
de altitudine humane nature ante peccatum
quod de ista altitudine assumpsit uerbum
dei humane nature. dum non assumpsit
culpam cuius assumpsit penam. Sed
penam assumpsit de statu 20 et alios
desinitio. De tunc uero plenitudine
græ. De quarto non posse peccare et
de dei perfecta contemplatione. Ha-
buit enim sicut bona uie quod a bono
peccati. sicut et quedam mala uie.

**Dispositio
viii**

Quod omnia uoluntas impleta sit.
Post peccatum considerari oportet
quod spiritus aliquid uoluit uel
uoluit quod non sit spiritum. Hoc enim
estimari potest per id quod ipse ait. Pat-
si spiritum potest transire a me talis iste.
Verumptamen non quod ego uolo sed quod
tu uis. Hic namque uoluntate sua a
uoluntate patris distinetur uidetur.

De uoluntatibus et spiritum duas naturas.

Quo tamen ambigendum non est.
diuisas uoluntates in christo
fuisse iuxta duas naturas. diuina uo-

luntate scilicet et humana. Et humana uo-
luntas est affectus rationis uel affectus
sensualitatis. et alius est affectus anime
secundum rationem. alius secundum sensualitatem.
uterque tamen dicitur humana uoluntas.
Affectu enim rationis id uolebat quod
uoluntate diuina. scilicet pati et mori.
sed affectu sensualitatis non uolebat.
primo refugiebat nec tamen in eo
ratio contra spiritum uel contra deum con-
cupiscebatur. quia ut ait Augustinus non
nullum est uicium cum ratio concupiscit
aduersus spiritum. Cuius autem dicitur est concupiscit
quia hoc secundum ipsam agit anima sicut
anima per aurem audit per oculos uidet.
Cuius enim malum non per animam concupiscit.
Et concupiscit dicitur cum anima carnali
concupiscitena spiritum reluctat. habens
carnalem delectationem de carne
et a carne. aduersus delectationem
quam spiritus habet. Spiritus autem carnalis
concupiscit rationem non est in anima sola nec in
carne sola. Ex utroque enim fit quia
sine utroque delectationis tunc non sentitur.
Talis est in natura tuncque corruptio
in anima christi nullatenus esse potuit
quia carnalis concupiscitena ibi esse nequit.
Dei enim uoluntas erat et rationis pla-
cebat ut id secundum carnem uellet quod
tenet uitas humanitatis deo probaretur.
Ita quod hominis naturam suscepit quod ipsa
sunt subiecta debuit. Ideoque sicut
nobis dux est affectus mentis scilicet
et sensualitatis. ita et deo debuit esse
germinis affectus. ut mentis affectus
uellet mori et sensualitatis affectus

nollet. sicut fit i vis sibi. pet
ent de ipsa uitas. Tu senueis ex
tendes manū tuas ⁊ alia p̄tinget
te ⁊ ducet quo tu nō vis s̄ ad
morte. Quod exponens aug
dicit qd' petra ad illā molestiā
nolens ducta ē. nolens ad eā
uenit. sed uolens eā uicā ⁊ reliq̄
affectū iſinitatis. qua nemo uult
moi. q̄a adeo ē nālis ut eū pet
nec senectū abstulit. Un etiā
dñs ait: tñseat a me calix iste.
Red uicā eū uis amois. Ergo
⁊ i xpo s̄dm hūanitatē ⁊ i mēbro
eig geming affectū ē. vna rōis
cultate iſormatū quo p̄p̄ deū
quis moi uult. al' sensualitatis
carnis iſinitati p̄p̄inqua ⁊ ideo
cōiunctū quo mors r̄fugit. Ut
em ait aug p̄ius mentis rōe
cupit dissolui et eē cū xpo.
sensu at' carnis r̄fugit ⁊ r̄cusat.
hoc h̄t hūanū affectū qm diligit
uicā. odit mortē. s̄dm istū affm
xps moi noluit nec obemuit
qd' s̄dm istū affectū perijt. ~~~~~
Ad uolūtates p̄bat diuisas
fuisse i xpo uolūtates. ~~~~~
Ad affectu igit' hūano quē
de uigine traxit uolebat
nō moi ⁊ calicem tñsē uolēbat.
Un beda. uat tñsē calicē quia
homo ē dicens. Pat si filij p̄t tñse
at a me calix iste. Ecce habemū
uolūtate hūanā exp̄ssa. Uide iā
rectū rōe. Red nō qd' uolo s̄ qd' ego
tu uis. Un alibi. Pro ueni facē

uolūtate meā quā s̄z equalē s̄p̄
de uigine. sed uolūtate eig quā
tñsē me. quā s̄z etnū habui
cū p̄e. Hic ap̄te dicit duas i xpo
fuisse uolūtates. s̄dm quas diuisa
uoluit. Theodimus quos s̄p̄ illū
locū. p̄us qd' p̄mptū. ē tñō aut
iſina. dāns itelligi hic duas uo
lūtates nō exp̄m ait ita hoc rōt'
euitānos q' dicit i xpo uia tñ
uolūtate. Hic at' ondit hūanā
q' p̄p̄ iſinitate carnis recusat
passione. et dñā q' p̄mpta est
p̄p̄e dispensatione. Aug etiā
duas i xpo assit uolūtates dicit.
Quatu distat deus ab hoīe. tñ
uolūtate dei ⁊ uolūtate hoīis.
Un hoīem gerens xps ondit
p̄uata quanda hoīs uolūtate
i q' ⁊ sua et nram figurat qui
caput nrm ē ⁊ ad eū sic mēbra
p̄tinemū. Pat inquit si filij p̄t
tñseat a me calix iste. hic hūana
uolūtate eāt. p̄p̄t aliquid ⁊ tāqm
p̄uata uolens. Red q̄a rectū uult
eē hoīem ⁊ ad deū digni. subdit.
Pro qd' ego uolo sed qd' tu uis.
At si dicit: Uidete i me q' p̄t
aliquid p̄p̄t uelle. ut deus aliud
uelit. concedit' hoc hūane fragi
litati. Idem alibi. xps i passione
duas exp̄ssit iſe uolūtates s̄m
duas nras. Ait em. Pat si filij p̄t
tñseat a me calix iste. Ecce habes
hoīs uolūtate quā ad dñā q̄tinuo
dicens ait. Per uolūtate nō sic
ego uolo sed sicut tu Amb sig.

libro mo de fuitate. Scriptum e p[er] si
 fieri p[er] t[ri]sser[is] h[ic] a me.
U[er]ba xpi s[un]t sed qu[od] a t[er]q[ue] forma
 dicunt[ur] ad adu[er]te. Ho[mo] s[ub]am geit
 ho[mo] assu[m]p[er]it affertu. No[n] g[er]o q[ui]
 de[us] sed quasi ho[mo] loq[ui]t[ur]. S[us]cepit
 q[ui]de[m] mea uoluntate. Mea e uo
 luntas qua sua d[icit] cu[m] ait. No[n]
 sicut ego uolo sed sicut tu vis.
Cu[m] aut[em] dixit. D[omi]n[u]s q[ui] p[er] h[ab]et
 mea s[un]t q[ui]a ml exapit[ur] s[ed] du
 bio. Quia p[er] h[ic] eand[em] et filij
 habet uoluntate. Eand[em] e x[risti] uolu
 tas q[ue] patna. Una g[er]o e uoluntas
 p[er]is et filij. S[ed] alia uoluntas e
 ho[m]inis alia dei. ut s[er]uas uita[m] i
 uoluntate ee ho[m]is. Passione aut[em]
 e i uoluntate dina ut pateret[ur]
 p[ro] nobis. h[ic] testomio euident[er]
 doret[ur] i xpo fuisse duas uolu
 tates q[ui]d q[ui]a negauit mechaig
archiepus i metropolitana syno
de condepnata e. i ex affru hu
 mano sensualitatis q[ui]de[m] no[n] rois
 illud uoluit i p[er]nit q[ui]d non
 i p[er]trauit. Per ideo p[er]nit ut
 i p[er]trauet q[ui] s[er]uebat deu[m] no[n] ee
 factur[us] illud. ut illud fieri uo
 lebat affru rois sed uoluntate dimitatis

Quia e uoluit illud.
Ad q[ui]d g[er]o p[er]nit. ut me
 h[ic] forma p[ro]ber. imminente
 t[er]ratone clamandi ad d[omi]nu[m] et
 subinendi uoluntate sua d[omi]ne
 uoluntati. ut si pulsante moles

tia tristat. p[er] eund[em] amonione
 orent. Sed si nequunt uita[m] dicat
 q[ui]d ipe xps. No[n] g[er]o ad ispiencia
 fuit q[ui]d xps clamas no[n] exaudie
 ad salute corpale. Homini quide[m]
 p[er]nit s[ed] ut i[n]noce[n]t[er] sed melij
 eat ut moce[n]t[er] q[ui]d i s[er]m[one] e.

De eo q[ui]d ambrosius d[icit] xpm
 dubitasse huano affru.

Qu[od] eteru no[n] paru[m] nos mouet
 u[er]ba ambrosij q[ui]b[us] significat
 uidet xpm s[ecundu]m huani affru de
 potena p[er]is dubitasse sic dicens.
i mo libro de fuitate. De quo
 dubitat. De se an de p[er]e. De
 eo unq[ue] cui d[icit] t[ri]sser. dubitat
 ho[m]is affru. Na[m] de[us] de p[er]e non
 dubitat. ut de morte formidat.
pheta ena no[n] dubitabat. q[ui]d
 ml deo ipse affru. Quia i[n]tra
 homines q[ui]s uis d[omi]ni. Mo[do] ha no[n]
 dubitat. i dubitae filiu[m] tu[um] rois.
ut homo g[er]o dubitat. ut homo
 locutu[m] e. h[ic] u[er]bis inu[er] videt[ur]
 q[ui]d xps no[n] i q[ui]ntu[m] de[us] e ul[ter] di filij
 sed i q[ui]ntu[m] homo e dubitauit
 affru huano. Ad ea r[ati]o dicit[ur]
 accipi p[er] no[n] q[ui]a ipe dubitauit
 sed q[ui]a modu[m] gessit dubitantis
 et homib[us] dubitae uidebat.

U[er]ba hylari longe diuisa ex
 p[er]mencia s[er]m[one]m a p[er]missa.

Illud ena ignouandu[m] no[n]
 e q[ui]d hylarius asserere uidet[ur]
 xpm no[n] sibi sed suis uasse

Per etiā beatorū fuit r dei cōtem-
platione. ī quo p̄cipue b̄tudo
q̄sistit. Et t̄m d̄m i hor fuisse
beatior q̄ ab oī miseriā immūis
ex quo nequit īferri simplicit̄
quod beatorū fuit. mm

De eo qd̄ scriptū ē. donavit illi
nomē qd̄ ē sup̄ omne nomē.

Net t̄m gl̄am īpassibilitatis
et īmortalitatis meruit sed
etiā s̄ donatī nomē qd̄ ē sup̄ omne
nomē. s̄z honorificentiā qd̄ uocat̄
deus. Hor t̄m nomē an̄ morte h̄uit.

Habuit etiā hor nomē filij dei
īquātū deus ē ab et̄no p̄ n̄m. īquātū
uō hō f̄m̄s ē h̄uit ex t̄pe p̄ gr̄am.

Vertū auḡ d̄ hor donatū ēē
illud nomē. nō deo q̄ illd̄ non
h̄uit cū īf̄ma dei t̄m erat. Et
cū d̄. p̄t qd̄ illū exaltatū ē do-
il. no. qd̄. ē s̄. o. no. s̄. satis app̄t
p̄t quod exaltatū id est p̄t obe-
diētiā ē ī qua f̄ma exaltatū sit.

In q̄ em̄ f̄m̄ r̄unfir̄ ē ī ea exal-
tatū ē ē ī ea donatū ē ei nomē.
ut cū ip̄a f̄ma sui nominet̄
vingentiū filij dei. mm

Ad nomē illud datū est
homini et nō deo. mm

Hor ei donatū ē non ut hōi
qd̄ iā hēbat idem ip̄e deus. Et
quo sensu id accipiendū sit. mm

Hor ī p̄ gr̄am accepit ut
ip̄e ens homo ul̄ subsistēs
ī f̄ma sui id est ī aiā ē ī carne
nominet̄ ē sit deus. Sed nūquid

hor tūc meruit? Sup̄ ei d̄m
ē qua hor t̄m bonū homo ille
nō meruit. Quo ḡo h̄ d̄. p̄t
obediā donatū ē ei hor nomē.

Secūm tropū illū ī scriptura celebrat̄
rimū accipiendū ē hor qd̄ d̄ res
fiei q̄m īnotestit. Post resurrectio-
nē uō qd̄ an̄ eāt ī euidenti po-
siti ē. ut scient homines ē demo-
nes. Manifestationē ḡo illū noīs
donavit ei deus p̄ resurrectiōnē.
sed illū meruit p̄ obediā passi-
oms. q̄ eo qd̄ obeduit patendo
exaltatū ē resurgendo. Et p̄ hor
manifestatū ē nomē hor. Eodem
tropo d̄ns usq̄ ē etiā p̄ resurrecti-
ōnē dicens. Data ē m̄ oīs p̄tas
ī celo ē ī t̄ra. Nō qd̄ tūc p̄mo accepit

sed quā an̄ habebat tūc manifesta-
ta ē p̄tas. Secūm ambrosiū d̄ illud
nomē donatū ēē deo nō homi-
ni. et videt̄ secus uerborū sup̄finem
oppositū augustinū. sed ītelligentiā
nō obuiat. l̄z d̄m̄s sapiat. Nā
ambrosiū de n̄ali donatiōe id d̄m̄
ītelligit quā et̄nalit̄ p̄ gr̄ando
dedit filio nomē qd̄ ē s̄r omne
nomē. s̄z deū ēē p̄ n̄m quā
genuit ab et̄no filij pleni
ē s̄r equale deū. Ad t̄m nō
ap̄t p̄t passiōis obediā
xpo donatū ē sed p̄missio nō
locutiōis accipiendū est. mm

Et ip̄e s̄m̄ oī m̄to iā h̄re potuit

Suō q̄m̄ ut̄tā x̄p̄ illū
ī mortalitatis ē īpassibi-
l̄tā ē nōis dei manifestatiōnē

sine si merito habere potuit. Sane
 dm p̄t: quia huana nam ita
 gloria sumptu potuit sicut in
 r̄surrexioe exiit: nomēq̄
 suū et alit̄ hominibz manifestae
 potuit: sed hō passibil̄ eē nō
 potuit: sicut fuit: et ad illam
 gl̄iam sine merito puenire. po-
 tuit qd̄ ad illā puenire sine
 merito passiois quia potuit po-
 tuit q̄sumpta mortalitate im-
 mortalitatis gl̄ia uestiri sed nō sine
 merito iusticie et caritatis. aliazq̄
 uitutu. Non em̄ x̄pus homo eē
 potuit i quo plenitudo uitutu
 et gr̄e nō fuit. Nec uitutes
 ei tēe potuerūt caluo morta-
 litatis induto q̄n p̄ eas meret̄.
 Habens ī has uitutes s̄dm̄ hōiem
 passibil̄ et mortalem nō potuit
 nō mereri gl̄iam immortalitatis
 ac manifestacionē dei nois q̄seq̄.
 potuit tū hoc asseq̄ sine merito
 passiois. q̄a p̄ passionē nil s̄
 meruit qd̄ nō an̄ p̄ uitutes
De tā mortis et passiois et meruit.
Ad quid gō uoluit pati
 et mori. si ei uitutes ad
 merendū illa suffinebat. et pro-
 te nō p̄se. Quomō p̄ te: ut
 ipsius passio et mors et reforma
 et r̄a. Forma uitutus et hūilitatis.
 cū gr̄e et libitatis. Forma deo usq̄
 ad mortē obediendi. et causa tue
 libitatis et b̄titudis. Meruit et
 nobis p̄ mortis et passiois tolēantā.

q̄ p̄ p̄cedenā nō meruerat. s̄z
 aditū paradysi et libitōne a p̄tō.
 a pena. a dyabolo et p̄ mortē eig
 her nos adepti sumus. s̄z redēptō
 ne et filioz gr̄e adeptōne. Ipe em̄
 moriendo. factus ē hostia n̄re liba-
 tōis. s̄z quō p̄ mortē nos a p̄tō.
 et a dyabolo redemit: et aditū gr̄e
 aperuit. **De c̄uerat de ḡt̄ missio**
 ut ait **ambrosius**. p̄ p̄mū p̄tīm nō
 m̄mitti hōiem i paradysū. et ad dei
 ḡtemplationē nō admitti n̄t hōie
 uno tanta existeret hūilitas que
 omnibz suis sufficere posset: sicut
 p̄mo hōie tanta fuit supbia q̄
 omnibz suis nocuit. Nō ē ut inuentū
 m̄t hōies aliquis quo id posset
 implei n̄ leo de t̄bu uida qui
 aperuit libū et soluit signacula
 eig. implendo ipe oēm iusticiā id ē
 q̄sumatissima hūilitate q̄ maior
 eē p̄t. Nā alij om̄es debitorēs eant:
 et uix unicuiq̄ sua uia suffinebat
 et hūilitas. Nulla gō eorū hostia
 poteat offerre sufficientē n̄re re-
 q̄silitatis. s̄z x̄pus hō sufficiens
 et p̄fecta hostia fuit: q̄ multo amplia
 ē hūilitas amantudinē moris
 gustando. q̄m ille adam supbius:
 p̄ esū ligni uetati noxia delicta de
 p̄stendo. Si ī illa supbia om̄
 erant r̄uina. ip̄m de paradiso
 mittens foras. alisp̄ arcludens
 ianuā. multo magis x̄pi hūilitas
 qua mortē gustauit. ī ḡm̄ r̄gni
 celestis omnibz suis impleto dei

decto aperire ualuit atq; decto
dele' cyrographu. ut emi ambp
ait tm fuit pccm mrm ut sal
uai no' possem. n' uirgenitq;
dei filia p' nob' mœt' debitoibq;
mœtis. s' sic dignos nos fent
testamenti & p'misse an' hœditatis.

Quo no' ita e' itelligendū. q̄i no'
alio mō nos simla saluac' po
tueit qm̄ p' mœtē suā. sed q' p'
alia hostiā no' potuit nob' ap'ri
regni aditq; & fici sala n' p' mœ
tem uirgenitū. cuiq; tanta fuit
ut dñm e' hūilitas & paenena.
ut ei9 mto pateret edentibq;
teū aditq; regni. Magna i mœte
uirgeniti p'nta sūt nobis. ut
liceat nob' redie i p'riam. sicut
olim i mœte sumi pontificas
his q' ad ciuitatē refugij q'fuge
rant secute ad p'pā romae te
meae. Ete aliquatenq; oñsu
e' q' h'c p' x' mœte aditq; regni
sit nobis paratq;.

Disto
riy

Hic qualif a dyabolo & a pccō
nos redemit.

Nunc igr' q̄ramq; quō p' mœ
tem ipius a dyalo & a pccō
& a pena redempti simq;. a dya
bolo i' & a pccō p' xpi mœte libe
ati sumq;. q' ut ait apls i s'anguē
ipiq; iustificati sumq;. & teo q' sumq;
iustificati. i' a pccō soluti. a dya lo
sumq; libeati q' nos uincit pccō
tenebat. **Et** quō a pccō p' eius

mœtē soluti sumq; q̄a p' ei9
mœtē ut ait apls q'mendat'
nob' cuitas dei. i' apparet eri
ma & q'mendabil' cuitas dei
erga nos. i' hor q' filia suū tra
didit i mœtē p' nob' pccōibq;
Exhibita at' tanta erga nos di
lectionis arta. & nos mouem'.
attendim'q; ad diligendū dñm
q' p' nobis tm̄ ferit: & p' hō iusti
ficam'. i' soluti sumq; a pccō &
iusti efficiam'. **hoc** i' xpi nos
iustificat. dū p' eā cuitas exatut'
i' cordibq; n'ris. **dicim'** quoz et
alif p' mœtē x' iustificat q̄a p'
fide mœtis ei9 a pccō mūdant'
Uti apls. iustia dei e' p' fide. **p'**
ihu xpi. Et item. que p'posuit
de9 p'nciatōe p' fide i s'anguē ipiq;
i' p' fide p'passiois. **ut** olim as
pientes i' p'pente eneu i ligno
erectū a mœtibq; x'pencū sana
bant. **Et** go r're fidei i'ntu i
p'piciū illū q' p' nob' pependit
i ligno. a uinculis solum' dya li
idest a pccō & ita a dya lo libeati
ut ut p'q; h'at uita i nob' tuerat
q' p' p'uat. **hoc** tē q'pe sua uno
uicissimo sacfino quidq; culpa
eāt tm̄ nos dyabola ad luenda
supplicia detinebat. x'ps extinxit
ut i' h'c uita nob' temptando
no' p'ualeat. **Uz** em̄ nos temptet
p'q; mœtē xpi q'ba mo'is ante
temptabat no' tm̄ uincē p'f' sic

ante unirebat. **N**am petrus q ante
 p morte uoce analle tēritū negat
 p morte x an rges 7 p pides ducta
 nō ressit. **Q**uia? **Q**uia forte
 i xpr uenies i domū foctis .i.
 tēda nra ubi dyala habitabat
 alligauit forte .i. a seductione
 apertuit fidelū ut reputatōne q
 ei adhuc pmittit nō sequat
 seductio. Itaq i sanguine q soluit
 q nō rapuit redēpti sumq a pto
 7 p hoc a dyabolo. **N**ā ut ait augg
 vniū nō nō nō nō nō nō nō nō nō
 biles pates. ubi vniū nō nō nō nō
 cupiditates. fuso em sanguine sū
 culpa. oim culpaz nro grapha de
 letu sūt qba debitores q tēti rōit
 a dyalo an tenebant. **V**n q pro
 mias effunder. p illa g redēpti
 sumq i q pnceps mudi ml iueit.
Vn augg causa et modū nre
 redemptōis isinuans ait. **N**ihil
 inuenit dyala tēpo ut mōeret
 sed p uolūtate pns moī xpus
 uoluit. nō hns moctis causam
 de pto. sed de obia 7 iusticia
 morte gustauit p qua nōs rede
 mit a sūtute dyaboli. **I**ncide
 ramq em t pīlapem h9 senili
 q seduxit adam 7 fuit fecit. cepitq
 nos qī unanilos posside. **S**ed
 uenit redemptor 7 uicty ē de
 ceptor. **E**t qd fecit redemptor
 captiuatoī nro. **T**etendit ei mu
 stipula cruce sua. posuitq ibi
 qī estam sanguine sua. **I**lle aut
 sanguine sua fudit. nō debitois

p qd recessit a debitoib9. **I**lle qppe
 ad hoc sanguine sua fudit ut pta
 nra delēt. **V**n gō nos dyabol9 tene
 bat. delectat ē sanguine redemptōis.
Nō em tenebat nos n vniū pto
 nro. iste erant cathene captiuor.
Venit ille. alligauit forte vniū
 passiois sue. tērauit i domū ei9
 .i. tēda eor ubi ipse habitabat.
 7 uasa ei9 eripuit s; nos q ille
 ppleuat amaitudine sua. **D**ex aut
 nra uasa ei9 dīpiens 7 sua sanens.
 fudit amaitudine 7 ppleuit dulce
 p morte sua a pto redimes et
 adoptōne glē filior largiens. **Q**uia
 de9 homo 7 mortuus. **A**ctus ē i
 mortalio homo
 ut moriendo dyabolū vicer.
Nisi em homo eet q dyabolū vni
 cēt. nō iuste sed violent ei hō
 tolli videt. q se illi sponte sub
 ient. **S**i eit homo vicit. iuste
 maifesto hoīem pdidit. 7 ut hō
 vniat nre ē ut de9 teo sit q
 eū imūne a pto fūat. **S**i em
 hō p se eet ul angela i homīe
 faale peruet cū i vtrq nain p se
 gster cendisse. **I**deo dei filia hoīem
 passibile sūpsit. i quo 7 morte
 gustauit quo celū nobis apuit.
 7 a sūtute dyaboli .i. a pto li
 berauit. **B**eruitq em dyaboli
 pto ē. 7 a pena redemit. **Q**uomō
 7 a qua pena xps
 nos redemit p morte. **A**dua pena.
 Tempali et
 Ectna. **A**b ectna qdē relaxādo

debita. a tempali uo penitq nos
liberabit i futuo qui nouissima
tinnita mors destruet. Ad huc et
expectamus redemptione corpis.
scdm aias uo ia redempti sumus
ex pte. uo ex toto. a culpa no
a pena. Nec omio a culpa. no et
ab ea sic redempti sumus ut no
sit. sed ut no dnet.

Quo pena mram portauit.

Perituta q mra. r penam
pccatō nro. di r corpē suo
sup lignū portasse quia p ipius
pena quat truce tulit. ois pena
tpalis q p pccō debet r uersot
baptismo penitq laxat. ut ulla
a baptizato erigat. r t pnia mōeat.

Non em sufficiet illa pena q pe
nitentes ligat etia n v pena coo
paret. qua p nob soluit. n pna
iustō q fuerit an aduentū m
sustentatione dei fuisse usq ad xpi
morte dicit apltus ad oñsione iustie
eig r hor tpe. Ecce ex pte expoñtū
ē quomō r quid xpc p morte
meruit nob r impetravit.

Si solus xpc debet dici redemptor
ut solus mediator.

Unde uē dicit xpc dicit mudi re
demptor. r dei homiq medi
ator. r mediator i scriptura dicit sola
filia. redemptor uo aliqui pē enā pē
ul spūs sctus. sed hoc ppe usū pta
tis. no ppe exhibitiōne hūilitatis et
obediē. Na scdm pccō sil r obediē
usū. filia ppe dicit redemptor. quia
r tpe expleuit p q iustificati sumus.
r ipam iustificatiōne est opatū

potentia dimittatis cū pcc et spūs sctō.

Et r redemptor tgnū ē deo pccō
usū. et tgnū ē hō hūilitatis effū
r sepius dicit redemptor sū hūilita
tem quia sū eā r tea suscepit r
impleuit illa sctmēta q sū causa
nre redēptōis. ppe r dicit filia redēptor

De mediatore.

Qui sola dicit mediator no sū
ul spūs sctus. De quo apltus
ait. Onq mediator dei r homi hō
xpus ihus id est p hōiem q m
medio arbuet ē ad opponenda
partē. r ad reconciliandū hōies
deo. Hic ē arbit que iob desideat.
utma est nobis arbit. Reconciliati
em sumus deo ut ait apltus p
morte x. Quod no ē sic itellige
dū q nos ei sic reconciliauit
xpc ut tēpēt amae quos odeat.
sicut reconciliat tinnia tinnio.
ut denum sit aīci q an se o
derant. sed ia nos diligenti deo
reconciliati sumus. No em ex quo
reconciliati sumus ei p sagnine
filij. nos cepit dilige. si an mūdū
pūspū nos aliqd eēmq. Quō
gō diligenti nos deo reconciliati
sumus. ppe pccū cū eo habe
bamq tinnicias. q hēbat erga
nos caritate. r cū tinnicias exer
bamq adūsq eū opando tgnatē.
Ita gō tinnia eramq deo. sicut
iustie tinnia sū pccū. et ideo
remissis pccis. tles tinniane
sinnūt. r reconciliant iusto qd
ipe iustificat. r scus gō dicit

mediator eo qd ipse medius inter
 deum et homines ipse reconciliat
 deo. Reconciliat autem deum offendit
 tula hominum tollit ab oculis dei
 id est deum peccata delet quibus deus
 offendebat et nos in misericordia eius
 erant. Et cum peccata delet non
 solum filius sed et pater et spiritus sanctus quorum
 delens et misericordia ad deum reconciliatio
 quae solum filius dicitur mediator. Nam
 de ipse legitur quod reconciliauit
 mundum. Aut enim apertus dicitur
ipso mundum sibi reconcilians.
Sic et reconciliat. quae non dicitur
 mediator. Nam ut medius est inter
 deum et homines non se habet in se
 ta quorum fides et imitatione iusti
 fiamur et reconciliemur deo. Recon
 ciliauit enim nos tota trinitas in
 tutis usu sed deum peccata delet. si filius
 solus impletione obediens tunc peccata
 sunt secundum humanam naturam ea per que
 identes et irritantes iustificamur.
Secundum quam naturam sit mediator.
 Unde et mediator dicitur secundum
 humanitatem. non secundum divinitatem.
 Non enim mediator inter deum et deum
 quia unus est deus. sed inter deum et hominem
 qui inter duo est. quia mediator
 esse non potest nisi inter aliqua. mediator
 est etiam in homine. Nam inquit deus non
 mediator sed equalis est patri. hoc
 idem quod patet cum ipse unus deus.
 mediat ergo inter deum et homines
 trinitate secundum hominis naturam tunc susce
 pit in se per que reconciliamur deo tri
 unitati et secundum eandem habet aliud
 simile deo et aliquid simile

hominibus quod mediator agitur. ne
 per omnia filius hominibus longe est a deo.
 a per omnia deo filius longe est ab
 hominibus et ita mediator non est.
 Verum et mediator ipse inter mortu
 les peccatores. et inter mortale iustum
 apparuit mortalis cum hominibus.
 iustus cum deo. per similitudinem per unquam
 nobis. per iustitiam deo. Recte igitur
 mediator dicitur et quia inter deum
 et mortale et hominem mortale est deus
 homo reconcilians hominem deo. et
 tamen mediator inquit est homo. Inquit
 autem iustus. non est medius. quia unus cum
 ipse deus. Si ergo ipse secundum uos o heretici
 una tamen habet naturam unde medius est.
 non ita sit medius ut deus sit propter diu
 nitatis naturam. et homo propter humanitatis
 naturam. Et sic humana deo reconci
 liata sunt dominus. Nam ipse ueniens
 per se humana sonauit diuinis
 per utique in conuictione et una per
 sona. Deinde omnes fideles per
 mortem reconciliat deo. dum sanati
 sunt ab impietate quibus humilitate et
 credendo dilexerunt. et diligendo imi
 tati sunt. Ecce hic aliquatenus insinuat
 quae ipse solum dicitur mediator dei et
 hominum. et secundum quam naturam et mediet
 et humana. et cui mediet sed deo
 trinitati Trinitati enim nos reconci
 liauit per mortem per quam etiam nos re
 demit a seruitute dyaboli. Nam ut
petrus ait in septimo canonico. non corrup
 tibus aurum et argento redempti
 sumus. sed pretioso sanguine agni

D. r.

Imaculati. **Q**uod alio modo
potuit liberare et quare ponit isto.

Quid quirit utrum alio modo
posset deus hominem liberare
quam per mortem christi. dicimus et alium
modum fuisse possibile deo. cuius
potenti cuncta subiacent. et nostre
misericordie sanande convenientiore
modum alium non fuisse nec esse oportet
fuisse. **Q**uid enim mentes nostras
tamen erigit et ab imbecillitate liberat
deprecatone quam quod nos tanti fecit
deus. ut dei filius immutabiliter

hoc se manens quod erat et a nobis accipi
ens quod non erat. dignatus nostram inire
et scire. mala nostra moriendo profer
ret. **E**t etiam ratio quare isto modo
ponit quam alio liberare uoluit.
quia sic iustitia superat dyabolum non
potentia. et quomodo id firmum sit expli
cabo ut potero. **Q**uoad iustitiam
dei in potestate dyaboli traditur et gratia
humana. propter primum hominis totum
originaliter transiit et illius debito
obligante oes. **U**n oes homines
ab origine sunt sub principe dyabolo

Un aptus. **F**ramus nam filii re
na sunt ut est depreuata primo. non ut
est recta cuncta ab initio. modo autem
ille quo conditus est homo in dyaboli potestate
non ita est intelligendus tamquam deus homo
fecerit a se fieri iussit. sed quod tantum
permisit. iuste tamen. **I**llo deserente
petante. propter auctorem illico trasit.
Per tamen deus obtinuit in ira sua
misericordias suas. ut hominem a
lege sue potestate amiserit. cum in

dyaboli potestate esse permisit. quia nec
dyabolum a potestate dei est alienus. sic
nec a bonitate. **N**am quicumque uita
dyabolum uel homo non subsistet.
non per eum qui uiuificauit omnia. **N**o
quod deus hominem deseruit ut non se
illi exhiberet deum. sed in mala
penalia. etiam malis presentat multa
bona. et tandem hominem per amissionem
potestatis dyabolo subdidit. re inmissio
potestatis per sanguinem christi data a dya
bolo eruit. ut sic iustitia vincat
dyabolum non potentia. **S**ed quare iustitia
Iesu christi. **E**t quomodo uictus est ea. **Q**uia
deo nihil dignam mortem inueniens.
occidit eum tamen. **E**t utique iustus est
ut debitorum quos tenebat liberi
dimittantur et eum redentes que sine
ullo debito occidit. **I**deo autem pote
ria vincere noluit. quia dyabolus
vicio presentatus sue amatores est po
tentiae. et deseruit oppugnatores
iustitiae. in quo homines magis eum
imitantur quam neglecta uel perosa
iustitia potentiae magis studet.
eiusque uel ademptione letantur uel
cupiditate letantur et istamantur. **I**deo
placuit deo ut non potentia sed
iustitia vincens. hominem erueret.
in quo homo eum imitari disceret. **P**ost
uero in resurrectione secuta est po
tentia. quae reuirit mortuum. nunquam
propterea mortuum. **E**t nonne iure est
simo vincat dyabolum. si potentia
tamen christus cum illo agere uoluisset.
Unque. **S**ed postposuit christus quod

dyaboli potestate esse permisit. quia nec dyabolum a potestate dei est alienus. sic nec a bonitate. Nam quicumque uita dyabolum uel homo non subsistet. non per eum qui uiuificauit omnia. No quod deus hominem deseruit ut non se illi exhiberet deum. sed in mala penalia. etiam malis presentat multa bona. et tandem hominem per amissionem potestatis dyabolo subdidit. re inmissio potestatis per sanguinem christi data a dyabolo eruit. ut sic iustitia vincat dyabolum non potentia. Sed quare iustitia Iesu christi. Et quomodo uictus est ea. Quia deo nihil dignam mortem inueniens. occidit eum tamen. Et utique iustus est ut debitorum quos tenebat liberi dimittantur et eum redentes que sine ullo debito occidit. Ideo autem potentia vincere noluit. quia dyabolus uicio presentatus sue amatores est potentiae. et deseruit oppugnatores iustitiae. in quo homines magis eum imitantur quam neglecta uel perosa iustitia potentiae magis studet. eiusque uel ademptione letantur uel cupiditate letantur et istamantur. Ideo placuit deo ut non potentia sed iustitia vincens. hominem erueret. in quo homo eum imitari disceret. Post uero in resurrectione secuta est potentia. quae reuirit mortuum. nunquam propterea mortuum. Et nonne iure est simo vincat dyabolum. si potentia tamen christus cum illo agere uoluisset. Unque. Sed postposuit christus quod

161
potuit ut p̄a ager̄ qd̄ oportuit.
Iustina 9° hūilitatis hōiem libe
rauit: quē sola potētia eq̄ssime
liberare potuit.

De cā mē dīm̄ et hōiem et dyabolū

Sunt tres illi cūm ve
nientis deo. hō. et dyabolus.
dyabolus et homo qd̄ adūsus deū di
cerent nō habent. Dyabolus em̄
de iustitia dei cōiūct̄ q̄a p̄m̄ ei
s̄ hōiem. et fraudulēt̄ abduxit.
et violēt̄ tenuit. Homo etiam
iustis a deo cōiūct̄ q̄a p̄cepta
ei q̄temp̄sit. et se alieno domino
mācipauit. De hōis etiā iustitia
cōiūct̄ dyabolus. quia et illū p̄
fallaci p̄missione decepit. et p̄
mala iustitiam lesit. In iuste igit̄
dyabolus q̄ntū ad se tenebat hōiem.
sed hō iuste tenebat. q̄a dyabolus
nūq̄m meruit p̄tate habē s̄
hōiem. sed hō meruit p̄ culpā
pati tyrādem dyabolus. Si t̄ d̄
q̄ utriq̄ potētia p̄erat. hōiem
liberare uellet. sola iustitiā
iustitiam hōiem potēat rectissime
liberare. sed ob cā p̄missā ius
ticia hūilitatis uaq̄ uoluit. Et
dū i carne mortali crucifixus
ē. iustificati sumus. i. p̄ p̄missio
nē p̄tate. eruit de p̄tate dyabolus
et ita a xp̄o iustitia dyabolus
iustis ē nō potētia. Quō ad
teiḡ sanguine nob̄ p̄tā sint di
missa sup̄ expositū ē.

De traditōne xp̄i q̄ dī facta
a p̄e. a filio. a iuda. et a iudeis.

Xpius ergo ē sacerdos idēq̄
hostia et p̄tā n̄re redemptio.
qui se i ara crucis nō dyabolo sed
deo t̄m̄tati obtulit p̄ omnib̄ q̄ntū
ad p̄tā sustinentiā. sed p̄ electis
t̄m̄ q̄ntū ad efficiendā q̄ p̄destinatis
t̄m̄ salute essent. de quo et legit̄ q̄
sit traditus a p̄e. et q̄ seip̄m̄ t̄didit.
et q̄ iudas eū t̄didit. et iudei. Ip̄e
se tradidit q̄a p̄p̄te ad passionē
accessit. et pat̄ eū t̄didit q̄ uolūte
p̄is p̄mo t̄m̄tatis passus ē.
Iudas tradidit p̄dendo. et iudei t̄
stigando. et sicut actus iudei et iudeorū
malus. et actus xp̄i et p̄is bonus. op̄a
xp̄i et p̄is boni. quia hō p̄is et
filii uolūtas. malū fuit op̄a iudei
et iudeorū q̄a mala fuit intentio.
Diuisa fuerūt i facta siue op̄a
i. diuisi actus et una res siue f̄m̄
s̄ passio xp̄i. Ideo doctores aliqui
iūgūt i facta et illo p̄em̄ et
filii. iuda et iudei. aliqui disingūt.
Reppientes em̄ ad passionē unā
op̄a illorū dicūt. attendentes ad i
tentōnes et actus. diuisa f̄m̄ disciunt.
Un̄ auḡ. Facta ē iquit traditō
a p̄e. f̄m̄ ē traditō a filio. facta ē
traditō a iuda. una res f̄m̄ ē. Ad
9° disciunt int̄ eos. Quia hō fecit
pat̄ et filii i caritate. iudas uō i
p̄ditione. Videtis q̄a nō qd̄ f̄m̄
homo. sed q̄ uolūtate q̄sideandū.
ē. In eode f̄m̄ inuenim̄ deū quo
iuda. deū benedicim̄. iudā det̄q̄
tanti. quia d̄s cogitauit salute n̄rā.
iudas cogitauit p̄tā qd̄ uendit

dm̄. filij p̄titi qd̄ dedit p̄ nob̄.
9° **D**ivisa ē int̄. diuisa facta facit:
cū tñ sit una res ex diuisio. **E**re una
re d̄ ī fuisse & diuisa f̄. q̄ una
fuit ī passio sed diuisi act̄. **E**t act̄
qd̄ iude ac iudeor̄ mali sūt q̄b̄
opati s̄ xp̄i passionē q̄ bonū est:
et opus dei est.

Quod ē passio dicit̄ opus dei
et iudeor̄ & quomō.

Passio 9° ē & op̄ iudeor̄ d̄
q̄a ex actib̄ eor̄ p̄uenit.
et op̄ di q̄a ex eo auctō id est
uolente fuit. **P**n̄ auḡ. Nemo
em̄ aufert aīam ē ab eo. q̄a p̄tate
h̄t ponendi & sumendi. **E**re habes
auctōe op̄is. **P**onet aīam. **E**re
habes op̄ auctōis. **E**t ut ḡralit̄
q̄cluda. quociens ī carne xp̄i aliqd̄
patit̄ opus auctōis ē. **N**ā em̄ sua
uolūtate nō alio cogente p̄etit̄
ip̄e auctōe ē opus. **C**ū at̄ passio xp̄i
op̄a dei sit: & iō bonū. ead̄ op̄a
sūt iudas & iudei. q̄rit̄ an crede
dū sit eos opatos ibi eē bonū. **H**ic
distinguedū ē. p̄t̄ em̄ dicit̄ q̄ opati
sūt bonū q̄a ex actib̄ eor̄ bonū
p̄uenit. i. passio ē. et item opati nō
sūt nō bonū sed malū. q̄a actio
eor̄ nō fuit bona sed mala.

Dist̄
xxi

Quod ī xp̄o diuisio ī morte fuit
aīe ul̄ carnis a iūbo. **P**ost p̄dicta q̄sideandū est:
utrum ī morte a iūbo sit separata
aīa ul̄ cad̄. **I**uda putauerūt
carnē sicut ab aīa ita a d̄mitate
ī morte diuisa fuisse. **S**i ei iquit

aīa media d̄mitas sibi carnem
viniut sicut sup̄a p̄taxatū est.
En̄ 9° diuisa ē cad̄ ab aīa. di
uisa ē enā a d̄mitate. q̄ nō potuit
ab aīa seungi. p̄ quā iūbo eāt un
ta q̄n̄ a iūbo diuidet̄. **F**uit at̄ diui
sa ab aīa ī morte. alioq̄n̄ uā mors
ī nō fuisset: q̄ ut ait **auḡ** mors
quā timet̄ homines. separata est
aīe a carne. **M**ors at̄ quā nō ti
met̄ separata ē aīe a deo. **U**traq̄
uō dyaboli suasa hōi p̄pinata
ē. **S**i 9° ī xp̄o homine uā mors
fuit diuisa ē ī aīa at̄ p̄ h̄ d̄mitas
a carne. huius sue p̄babilitat̄
addūt q̄d̄ auctōitatis testimōia.
Ambrosius tractans de x̄i resurrectione
q̄ ī cruce uoce magna clamans
dixit: **D**eu deo mō ut qd̄ me de
liquisti. ait. **C**lamat hō separata
d̄mitas moitūq̄. **N**ā cū d̄mitas
morts libeā sit: utiq̄ ī mors
eē nō poteat̄ n̄ iuta distodet̄
quia iuta d̄mitas ē. **H**ic uidet̄
tradi q̄ d̄mitas ī morte separata
sit ab hōie. q̄ n̄ diceisset: hō
ille moi nō potuisset: qd̄ illi
ad carnē p̄ferūt quā dicit̄
a deo separata. **E**t 9° r̄ndemq̄
illa separationē sic eē accipienda
sicut̄ itelligit̄ delectio q̄ illis
iūbis significat̄ ut qd̄ me de
liquisti. **Q**uō ī xp̄o eāt delectio
a p̄e. cū i cruce se delectū clama
bat. **N**on recesserūt ab homine
ita q̄ eēt soluta unō de x̄i hōis.

alioqui fuit aliqd' tpe qui xpc
 adhuc vivus ho fuit et n' deq
 quia adhuc vivus se delictu cla
 mabat no delinquentu. **Si** ergo
 illa delictio vimonis itelligit
 soluto. an fca fuit soluto dei et
 hois qm xps mortuus est. **sed**
 qd hor dicit? **Fateamr** igr dim
 quodamno i morte illu hoim
 deseruisse qa p'fati psequenau
 eu exposit ad tempa no sua
 potentia exendo illu defendit
 ut no moeret. **sepauit** se dim
 tas qa subtraxit p'fatione sed
 no soluit vimonem. **sepauit** se
 fois ut no eet ad defensione. sed
 no mty defuit ad vimonem. **si** no
 ibi cohibuisset potentia si exuisset
 no moeret xpus. **mortuus e** xps
 dimtate reredente id est effecti
 potentie defendendo no exhi
 bende. **hic e** hircus apoponpeyq
 q alio hircu imolato i solitudine
 mittebat' ut legi' i **leuitico** **Duo**
 em hircu huamitas et dimtas. in
 telligut' huamitate ~~ymolata~~
 ymolata dimtas i solitudine
 abyt. i. i **rela**. **hu esiaq** i sol
 tudine. i. i **rela** tpe passionis
 dimtas abisse dr' no locu mutas
 sed quodamno vitute cohibens
 ut possent ipi q'suinae passio
 ne. **abyt** g'o. i. vitute cohibuit
 et potuit iqtates nras no ut
 h'et sed ut d'sumeret. **ho** em
 ignis qsumens e. **ex** hys satis

ondit' pmissa uba ambly sic
 accipienda ut p'diximq. **Alia** inducit auctoitate.
In quos auctoitate dicitur
 q' asserut dimtate i morte
 reresisse ab homie p'm carne. **ut**
 em athanasia. **maledicty** q' totu
 hoim que assupit dei filio de
 nuo assuptu ul' libeatu tria die
 a mortuus resurrexisse no con
 fitet' fiat fiat. **Et** ualir' de
 hac auctoitate argumetudo p'edat.
S inquit denuo assupte
 homo i resurrectione. que
 assupscat i incarnatione. deposuit
 g'o eu i morte. **sepata** g'o fuit
 dimtas i morte ab huamitate. **Et**
 bus **videmq** q' si i hys ubis as
 sumptio t'is itelligut' q' sit p'm
 vimonem. no carne tm sed totu
 hoim ul' aiām et carne denuo
 sibi vniut ut i r'surrectione q' no
 simpliat hoim sed totu hoim
 assuptu dr'. **Totu** i hoim i morte
 deposuit. i. aiām et carne. **sed**
 qd n' hostis vitutis dicat aiām a
 ubo deposita? et tm n' hoc fateat'
 q' totu homo sit assuptu. no pro
 illis fuit illa ~~auctoitate~~ auctoitas
 q' totu dr' assumptu. **bonendū**
 e' i **athanasia** id dixisse cont'
 illor' p'fidia q' resurrectione xpi
 negabat. putantes morte deti
 nei. q' sola int' mortuos liber
 e'. **ideo** illu maledicit q' no co
 fitet' totu hoim denuo assup
 tu resurrexisse id est xpm

aiam denuo cepi comixisse. et
illis duobus denuo quibus in
resurrectione uel secundum hominem uixisse
sicut ante mortem. Quia in morte sepa-
ta est anima a carne. Unde uel de christo
mortuus sed neutrum separatum est
a uerbo dei. Quia uero dicitur
agnitum carnem a uerbo in morte non
esse diuisa.

Sicut augustinus super iohannem
dicit tractans illud dominus
domini uerbum. Ego pono animam meam.
et iterum summo eam. nemo tollit eam
a me sed ego pono eam a meipso.
potestatem habeo ponendi animam meam
et iterum sumendi eam. Hic animam dicit
emissa. A quo emissa est? A seipso
non est emissa quia seipsum non posuit
ne uerbum animam posuit uel carnem.
Quia ergo animam posuit si potestatem
se manentis deitatis. Potencia
ergo deitatis anima diuisa est a carne.
sed neutrum a uerbo dei. Unde augustinus
ubi ex quo suscepit hominem. i.
carnem et animam. numquam deposuit
animam. ut esset anima separata a uerbo.
sed tunc posuit animam quando expanit
quia redeunte surrexit. Quia ergo
ad christum animam et carnem separauit.
sed neutrum a uerbo dei. Quia igitur
ponit et sumit animam non potestatem
sua sed potestatem in habitando carnem
deitatis. Hic euidenter tradit nec
animam nec carnem a uerbo dei diuisa
in morte ut aliquo modo fuerit soluta
fuit unio. Unde augustinus contra felicitatem
absit ut christus senserit mortem ut
quintus in se est uita uita perdidit

Si hoc enim ita est: uita fons
aruisset. Sensit igitur mortem
participatione humani affectus qua
sponte susceperat: non tamen sine perdidit
potentiam per quam cuncta uiuificat
Hic in sepulchro carnem suam christus
in moriendo non deseruit sicut
ut eo uiginti conastendo fuerit.
mortuus est ergo non discedente uita.
sicut passus est non perente po-
tentia. nemo tollit animam eius
ab eo qua potestate habet ponendi
et sumendi. Ecce habes christum
non deseruisse carnem in morte. et
uita non discessit a mortuo. et
quia sponte reddidit spiritum. non alius
extorsit. Unde ambrosius. Emisit christus
spiritum. et tamen in arbitrio euenendi.
et suspendendique corpus emisit
spiritum non amisit: pendebat in terra
et omnia remouebat. Sed iterum
emisit? ex carne. Quo emisit?
ad patrem.

Quia rone dicitur christus mortuus
Refredente uero anima et passus
in mortua christi est caro. et quia
caro mortua est. mortuus est christus. deus
dicitur enim mortuus dicitur quoniam mortuus
homo est. ita mortuus dicitur homo quoniam
mortua est caro. Separato autem mors
carnis fuit. propter carnem ergo unio
uerbo quod mortua est. deus dicitur mortuus.
et propter carnem et animam quod utique do-
lore sensit. deus dicitur passus. tamen di-
uinitas omni dolore exorsus extitit.
Unde augustinus. Ubi caro facta est ut

p carne panis celestis ad tates
 trahit. et sim h^o ipm ubi crua
 fuit e sed no e mutatu i hoem.
 ho i illo mutatu e ut melior
 fiet qm eat. p id qd q homo
 eat mortu e deo. et p id qd deo
 eat exactu e ho et resurrexit.
 Quiddam passu e ho no pt dia
 no passu deo. qa deo eat homo.
 Quomodo no pt dice no te passu
 iuria si uestis tua consistat
 quavis uqis tua no sic tu. mlti
 magis qd qd patit cad unta uibo
 debet dici pati deo. lig ubi no
 moi. no coeripi. no mutai po
 tuit. sed qd qd hor passu e. in
 carne i passu e. De ho etia ambf
Th 3° de spu sco ait. Et d ubi no
panebar manens i carne ubi i
se p coepris assumptione referebar
ut pati diceret quia cad panebar
sicut scriptu e. xpo i carne passu.
Hic docet q rone deo ul di filij
passu ul mortu di. no quia
morte senseit i qm deo e. sed
quia cad ei unta mortua e.
Scdm qua rone dr augustinus
si qs dixit atq fideit filiu di
dm passu anathema sit. Cuius
dicit cam ex qua itelligentia
sumenda e aprens Teode subdit.
si qs dixit q i passione dolere
senebat filij dei deo. et no cad
tm est aia qua sibi accepit
anathema sit. Sane i dici pt
q mortuus e deus et no mortu.

passu e filij dei et no passu. Passa
 e etia psona et no passa. crucifitu
 e ubi et no crucifitu. fm alrea
 nam passu e. scdm alrea i passu.
Un ambfius. Finalis e ista fides.
 quia xps e filij di et natu ex uirge
 qua q gigante ppha destitit eo q
 bismis gemine q ne una sit con
 sces diuitatis et coepris. Idem ergo
 panebar et no panebar. moiebar
 et no moiebar. sepelebar. et no
 sepelebar. Resurgebar et no
 resurgebar. Resurgebar fm carne
 q mortua fueat no fm ubi quod
 apud deu semp manebat. iii
Et xpus i morte fuit homo.
Hic qrit utru i illo eduo moe
 tis. xpus fuit homo. qd no
 uidet quiboda quia mortu eat. et
 homo mortu no e ho. Adid etia
 q si tur eat ho ul mortal eat ul
 i mortal. Sed mortal no q mortu.
 nec i mortal qa tm p rurrone.
 Quiba vndem q quia lig homo
 mortu fuit. eat tm morte de ho.
 nec mortal qd nec i mortal
 et tm ue eat homo. Ille em et huius
 arguie i ratiu locu hnt. sed fidei
 sacmentu a philosophis argu
 mentis e liberu. Un ambfius.
 Aufer argumenta Et ubi fides
 qrit. In ipis gymnasijs suis iam
 dyalectica tuteat pscatibz credit
 no dyalectis. Dirim q i morte
xpi deu ue fuisse hoem et tu moe
tuu. et hoem qde. nec mortale n
i mortale. qa unty eat ue et carni

Diso
 xxii.

seuictis. Alia em rone dr deo ho
z homo ds qm martina ul xiohes.
Homo em dr deo z eg^o ppe suscep
tione hois. r aie et carnis. Unde
augg. Talis eat ia suscep^o q deu
hoiem faceret: z hoiem deu. Tu g^o
illa suscep^o p morte no defereit
sed deo hois z ho deo sic an vntq
eat ue z tuc deo eat ho z etouso
q vntq aie z carni z ho mortuq
eat qa aia a carne diuisa eat ppe
sepatone aie a carne mortuq sed
ppe utruq secu vmone ho. No
at sic eat homo. ut ex aia z carne
sil uctis subsistet. Ex qua rone dr
aliqs aliq ho. z ipe forte an morte.
Hor etia mo eat homo. z post
resurrone fuit. In morte uo eat
ho tm ppe aie et carnis secu vni
one. z mortuq ppe aia duo diuisiones.

Si xps i morte eat ho alicubi
z si ubiq e homo sit.

Hic qrit si xps i morte alicu
bi eat ho. z si ubiq ho sit.
Ad quod dicimq qa no ubiq
eat homo eat. ne mo ubiq est
ho e. qa ubiq e stdm deitate. nec
ubiq ho q no ubiq hois vntq. sed
ubiq e fm hoiem i ho e. Tenpe
at. mortis z ubiq eat stdm deu. et
i sepulch^o stdm hoiem. z i infno fm
hoiem. sed i infno fm aiam z i sepul
ch^o fm carne. In sepulch^o g^o eat
homo qa huamitati vntq. z si no
toti qa carne carni tm. z i infno eat
homo q huamitati vntq sed no
toti q aie tm. At si i infno aie tm
z i sepulch^o carni tm vntq eat

g^o i infno vntq eat aie et carni
ne i sepulch^o. Quis g^o h ul ibi
homo ee dr. Que e r^o dicit. Na
vna eadeq vmone vntq eat aie
i infno z carni i sepulch^o. Et sic
eat ill duobz tuc sepatis vntq
sicut an sepatone. r an morte. Ad
hor aut opponit. Si xps aiam
tm ul carne tm assupisset no
fuisset uery ho sed ppe vntq z
assupone uery ho fuit. Sic ergo
ubi carne z aiam ibi i vnta no
hebat uery homo i no eat. z tpe
mortis usq illa duo vnta hebat.
qa ne i sepulch^o ne i infno ne alibi.
usq g^o homo eat. Ad q^o dia
m q^o xps vntq uery homo no
fuisset si carne et aiam no assup
sisset. Sed tm quia ex quo deposuit
neutrū deposuit. sed cu vntq eade
vmone indement tenuit qua
assumendo atraxit. ideo no t^oge
ubiq aie ul carni ul vntq vntq
e. i ho ee dr quia i huamata est.
g^o z i sepulch^o ho x^o i infno eat
ho. quia vntq huamata eat xps
z vna eadeq cu aia z carne l^o
sepatis habebat vmone. z vno
eodeq tpe i sepulch^o iacuit xps
z ad infnu descendit. sed i sepulch^o
iacuit stdm sola carne et i infnu
descendit stdm sola aiam. Un
augg. Quis no delicta e i infno:
xpus sed i aia sola. Quis iacuit
i sepulch^o xps. sed i carne sola
quia i hys singulis xpus e. xpm
i hys omnibz et i singul cositem:
Ex hys euident ondit. quia carni

iacenti i sepulch^o unita eat xp^{us}
 sicut aie i infirio. Alioqn si carm
 motue no eet unita, no tea dicit^r
 iacuisse i sepulch^o. Ita i ad ifnu
 descendit: cad i sepulch^o iacuit: sapia
 cu vlt^o pmanfit q i infirio potas
 ut ait ambrosius lumine uite fide
 bat etne. radiabat illuc lux uea
 sapie. illuabat ifnu. sed i infirio n^o
 claudibat. Quis emi lom e sapie?
 De qua scriptu e. uestit ho vias
 eig nec iuente it homines. De q
 abissa dt no e time. ma e dt no e
 ment. ergo nec tpe ut i loro
 sapia e. cui nec mors t^uenda
 e. In ligno emi cad no ia opate
 omi substantia dina pendebat.
 Confitem^r tu xpm pependisse
 i ligno x iacuisse i sepulch^o sed
 i carne. x fuisse i ifno si aia sola.
Quod xps ubiq tota e sed n
totu ut tota ho no totu ul ds si no
Et utiq tota eode totu
 tpe eat i infirio. tota i celo.
 tota ubiq. psona emi illa etna
 no maior eat ubi carne x aiam
 sil unita s habebat qm ubi
 altea tm. nec maior eat ubi
 utruq sil ul alcm tm unita
 habebat qm ubi eat neutra
 hns unitu. Tota go xpr x p^{ri}us
 ubiq eat. On augu. no dimisit
 prem xpr cu venit i lignu
 ubiq tota ubiq p^{ri}us. Ono
 go eodeq tpe tota eat i ifno
 tota i celo. erat a pud ifeos

resurreo motue. eat sup celos
 vita uiuent. ve motuq viuis. ve
 i quo x motu sustep^o mortalitatis
 excepit: x uita diuitas no pdidit.
 morte igit dei filiq x taia no ptu
 lit x i maiestate no sensit: sed tu
 participatone ifinitatis rex gte
 crucifigus e. Et hns appat qd
 xpus eode tpe tota eat i sepulch^o.
 tota i infirio. tota ubiq sicut i mo
 tota e ubiq e sed no totu. nec
 i sepulch^o nec i infirio totu eat.
 x si tota sicut xps tota e deq tota
 homo. sed no totu. qa no solu e
 deq ul homo sed x deq x homo.
 Totu emi ad nam ffert: tota at
 ad ypostasim. sicut aliud x aliqd
 ad nam. Alius iso x aliquis ad
 psona referit. On iohannes.
Tota e xpus deq e pfecty. tota at
no at aut totu deq est. no eisolu
 deq e. sed et homo. x tota ho p^{ri}us
 e no at totu homo. no emi solu
 homo sed x deq. Totu emi natue
 e representati. tota at ypostaseos.
 sicut aliud qde e ite alius aute
 ypostaseos. sic et huqdi. ~
Si ea que dicit de deo ul de filio
 dei possit dici de hoie i^o ul de filio
Solet ena qri si con hois
 gruent dici possit filius
 homis ul ille homo descendisse
 de celo ul ubiq ee sicut di filius
 dei ul deq de celo venisse x ubiq
 ee. Ad quod dicitur. Si ad unita
 tem psona referat^r dicit itelligena
 sane dicit p^{ri}. Si ud ad distinctione
 naru nullo mo concedendu est.
On augustino. Una pso e xps

Na ipm ee dm demones e
diderit no tm i xpm ediderit.
Quo fit ede dm ut deo ut dm.

Hud e em ede idm. alid
ede deo aliud ede deu.
Credē deo e ede uā ee q loqr
quod a mali frūt. Et nos edimq
hominū sed nō i hoīem. Credē
deū e ede q. ipe sit deū qd et
mali frūt. Credē i dm e edendo
amāe edendo. Teū nre cre
dendo ei adherē a eiq mēbris
trāpōrai. p hanc fidē iustificat
ipius. ut deinde ipa fides am
inpiat p dilōne opai. Et ei sola
bona opa dicenda sūt q sūt p
dilōne dei Ipa em dilō apus
fidei di. fides igr quā demōes
a falsi xpiani hnt. qualitas mē
tis e. sed isomnis qā sine caritate
e. Na a malos fidē habē cū tm
caritate careant. aplo ondir dicit.
Si habued oēm fidē. caritate at
nō habued mēhil nī pdest. Et
fides enā donū dei dia pt. quia
a i mal. quē dona dei sūt.

Qu illa isomnis qūitas mētas
qū malo xpiano e fiat ut cū sit boq

Sud qrit vtrū illa isom
nis qualitas qua xp ma
lus xpiana unūsa ede q bona
xpiana accedente caritate i maneat
a fiat utq. an ipa eliminet a alia
sucedat qūitas q utq sit. ut rālibz
sine paulo dia pt. nichi tm videt
q illa qualitas q pā eāt i maneat

a accessu caritatis utq fiat.
Ex quo sensu dicit vna fides.

Qomq dūsis mōis dicit fides.
fatendū e tm vna ee fidē ut
ait apllus. vna dñs. vna fides. Sive
em fides accipiat p eo qd credit
sive p eo quo edit rre di fides
vna si p eo qd edit accipiat. Et
hac itelligena di vna fides qua
iubem idem edē Et unū idemq
e qd edit a cūctis fidelibz. vñ
fides catho di idest unūsal.
Si uō accipit fides p eo qd edit
ea rōne di vna ee fides. nō qā
sit vna nūō i omibz sed gñe idest
similitudine. vñ augy. fides quā
hnt q fideles uocunt a quat nō ee nō pnt
hnt fideles. rōis e omibz fidelibz
sicut pluibz homibz faeces rōis
ee di cū tm smguli suas habeāt.
Nō em fides mō e vna si gñe.
q cū sit i vno e a rālis. nō ipa si
silis. a pnt similitudine magis vna
ee dicitur qm mltas. sicut idem
uolencū uolūtas vna di cū tm
cuqz sit uolūtas vna et duoz
similitudo dicit faeces vna.

Quo fides e de hīs q nō vident
ipe. q tm videt ab eo i quo e.

Notandū quoz e q fides ipe
de nō apparentibz tm est
vñ qūoq. Apparencia nō hnt
si agnōne. Idem. Cū paulq dicit.
fides e suba rex spandaz argu
mentū nō apparenciū. Hic ueāat
di rōi qd nō ualet videri. Nam
rōi tā nō pt qd videri pnt thomas

aliud vidit. & aliud credidit. **H**oiem
vidit & deū dēfessū ē dicens. **D**e q̄
meq̄ & dñs meq̄. **D**e hoc augustinus.
Fide ipsam videt quisq̄ i corde suo
ēē si credit ul' nō ēē si nō credit.
Non sicut corpā que videm⁹
oculis corpis & p̄ ip̄oz ymagines
quas memoriā tenem⁹ etiā absen-
cia cogitam⁹. nō sicut ea q̄ nō vi-
dem⁹ & ex hys que videm⁹ cogi-
tatione utriq̄ scemam⁹ & memoriē
cōmendam⁹ nō sicut hoīem cui⁹
usam & si nō videm⁹ ex nrā cogi-
tatione & ex motib⁹ corpis hoīem
sicut videndo didicim⁹. **I**tuem⁹
etiā cogitando. **N**ō sic videt fides
i corde i quo ē ab eo cui⁹ ē. s̄ ea
tenet cōfissima scia. **I**n i' ido dōe
iubeam⁹ quia id qd̄ dōe iubeam⁹
vidē nō possum⁹. **I**psam tñ fide
qñ ē i nobis videm⁹ i nob. quia
& res absentiā p̄ns ē fides. & res
q̄ scis sit int⁹ ē fides. & res que
nō vident⁹ videt⁹ fides. & ip̄a t̄palit̄
sit i cordib⁹ hoīm. & si ex fidelib⁹
i fideles fuit perit ab eis. **H**ys v̄bis
evident̄ tradit̄ fidem ipsam i corde
hoīm ab ip̄o hoīe videi non
corpaliē nō ymagināie sed i cōtel-
tualit̄. & ipsam tñ absentiā & eoz
q̄ nō vident⁹ ēē. **U**t etiā ait aug.
alibi. **I**dē ut agnoscim⁹. non
cōgnoscim⁹ ut idam⁹. **E**d ē em̄
fides n̄ dōe qd̄ nō vides. **F**ides ḡ
ē qd̄ nō vides dōe iūtas q̄ d̄disti
vide. **N**ō ēē fides d̄ argumētū ul'
cōgnitio res nō apparentiū q̄ si fides
ē ex eo cōvincit̄ & p̄bat̄ aliqua

ēē nō apparentia. cū fides nō sit
nisi de nō apparentib⁹.

Despicio fidei.

Hic etiā ap̄tus. **F**ides ē suba-
ra res p̄panda argumē-
tū ul' cōmicio nō apparentiū q̄
p̄ fide subsistit i nobis etiā modo
p̄panda & subsistent i futūo p̄ exp-
entā. & ip̄a ē p̄batō ul' cōvictio nō agna
apparentiū. **E**t si q̄s de hys du-
bitet p̄ fide p̄bat̄ adhuc p̄bat̄
futūa resurrectio q̄a ita d̄diderit
p̄iarthe & alij s̄c̄. **V**el p̄batō ut
cōvictio ē q̄ sint aliq̄ nō apparēa
ut sup̄ dictū ē. **H**ic tñ fides d̄
substantia p̄panda res qua
p̄panda subsistit & qua fidamē-
tū ē bonoz quod nemo mutare p̄t.

Ubi illa despicio p̄p̄i cōviciat.

Sed quid an her despicio
p̄p̄i cōviciat. sane p̄t d̄i
utriūlibet. **S**i at̄ dicit̄ cōviciat.
sūt & alia plū q̄b⁹ d̄rūt fides &
p̄p̄i. **S**i nō i p̄be p̄t d̄i soli si
dei cōviciat nō p̄p̄i q̄a fides
sola fundamentū d̄i. nō q̄ fides
utq̄ possit ēē sine p̄e & caritate.
Un̄ aug. **F**ides op̄ans p̄ dilcō-
niē utiq̄ sine p̄e nō p̄t ēē. n̄
amōe sine. n̄ p̄p̄i sine amōe.
nec utriq̄ sine fide. n̄ fides s̄n̄
amōe aliqd̄ p̄p̄t. **P**̄t tñ d̄i
aliqd̄ qd̄ nō p̄p̄t. nichil at̄ p̄t
p̄p̄t qd̄ nō d̄it. **I**deoq̄ dōe qd̄
ē act⁹ fidei n̄alit̄ p̄p̄t p̄p̄t
qd̄ ē act⁹ p̄p̄i q̄a n̄ aliqd̄ cōviciat̄
nō p̄t p̄p̄t. **E**d̄t̄ at̄ qd̄ non
p̄p̄t. **I**nde ē q̄ i s̄c̄ptūa plerūq̄

puerit ut ex fide ubi tunc erat iustis
i fidem rex. **S**i petrus habuit fi-
dem passionis quoniam vidit hominem in pati

Si non quoniam vidit petrus fide
passionis habuit: cum hominem
ipsum pati oculis crederet. **D**icitur
enim eum fide passionis habuisse
non tunc quod crederet hominem pati quia
hoc videbat: sed tunc quod crederet dominum
esse qui patiebatur. **N**on enim vita fidei
est quod crederet homo pati et moi
quod iudeus crederet crederet: sed quod cre-
deret deus esse qui patiebatur. **U**n **augustinus**
super illud psalmi locum. **R**espondit enim
via iustitiae suae. ait: laus fidei est non
quia credit hominem illum mortuum. quod et
paganus credit: sed quia credit eum glori-
ficatum et vitam deum. **C**redit igitur fides
deum mortuum et hominem glorificatum.
Non ergo fuit petrus fides credere hominem
illum moi quod oculis crederet: sed credere
deum esse qui moriebatur. **N**ec nobis etiam
fides tunc meretur quod credimus hominem
illum mortuum. quod etiam iudeus credit:
sed quia hominem mortuum dominum esse credimus.

Si aliquid sciant quod etiam credant.

Post haec quae solet cum fides
sit de non apparentibus et non
visis utrum sit etiam de cognitis tamen.
Si enim de cognitis tamen. de his vi-
de tamen quae ignorantur. **S**ed sciendum est
quod cum visio alia sit interior alia exterior.
non est fides de subiectis exteriori visio-
ni. est tamen de his quae visui interiori utrumque
capitur. **Q**uedam utrumque sic capiuntur ut
intelligantur et si non ut in futurum. quedam
autem non quia cum fides sit ex auditu non
modo exteriori. sed interiori. non potest de eo

esse quod omnino ignorat quae ipsa ad sensum
corporeum non pertinet. ut **augustinus** dicit di-
cens. **Q**uia visus ex auditu fides in
nobis fit: non tamen ad eum corporeum sensum
pertinet quod dicitur auditu quia non est sonus.
Nec ad illum sensum corporeum pertinet
quoniam cordis est res ista non corporeum. **E**t
damus ergo fide creditur quae intelligitur naturali
ratione. quod videtur quod non intelligitur. **V**nde
apostolus **1** Cor. **13**. **N**isi credideris non intelliges. **Q**uod
augustinus apte distinguit. **A**lia sunt magis
quae non intelliguntur non credimus. alia quae
non credimus non intelliguntur. **N**emo
tamen potest credere in deum nisi aliquid intelligat
cum fides sit ex auditu predicacionis.
Idem **1** libro de trinitate. **C**erta fides
utrumque comprehendit cognitionem. cognitio
vero certa non perficitur nisi per haec verba.
Ambrosius quoque ait: ubi fides. non statim
cognitio. ubi cognitio fides praeditur.
Et hinc apparet aliqua credere quae non
intelligitur vel sciri nisi per credendum.
quod videtur non intelligi aliquid etiam antequam
credantur. **N**ec tamen sic intelligitur modo
ut in futurum sciantur: et mirum etiam per fide
quae mundantur corda amplius intelligitur
quia non per fide diligitur deus non mundatur
cor ad eum sciendum. **U**n **augustinus**. **F**id
est dominus scire in eum mente corporeum fit
mens per se. **E**t per quam valeamus
percipere et percipere dominum sicut percipit
a mundis credentibus non per fide diligitur
non potest cor mundari quod ad eum vi-
dendum sit aptum. **E**t hinc apte habet
quia non potest sciri deus nisi per diligenti-
do creditur. **S**uper autem dominum est quia non

ut eode[m] deu[m] n[on] aliq[ui]t[er] itelligat. **U**n
 tollit n[on] posse sciri & itelligi
 edenda q[ui]da[m] n[on] p[ro] d[omi]n[u]m & q[ui]da[m]
 n[on] e[st] n[on] p[ro] itelligant & ip[s]a p[ro]
 fide amplia itelligi. n[on] ea q[ui] p[ro]
 d[omi]n[u]m q[ui] itelligant penit[er] igno
 rant cu[m] fides sit ex auditu & igno
 rant t[ame]n ex p[ar]te q[ui] n[on] sciunt. **C**re
 dit[ur] g[er]o q[uo]d ignorat sed n[on] penit[er]
 sinit etia[m] amat q[uo]d ignorat. **U**n
 aug[ustinus]. **S**cri[ptu]m aliq[ui]t[er] & n[on] diligi p[ro]
 diligi u[bi] q[uo]d nescit q[ui]ro ut[er] possit
 si n[on] p[ro] nemo diligit d[omi]n[u]m an[te]q[ua]m
 sciat. **U**bi at[er] sit ia[m] cu[m] fides spes
 caritas n[on] i[n] a[n]i[m]o e[st] d[omi]n[u]m q[uo]d nondu[m]
 sit & sperante & amante q[uo]d e[st] d[omi]n[u]m.
 amat g[er]o q[uo]d ignorat si t[ame]n e[st] d[omi]n[u]m.
De fide antiqua
Predictis adinendu[m] de suf
 finencia fidei ad salute[m]. **U**n
 qui p[re]sente[m] aduentu[m] e[st] & qui
 sequit[ur] uider[et] p[er]fuisse fides p[ro]
 t[er]ris p[re]sente[m] sicut p[re]sente[m] agnoscit.
 fides q[ui]ppe magna d[omi]n[u]m & g[ra]t[ia]m
 & articulo[rum] q[ui]ntitate[m] ul[tra] g[ra]t[ia]m
 ul[tra] deuotione[m]. **E**st at[er] q[ui]da[m] fidei me
 sua sine qua nu[m]q[ua]m potuit e[ss]e salu[us].
Un ap[osto]lus. **O**portet accedente[m] e[ss]e
 quia e[st] & q[ui] remunciat[ur] e[st] p[ro]p[ri]u[m]
 i[n] se. **S**ed q[ui]re[re] ut[er] hor[um] e[ss]e an[te] ad
 uentu[m] ul[tra] an[te] lege[m] ad salute[m] suf
 ficit. **N**am t[em]p[or]e g[ra]t[ia]e co[n]stat e[ss]e i[n] se
 hor[um] n[on] suffire. **O**portet ei[us] uniu[er]sa
 credi q[ui] i[n] symbolis g[ra]t[ia]m t[er]net. **S**ed
 nec an[te] aduentu[m] nec an[te] lege[m] inde
 hor[um] sufficere. quia sine fide me
 diatois nullu[m] ho[m]i[n]em ul[tra] an[te] ul[tra] p[ro]
 fuisse salua[m]. **S**ed aucto[rit]ates

**Wip
xxv**

conestant. **U**n aug[ustinus] ad optatu[m] illa
 fides sana e[st] q[ui] e[ss]e n[on]nullu[m] ho[m]i[n]em
 siue maioris siue parue etatis libe
 rari a contagio mortis & obligat[ur]
 p[ro]p[ri]a q[uo]d p[ri]ma natiuitate co[n]trahit
 n[on] p[ro] uniu[er]sa mediatore dei & ho[m]i[n]i
 ihu xpm. **C**uius ho[m]i[n]is eiusde[m] dei
 saluberrima fide etia[m] illi iusti &
 salui facti su[n]t q[ui] p[ro]p[ri]a ueniet i[n]
 carne e[ss]e d[omi]n[u]m i[n] carne uenturu[m].
 eade[m] em[en] fides e[st] & n[on] i[n] illo[rum] p[ro]p[ri]a
 omnes iusti su[n]t an[te] i[n]carnat[i]o[n]e[m] siue
 p[ro]p[ri]a nec uixerint nec uiuat[ur] n[on] ex
 fide i[n]carnat[i]o[n]is s[ed] p[ro]p[ri]a q[ui]a s[er]uati
 e[st] nec e[ss]e alio[n]i no[m]i[n]e sub re lo[co] i[n] quo
 oporteat salua[m] nos. ex illo t[em]p[or]e
 ualet ad saluandu[m] gens hu[m]ana.
 ex quo i[n] adam uiciatu[m] e[st]. **I**dem.
Nemo libeat[ur] a d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]a que
 facta e[st] p[ro] adam n[on] p[ro] fide ihu xpm.
Idem. **E**ude[m] fides mediat[i]o[n]is que
 nos saluat. saluos iustos faciebat
 antiquos p[ro]p[ri]os cu[m] magno q[ui]a
 sicut e[ss]e d[omi]n[u]m xpm i[n] carne uenisse
 ita illi uenturu[m]. et sicut nos mor
 tuu[m] ita illi mo[rt]u[m]. & sicut nos
 resurrexisse ita illi resurrecturu[m].
 & nos & illi ad iudiciu[m] uiuor[um] &
 mo[rt]uor[um] uenturu[m]. **H**egoria sup[er]
 ezechiem. **E**t q[ui] p[ro]p[ri]a & q[ui] seque
 bant[ur] clamabat di. o. fi. da. **E**t
 omnes electi q[ui] i[n] iudea e[ss]e potueru[n]t
 siue q[ui] n[on] i[n] et[er]na su[n]t i[n] mediatore di
 et ho[m]i[n]i e[ss]e d[omi]n[u]m & e[ss]e d[omi]n[u]m. **H**is alijsq[ue]
 plu[ri]bus testimonijs p[ro]p[ri]a doret[ur] nulli
 unquam salute[m] e[ss]e facta[m] n[on] p[ro] fide me
 diatois. **O**portet g[er]o accedente[m] crede[re] q[ui]
 sup[er] dixit ap[osto]lus sed n[on] sufficit.

ita uenit ad p fide uenit ad opa
 & p opa amplius solidatur in
 fide. p fide em ut ait augo
 uenit ad opa. Cornelius etia p
 fide uenit ad opa. Deu em
 omi debebat sed filius eius uenit
 bat: incarnatus. p fide placuerit
 deo eius opa. hinc fide em ipse
 e placere deo. Augo uo dicit Cornelio
 dnm ee p angelu. accepto sut
 elemosine tue. & cones anqum
 i xpm redet: nec tm sine aliqua
 fide donabat & orabat. Ma quo
 uiuabat: i que no debebat. Et
 si posset sine fide xpi ee salu. no
 ad eu mittet architectu esse pe
 tra. Attende qd ait sine fide
 xpi no posse ee salute. et tm
 Cornelius exauditu anq credet
 i xpm. qd ita pt itelligi s anq
 sicut xpm incarnatu i que cre
 debat i misio.

De qualitate fidei spei carita
tis et opis q fm aliqd st ealia.

Illud ena no e pteunda
 q fides spes caritas et
 opas fm aliqd equalia i pnta.
in augo fide spem caritate
 at opacone dñi i hac uita ui
 uimq. eales s ee apud nos i
 uenimq. qntu amamq q qntu
 idm. tm amamq. qntu ama
 m q tm de spe psumimq. Et sp
 em fidel tm redit qntu speat.
 & amat: & tm opat qntu redit
 speat et amat. Et tm maiore fide
 et spe caritas di: qa cu ad spe
 dei puenit spes & fides trisit.

sed caritas pmanet: & qa caritas
 int e omi uirtutu q no ido post
 fide & spem po q ex eis oriat
 sed q p illa remanebit aucta.
 Caritas ei nuqm excedet. Omnia
 ut equalitas spe sctm inticeu
 actuu intensione qsideanda e.
 Huic uo qd hic & supius dnm
 e s q caritas no e ex fide & spe.
 sed equiso. uide obuia qd apto
ait: fims pcepti e caritas de corde
 puo & qnta bona & fide no ficta.
Ed expones augo. co accipit
 p itellcti & qntam p spe. Et ual
 mag caritas e fims pcepti. Pro
 redens de corde puo. i. de puo
 itellcti ut nil diligit n deo. &
 de qnta. i. de spe bona. & fide
 no fide ficta. i. simulata. Et i
 caritas fide ul spem sed fides &
 spes caritate pcedē uident. Hor
g ea rone traditu itellige no
 q fides & spes cu ul tpe caritate
 omi bonoz mrem pcedat: s qa
 caritas sine ill i aliquo ee no pt.
 sed illa sine caritate pnt ee. Qua
 uis no sit pia fides ul spes sine caritate
 ideo igit ex fide et spe pcedē
 di caritas. quia nulli puenit nisi ius.

De spe quid sit

W. XVI.

Et aut spes ita q spualia
 et etna bona spant id est
 cu fiducia expectant. Et em spes
 ctu expectato futue bñtudinis
 uenies ex dei gra & ex mris pre
 dentibq. ul ipam spem qua na
 peit caritas. ul rem spata id est
 bñtudine etna. Sine mris em
 sperae. no spes s psumptio dñi pt.

patitur eis agnito dei p spem an
passione xpi qua assumata a fide
trahunt ad spem. De caritate qua diligit deus et primi

mus qd i xpo et nobis e. **De xxvii**

Quom ad xpc fide et spem n
habuit. dilcōne tñ habuit.

igitur hō tanta q maior ee nō ua
let q ex caritate erimā aiām po
sunt p amias et iūctio. Habuit
em tōde caritate qua ope nob
exhibuit. ut exhibitiōis forma
nos ad diligendū p̄tueret. hic
aliqd dīcendū ē de caritate et mō
et adme diligendi dñi et primū.

Quid sit caritas. Caritas ē dilcō
q diligit deū p̄ se et primū p̄t
deū ul' deo. Et er h̄ duo man
data. vni ptinens ad dilcōne di
qō ē maxmū i lege mandati.
et alim ad diligendū primū
illi silē. Primū ē diliges deū ex
toto corde et ex tota mente et ex
tota aiā. qd scriptū ē i deūcho
imo. s̄cōm ē diliges primū
tū sicut teipm. In hys duobq
p̄ceptis lex pender tota et p̄p̄e.
fins em̄ p̄cepti ē dilcō et ea ge
mina. i. dei et primū ē.

Si eadē caritate diligit deus et primū

Hic qrit si ex ea ip̄a diler
tione diligit deū q diligit
primū. an alia sit dilcō dei et
alia primū. Rude sane dilcō
ē qua diligit deū et primū q
sp̄is s̄tis ē ut sup̄ dñm ē. qā
deū caritas ē. Vñ augustinus.
iohānes ait. nō p̄t deū dilige
quē nō videt. qui fr̄em quē
videt nō diligit. sed si eū q̄

videt huāno visu sp̄uali caritate
diligit. videt deū q ē ip̄a caritas.
visu intioi quo videt p̄t. Vñ i
fr̄em quē videt nō diligit. dñm q̄
ē dilcō qua carit q fr̄em nō diligit
quō p̄t dilige. Et una em̄ eadēq
caritate dñm primūq diligit. sed
deū p̄t dñm. nos ud et primū p̄t

De caritate dicitur gemina Deū

Sud una eadēq caritas est
dei et primū. quāe d̄r gemina.
p̄t duo dilcōne. i. deū et primū.

Et si em̄ una sit caritas. duo tñ
diuisa ea diligit. s̄t deū et hō ul' agelo.

P quo duo sūt mandata qā ai
eadē caritas v̄tq̄ q mēdet diuisa
tñ diligi p̄cipuit. Vñ auḡ. Ar
bitror ideo sp̄m s̄m̄ bis datū se
mel i tra et itm̄ de celo ut comē
darent nob̄ duo p̄cepta caritatis.
s̄t dei et primū. Una ē caritas et
duo p̄cepta. vna sp̄s et duo data.
q̄ alia caritas nō diligit primū
n̄ ia q diligit deū. Qua q̄ car
tate primū diligit. ip̄a deū
diligit. q̄ qā aliud ē d̄s aliud
ē primū. et si vna caritate diligit.
ideo f̄ete duo p̄cepta dicitur et alim
maius et alim̄ im̄q. ul' p̄t duos
mōt̄ q̄ i mente gerūt. dñm deū
diligit et primū. Mouet em̄
mens ad diligendū deū. mouet
et ad diligendū primū. et mltōma
gis erga deū qm̄ erga primū.

De modo diligendi.

Consequēt modū utiq̄
dilcōis aditama. h̄ r̄gula
ut ait auḡ dilcōis dñm̄ q̄stituta
ē. ut deū p̄t se et toto corde et

primū diligas sicut teipm id ē
ad qd' & ppter qd' teipm dilige de
bes. In bono em̄ & ppter deū teipm
dilige debes. In bono g^o diligen
da ē prima nō t malo ppter deū.
Primū uō oēm hoīem oportet
intelligi. qā nō ē cū quo sit opandū
male. **E**t g^o amat hoīes ut q' iusti
sūt. ut ut iusti sūt amae de sūt deo
& ppter deū. **S**ic em̄ & seipm amae
debe sūt deo & ppter deū. idest quia
iusti ē ut ut iusti sūt. **E**t em̄ alit
se diligit t iuste se diligit. qā ad hoc se
diligit ut sit iustus. ad hoc g^o ut sit
malus. nō g^o iā se diligit. **E**t ei di
ligit nō tūc odit aiām suā. **S**ic con
dita ē mens huāna. ut nūqm̄ su
nō meminerit. nūqm̄ se nō intelligat.
nūqm̄ se nō diligit. sed qm̄ q' odit
aliquē nocē illi studet. nō tmeito
mens hoīs qm̄ sibi nocet se odisse
dicit. **R**esponsus em̄ sibi vult male.
dū nō putat sibi obedē qd' vult sed
tū male s' vult qm̄ id vult quod
~~obst' sibi~~ obst' sibi. scdm̄ illud **E**t
diligit nō tūc. odit aiām suā. **E**t
g^o dilige se nouit. deū diligit. q'
nō uō nō diligit deū etiā si se dili
git qd' ei nō tūc indiget ē. tū nō t
agere se odisse dicit. cū id agit qd'
s' adisat. et seipm̄ cūq' suus inimicus
i sequit. **M**odus g^o diligendi p'cipi
endus ē hoī idest quō se diligit
ut p'p'it sibi. **C**ū at se diligit & p
desse s' uelit. dubitat dementis
ē. **M**odus at p'cipit. cū ait. sicut
teipm̄ ut primū diligas ad qd'
teipm̄. **S**i g^o te nō p'p'it te dilige
debes sed p'p'it illū ubi dilōnis

tue rectissimū finis ē. nō succen
seat alius aliq' homo si & ipm̄ p'p'it
deū diligit. huius dilōnis modū
uitas i' sinuat dicens. **M**andati
nouū de uobis ut diligatis tūc
sicut dilexi uos. idest ad qd' dilexi
uos sūt ut filij sitis ut uita hēatis.

De modo diligendi deū.

Oblationis at dei modū
i' sinuat cū dicit ex toto corde.
idest ex toto intellectu. ex tota aiā &
uolūtate. ex tota mente. & mētia
ut omnes cogitationes & oēm uitā
& oēm intellectū t illū q'feras a
quo habes ea q' q'feras. **H**er dices
nullam partē uite nre relinquit
q' uacatē debeat. sed qd'q' uenit
t animū illuc rapiat qd' dilōnis
i'petū currit. **E**t dilige dñm p'p'it
se. modū ē diligendi deū. et si
isti duo modi diligendi deū ut
quib'q' placet.

De impletione illius mandati.

Nud aut p'ceptū nō pe
nit' implet ab hoīe t hac
mortalit' uita sed ex pte nō ex
toto. qā ex parte diligim' sicut
ex pte agnoscim'. **I**n futo at
i'plebit' ex toto. **I**n augo **S**i
adhuc ē aliqd' carnal' g'cupie.
nō oīno ex tota aiā diligit deū.
Sed tū nō dicit rōcupiste nō qā
carnal' aiā g'cupiat. **C**ū aut
uenit qd' p'p'it ē ut destruat
qd' ex pte ē. & iā nō ex pte sit sed
ex toto caritas nō aufet' & auge
bit' & i'plebit'. **I**n q' plenitudine
illud p'ceptū caritatis i'plebitur.
diliges dñm dñm tuū ex toto. &

Tunc unquam sine peccato quia nulla est
lex repugnans menti. Tunc prorsus
toto corde, tota anima, tota mente dili-
ges deum quod est summum preceptum.

Questio de precepti ratione.

Sed cur precipit hoc ista p-
fectio est? In hac uita nemo
est beatus. Quia non recte currit si
quo credendum est nestrat. Quod
autem sciet si nullis preceptis ostendet?
Sic habes cur illud preceptum est quod
hic penitus implei non potest. Impletur
tamen ex parte secundum perfectionem uite.
Alia enim perfectio creature, alia per-
ueniens. Facit hoc mandatum ut
cursum qui deum ante omnia et per omnia
diligat nec tamen omnino proficiat.

Quod altum mandatum taliter est.

Quoniam si duo sint precepta mi-
tatis, per uerba sepe unum po-
neri incito quia nec deus sine patre,
nec primogenitus sine deo diligitur per unum
apostolum. Sed mandatum legis de ista uari-
tate id est gratie et implei in hoc
libro. Diliges proximum tuum sicut
teipsum. Et ipse dilectione proximi
preualius commemorat dicens. et
mandatum nouum do uobis ut di-
ligatis inuicem sicut dilexi uos ubi
illud maius mandatum dilectionis dei
uideri premissum. sed bene intellige-
tibus utrumque inuenit in signum. quia
qui diligit deum, non potest eum non diligere
quem deus precepit diligere et qui diligit
proximum quod deo diligit non deum. ipsa
est dilectio ab omni mundana dilectione
discreta. Quia distinguens dominus
ait. sicut dilexi uos. Quid enim
si deum dilexit in nobis non quod habe-
bamus, sed ut habeamus, sic medicus

egros et quod in eis diligit in salute
quam cupit reuocare. si incubit quod
uult expellere. Sic et nos inuicem di-
ligamus, ut quantum possimus inuicem
ad habendum et nobis deum ex dilec-
tione attrahamus.

Que caritate diligenda sunt.

Sed que hanc diligenda sunt in
terramus. Non est ut ait augustinus
quibus utendum est diligendum sunt sed ea
sola que uel nobiscum societate quodam
referunt deum sicut est homo uel angelus,
uel ad nos relata beneficio dei per nos
indigent ut corpus quod ita precipie-
dum est diligere ut ei ordinate pro-
dentibus consulat. De 10 precepto
uibeantur diligere totum proximum et nos

dilectione

De 10 precepto uibeantur diligere totum proximum et nos

D xxviii.

Hic queritur utrum in totos
mandato dilectionis proximi.
totum proximum et animam et corpus nostrum
ipsum totos diligere precipiamus. Ad quod
dicimus de genere diligendum reu-
illud duobus mandatis gratie. Quia
tuorum enim diligenda sunt ut ait augustinus
unum quod super nos est spiritus dei. Altum
quod nos sumus. Tertium quod uix nos est
spiritus proximi. Quartum quod infra nos
est spiritus corporis. De 10 et quarto non precepta
erant danda. sed ut diligemus nos
uel corpus nostrum. Precepit autem deus diligi
et proximum. Et ait quod quis se diligit precep-
to non est opus. Quia arbitretur enim homo
excidat a ueritate, remanet illi dilectio
sua et dilectio corporis sui quod nemo unquam
carne sua odio huius. Quia uel iusti
quod corpus suum cruciant non corpus
sed corruptiones eius et pondus

tuū bonū diligam frēs ad quātū nos. ut tuū bonū eis i cōtūte optem qūitū nob. & si nō tūto affū. ul' ibi quātū similitudinē nō quātūtatē.

Questio de pūtibz mal' & alijs

Solet enā qri si pūtes bonis mri mali sūt ul' filij ul' frēs an magis ul' min' diligendi sūt alijs bonis hac rōne nob nō rōm copulatis. videt' q' magis diligendi sūt boni nob i carne quātū nō sūt. q' alijs carne quātū qā nobis cōiūcti sūt corde glutio caritatis.

Sanctus em' e' copula cordū q' cōpūm

Qu' beda de ill' uerbis dñi. Mat' meq' & frēs mei hñ sūt q' uerbū dñi frūit.

ait. Pro' tūctose negligit mrem ut m' negat' q' em' de cruce ag' nosit' sed religiosores monst' rōpule mentū qm cōpūm.

Verūp tamē latebrosa qmto e' h' nra nō bis plene absolūenda pperantibz ad alia. mouem' em' sup' uib' ill' inimicos nō ex tota uirtute. nō sic teipm iubet dilige. sed simplicit'.

Sufficit em' q' diligam' & nō odio habem'. Ad' nō ita accipiendū e' q' sufficit e' dilige inimicū et nō sinit teipm. qā & oēs aīcos et inimicos sic teipm dilige debes.

Et ad' ostendendū q' dā diligendi deū & primū & inimicū q' tū prim' e' p' dñs pōit cū ait. Dilige deū ex tota uirtute & primū sinit teipm. nō ait ex tota uirtute ut ostendat primū diligendū qm m' dñi.

Uit em' dilige inimicos nō addit ex tota uirtute. nō sic teipm sed simplicit'.

Sufficit em' quod

diligam' & nō odio hēim' id est sufficit dice' ut diligam' & nō odio habeam'. nō qm eos dilige debeat' sicut nos qā sūt. sed sufficit

si eos nō diligam' qm alios prim' mos. qd' dicitōis gen' inuit' q' dno.

Qu' dicitōis gen' inuit' q' dno.

Queri enā solet. cur dñs p' ceperit dilige inimicos. cū alibi p'cipiat odio haberi pūtes & filios. Ad' qd' dicitōis duo eē diligenda i hoīe. nām & uirtute. uia

ū uō & p'ctm odiendū. Et pūtes g' i quātū mali sūt odiendi sūt & inimici diligendi i quātū hoīes.

Diligam' g' inimicos lucrandos r'igno dei. & odiam' i p'pinqus s'p'ediūt nos a r'igno di. & i oībz cōit' nām diligam' quā fecit d's.

De q' dibus caritatis.

Sciendū q' e' diuisos eē grad' caritatis. Est em' caritas incipiens p'ficiens. p'fecta p'fectissima. Unde aug'.

p'fctā caritas her' e' ut q' parat' sūt p' frīb' enā mor' sed m'q' mor' ut nascit' id' p'rs' p'fecta e' p'ino ut p'ficiat' nascit' cū fuit na ta nūctur. nū fuit m'fca roborat' cū fuit roborata p'finc' cū ad p'fer tione uenit dicit' cupio dissolu' & eē cū xpō.

Hic apte p'g'g' et p'fectio caritatis i'fmuat' quā p'fer tione enā uirtus q'menda dicitōis. maiore hac dilcōne nemo h' qm ut aiām suā pōat' q's p' aiāis s'ns.

Ad' utiq' dñi e' de ope dilcōis. quā maiore dilcōis effect' nō e' q' pone' aiām p' alijs. Rec te moueat qd' ait. p' aiāis. pōit enā p' inimicos ad hoc ut ipi fiant amici.

Si melius sit dilige amicos q' inimicos et ecomūso.

timia. si tñ fr̄i rogant q̄ se pec-
 catur dicit. Sed cū p̄mā nō di-
 mittant alicui adulro n̄ caritate
 heat. seq̄t̄ ut caritate heat q̄ nō
 diligit inimicū. Cuius gō p̄mū
 noie oīs hō intelligit. iō man-
 dato. diliges p̄mū tuū sicut
 teipm̄. Si enī oīs hō p̄mū gē-
 tit inimicū. Scipiūt gō inimicos
 dilige. Et quia illd̄ p̄ceptū ḡniale
 ē. om̄ba p̄cipit oēs hoīes dili-
 ge enā inimicos. Quada qd̄ hic
 dī sumpt̄ tenē uolentes. illud
 p̄ceptū determinat dicentes. illic
 p̄f̄is daī ī p̄ceptū dilige oēm
 hoīem enā inimicū. immoība uō
 q̄ silū. ī p̄ceptū uō eos dilige
 q̄ nichil mali fecerūt eis ī inimicos
 nō odit. Et meliū ē ut intelligā
 oība illo mandato p̄cipi cūctos
 dilige enā inimicos. cui sensui
 attestant̄ supra p̄oite multoītes
 ī alie m̄le. Illud uō augustinus no-
 uissime p̄oite de p̄f̄a caritate
 d̄m̄ intelligit. q̄ tñ p̄f̄a ē. q̄
 nō solū amos sed enā inimicos
 p̄f̄e diligit eisq̄ b̄n̄ficiat. Et
 p̄fectio dilōnis nō ē tante
 multitudis q̄nta exaudir̄ ī d̄m̄
 oīone. Et h̄ reueā grande ē ī
 eximie boītatis s̄ p̄f̄e dilige
 inimicos inimicū. Ita ī cū d̄t̄ īplei
 ūba illa p̄p̄sionis ab homīe
 q̄ nō ita p̄f̄e ut diligit inimi-
 cū. de dilōne p̄fecta accipiedū ē.

Si caritas semel h̄m̄ amittat.
 Illud q̄ nō ē p̄tereudū qd̄ q̄da
 asserūt caritate semel habitā

Dist. xxxi

ab aliquo nō posse exide. nulliq̄
 dāpnandū h̄t̄ aliq̄n̄ habē. q̄ hanc
 d̄lōne subditis inuunt̄ testōnis.
 Ap̄lus ait. Caritas n̄q̄m̄ exidet.
 Auḡs enā inq̄t. Caritas q̄ deserit p̄-
 m̄q̄m̄ ueā fuit. Item Caritas est
 fons p̄p̄us ī singularis bonorū. cui
 nō rōicat aliens. Aliens s̄ om̄es
 q̄ auditū sūt. nō noui uos. De
 fonte hor̄ s̄pt̄ia ait. Fons aq̄
 uiue sic ē p̄p̄us ī neō aliens
 rōicat. Si at̄ aliens sūt q̄ au-
 ditū sūt illā uocē. Nō gō h̄ur
 fons rōicat dāpnandi. Itē auḡs
 sup̄ epl̄am ioh̄is ait. Radicata ē
 caritas. securus esto. nil mali p̄-
 rede p̄t. Itē ḡgōia ī moralib̄.
 Valida ē ut mors dilō. Virtus et
 moētis dilō ap̄at̄ quia min̄
 m̄cē quā semel cepit a dilōne
 m̄di f̄idit̄ occidit. Itē auḡs
 sup̄ epl̄am ioh̄is. Punctio r̄uifi-
 bil̄ caritas ē. q̄ ī quocūq̄ fuit ra-
 die illi eit̄ q̄ ardente sole aref̄e
 nō p̄t. nutrit̄ calōe sol̄ n̄ arefat̄.
 Itē beda sup̄ ioh̄em. Reuerendū
 ē quō sp̄itale filij dei aḡf̄endi
 fuit signū q̄ sup̄ eū descendit
 ī m̄f̄eit̄ p̄p̄us. Et d̄ magnū filio
 dei. q̄ ī ip̄o manē p̄p̄us ap̄t̄uat̄.
 Rōndūq̄ q̄ sep̄ ī d̄no m̄f̄eit̄
 p̄p̄us. In s̄b̄ uō q̄d̄m̄ mortale
 corp̄ gestauerunt part̄ p̄ ma-
 neat. part̄ reditūq̄ seredat.
 Manet enī apud eos ut bonis
 īsistant artib̄. īredit uō ad t̄p̄-
 ne sep̄ īfirmos curandi. moētū
 os sustitandi. demones eiendi.
 ul̄ enā p̄phetandi habeat̄ facultē.

manet 9° semp ut possit habere
uitutes. ut inuicibilis ipi uiuat.
venit ad tpe. ut etiam alijs p
miraculor signa quales sit mta
effulgeant. Itē q^o dicitur. In scō
cordibz fm quasda uitutes sep
manet spūs. scdm qsdā uitutes
recessus uenit & uentus credit.
In hys uirtutibz sine qbz ad uitā
nō puenit. & elector suor cordibz
pmanet. In hys uo p quos scita
tis oñdit uis. ut exhibitione mi
raculor aliqui adest. aliqui se subicit.
Itē ambrs. ficta caritas ē. q̄ r ad uisi
tate desecit. her inuē uident q̄ caritas
semel hīta nūq̄m amittat. Idē qdā
i pteratū psilierūt audaciā dicen
tes caritate & dāpnandis nō habei
ner a quoquā habitū posse amitti.
quos rō uincit & auctōitas. Idē
dā em̄ ad tpe boni sūt q̄ pgea
sūt mali & egūso. Idē quocūda
noīa xpc dicit sc̄pta i li uite q̄ tū
pgea abierūt retro. sed sc̄pta
dicit nō fm p̄stām sed fm p̄ntē
iusticiā cui deseruēbāt q̄ digni
erant tū illo bono qd habitū
sūt sc̄pta & fm p̄stām. Idē am
brs. Idē ubiqdā grā data ē in
usu. ut saul iude & ill' discipu
lis qbz dñs. Idē noīa uā sc̄pta
sūt i celis. & p̄ abierūt retro sed
hoc dicit p̄ iusticiā cui deserue
bant q̄ boni erant. Idē frequēt em̄
an sūt mali q̄ futū sūt boni.
& aliquonens p̄ sūt boni futū q̄
sūt & p̄mansū mali. scdm q̄
dicit sc̄bi i lib^o uite et delecti.

Definatio auctōitatis p̄dictas
Quod uo ap̄lus ait: caritas
nūq̄m excidet. nllārens p
ill' sūt. Dignitate em̄ caritatis
oñdens dicit nō excide. quia
hic & i futo erit. sed fides & spes
euacuatū & sc̄ta. Idē q̄ dicit caritas
nūq̄m fuisse uēa q̄ desei p̄t. nō
ad uēnā caritatis r̄fert sed ad
effinēnciā. quia nō effiat car
tas q̄ desei hōem uē b̄tin. nō
p̄ducit ad uin bonū. Idē sc̄
fonti alieni. & dampnandi nō
coitunt & i fine q̄ nō p̄senerāt
p̄t tū hoc & ceti q̄ de caritate
dā sūt de p̄stā intelligi. quā soli
p̄stā hnt. q̄ semel habitū nō amittit.
Idē dicit uo caritatis aliqui r̄sūt.
aliqui deficiūt. Idē em̄ uitas
exordia & p̄fecta & Idē p̄fecto.
Idē quos qdō ille dicit q̄ p̄abo
lam illā intelligit. sic ē regnū
dei queadmodū iacet hō seme
i tra & dormiat & exurgat se
mē & ḡminet & c̄stat & c̄. Idē si
9° p̄fecta caritas sic radicata ē
ut amitti nequeat. incipens tū
& puerta amitti p̄t & sepe a
mittit. sed dū habet nō sinit
habente c̄māle p̄tāe. qd̄ aug^o
oñdit inq̄ens q̄ radice om̄i ma
lō ē cupiditas. & radice om̄i
bonō caritas. sicut ambe & nō p̄nt
nī una radice euulsa fuit. alia
plantas nō p̄t sine cā conat. q̄ ali
ramos t̄nde. si radice nō oēdit.
Idē quomō fides & spes uelle
& sc̄ta dicit euacuat & nō caritas
cū et ea ex pte sit. Idē

Aditendum etiam e quo fides
 spes et caritas dicuntur eua
 rui quia ex pte sic et no caritas ut
 er ipa ex pte sic. Ex pte em. i. pte
 diligim. sicut ex pte stmg. sicut
 aut estis sup leuiticu. Cur igitur de
q' e ex pte euauet. tunc caritas ex
capit' q' dicitur in qm exide. Caritas
quide ena ex pte e ut sepe sancti
dorent. qa ex pte diligim. m. i.
et io ipa euauabit' qm ex pte
e. qa tollet' pfectio et adde' pfo.
remanebit. ipa aucta et acta eis
moda q' diligendi ut diligas dm
ip' se et toto corde. et p' m' sicut
tepm. s' pfectiois modis elimi
nabit. fides uo et spes penit' e
uauabit. s'ia uo fm actu et mo
du suu q' nuc e no fm sui eem
na tollet. ipa em' lity s'ie r' ma
nebit. sed aliu tenebit usq' mo'

Et p' ordme caritatis p' p' h' a
Quid id sup e iues. Quis
 rigae si p' p' q' homo ex
 dme diligendi p' p' h' suauit.
 Sed si e oem hoiem sicut se dilex
 omib' go uult optauit. omes q'
 saluos fieri uoluit. Sed no omes
 salui sut et ita no e s' m' qd' opta
 uit. s' no e ignorand' i eo fuit
 se caritate iuxta modu p'ie no
 ue. euq' ordme diligendi i p'esse
 q' fuar i p'ia no i uia. **Qui et**
i p'ia sut et b'ificati sut a deo et
iustie dei additi. ut nil eis pla
reat si qd' deo plac. ac p' h' illos
tm salute uoluit. quos de saluai
uult. eosq' sicut se diligunt. ita et
p' tm elos sicut se dilexit. eosq'
salute optauit. De caritate dei.

Permissis adinendum e de
 dilone dei qua ipe diligit.
Distinctio xxvii

q' no e alia qm illa q' diligim. est.
 Dilco at' dei d'na usq' e. eadeq'
 dilone pat' et filia et p' p' s'is se
 diligit. et nos ut sup differu
 ma. **Aug' eis dilco sit mutabil'**
et etna. aliu tm magis aliu mag
diligit. p' h' aug'. Inq' p' h' sibil'
e dilco at' i mutabil' q' deo i uoc'
uim amat qd' fecit sicut et odit
qd' fecim. d'no i' et d'no mo
ena qm odit diligit nos et h' qd'
i oib' itelligi p' h' p' h' go digne
posset eloqui qm diligit melba
uigenti sui. et qm q'ito amplia
uigenti ipm. De ip'o ena
d' m' e. Nichil odisi eoz q' fecim.
Et h'is p' p' q' dea oes caritas
suas diligit. It' de eo s' p' h' e. Vidit
dea q' f'at q' fecat et erant ualde b'o
si oia q' fecat bona s'it. et ome
bonu diligit. oia et diligit q' fecat
et nuc ea magis diligit r'onales ca
tuas. et de illis eas amplia q' s'it
melba uigenti sui et multo ma
gis ipm uigenti uigenti

Ex q' itelligencia d' magis ul
min' dilige dea hec ul illa.

Quoniam at' dilco dei tmubilis
 sit et io no itendit' ul temit
 tit. si qrit' q' sit et ro dicti cu
 d' magis ul min' dilige hor q'
 illud et cu d' oia dilige. dicim' q'
 dilone dei sit pare erupae oem
 sensu h'ianu ut ad tate altitu
 dinis itelligencia uie aliq'tena
 suffret. **Et tm sane itelligi ea**
rone dm oia diligi a deo q' fecit
q' oia placent ei. oia appbat i
q'nta opa eis s'it. ne tuc p'is
ul aplia placuerit ei cu s'ia s'it.
Et anq'm s'ient p'mo ab etno oia
placuerit ei no ma qm p' q'
ee reperit. Sed no r'onales

ul appret.

cutias. i. hoies ul' angelos. alios magis alios mng dilige dr: non inmutabilit' cultatis eis p'rat: sed q' alios ad maiora b' alios ad mmoa dilexit: alios ad melioes usq' alios ad mng bonos. Q'ia em' b' m' ex eis dilone nob' puenit. Electoz g' alios magis alios mng diligit ab etno & diligit ena m' d'. q' alio maiora alio mmoa ex dilone sua pparauit b'. alioq' maiora & alio mmoa d'fert b' t'pe. ut magis ul' mng dr: hos ul' illos dilige.

De duobz mo'is p'p'eda e' dilco di

Qonsideat' em' duobz mo'is dilone dei. fm' et'na & fm' effi'cienn'. p' recipit magis ul' mng fm' et'na s' t'nt' fm' effi'cienn'. ut magis dilecti dicant' q'ba ex dilone ab etno magis bona pparauit & m' t'pe f'bu'it & mng dilecti q'ba no' m'.

Inde e' ena q' aliq' q' g'nt' & iustifi' cant' dicit' t'nt' t'pe dilige a deo.

no' q' deq' noua dilone quequa' pos' sit dilige. p'no sempit'na dilone dilexit an' mudi q'st'ucione q'st'uc' diligit. Et t'nt' dicit' t'nt' t'pe dilige a deo. ut et'ne dilone dei seruet' effi'ci' s' q'iam ul' gl'am. En' aug'.

Ab sit ut deq' aliq' t'palit' diligit q' noua dilone q' i' t'po an' non eat apud que' n' p'nta t'nsierut & futua i' s'ra p'. Imq' oes s'os suos an' mudi q'st'ucione diligit s' p' des' tinant. Et em' g'nt' & iuennit' illi' t'nt' t'pe ab eo d'nt' diligit ut eo mo' dicit' q' p' huano affi' cap' qd' dr: s'c' ena n' irat' mal' dr' & placid' bonis. illi' mutant' no' i'pe. ut lux i'f'imo ocul' appa. s'imo lemo e' i'p' s'z m'itoe no' sua. Im' n' aq's p' iustificatione' t'nt' e' a mng dei. i'pe m'it' n' d'

Si q' mng ul' mng diligit a deo uno t'pe q'm ad

Su' q'rit' de aliquo uno vno t'pe q'm alio. dist'guenda e' dist'nciois itelligens. Si et' i'f'eat' ad dilone effi'ci' gressibile e'. si uo' ad dilone et'na i'f'abile e'.

Si de ab etno diligit r'p'bos.

Qu' r'p'bis uo' q' pparat' no' p' ad uita' s' ad m'ete s' q'rit' u'z deat' q'cedi q' deq' ab etno diligit eos. dicit' de electis sol' s'impl' h' q'cedendu' e' q' deq' ab etno diligit eos quos ad iust'na & cona pparauit. De no' el'ns uo' s'impl' e' q'cedendu' q' odio h'nt' r'p' bant' s'c' le'. Jacob dilexi. esau' at' odio habui. Et no' e' s'impl' d'm q' diligit ne p' d' q'mat' itelli' gan' s' n' ad iust'na diligit eos t' q'ntu' opa eis futu' erat' i' quos & quales eos factu' eat.

De m'io uirtutibz p'ncipalibz.

Dicit' p'd'm de m'io uirtutibz q' p'ncipales ul' cardinales uocant'. dist'ncio e' q' s'nt' iust'na s'c'nt'udo p'denna r'p'ann'a. De q'ba aug' ait. iust'na e' i'f'ubue mendo miseribz. p'denna r'p'ann'e d'is i'f'id'is. s'c'nt'udo p'f'erendis molestis. r'p'ann'a i'coertendis delincentibz p'uis. De h'is dicit' i' l' i' s'up'ie. Sobrietate & p'ndencia dos iust'na & uitate. Sobrietate r'p'ann'a uocat' & uitate s'c'nt' tudine. hec uirtutes cardinales dicit' ut ait i' h'ed' q'ba i' h'ar' mortalite' b'n' uiuit' & p' ad et'na uita' puenit' q' t'p'o p'lem'ie fuerit' & s'c' de cuius p'lem'ie nos oes accepim'g. t'q' habu' erit' usq' eode' quos t' p'nta

**Dispo
xxxiii**

hinc et quosdam ena vie. Verumptamen
 an hec uirtutes cum ipse iusto esse
 impiant quod sine illis pias esse tunc
 atq; earum desinant esse ad eterna
 pauerit: non na qstio e. **Quibus**
 da e uirtu esse desitias. et de rba
 qde pudes s; fortidie tpanna
 ut hir dr no nil dia vi. **Iustia**
 em imortal e et magis huc pfi
 ner i nobis qua ed cessabit cu
 bte uiuema qteptoe dme ne
 q cauit oes retrasp i pntur nas
 qua nil melis et amabilis e.
Qui regent ee subdit iusticie
 e. et io imortal e omo iusticia
 ne ia bntudme ee desinet fi
 ths ac tanta est ut pfectio ar
 et maie ee no possit. **Fortas**
 et alie s; uirtutes. pdena sine
 illo ia pnculo errois. fortitudo
 sine molestia tolleradoe maloe.
 tepanna s; rgnatoe libidinu rpnagnaoe
 erit ia felicitate. ut pdena
 ibi sit nullu bonu deo pponere
 ul equae. **Fortitudis** ei firmitie
 adhere. tpanne no desiu norio
 delectu. **Ad** uo ut agit iustia
 i subueniedo misis. p pdena
 i pnuendis i sidis. p fortitudo
 i pfendis molestis. p tepanna
 i roercendis delatomb; pias
 ho est i omo ubi nil mali
 est. **Ista** i uirtutu opa hinc moe
 tali uite necessaria sic fides ad
 qua rfeuda snt i pncis habe
 bit. **Ante** h; apte dr **augo** qd
 pdite uirtutes i furo erit. sed
 alios vsa tuc habebt qm mo.
Qui beda asentit sup **exodii**
 ita dicens. **Solipne** an quas
 appensu e velu. p fates celi snt

qtuor erunt uirtutib; pntae id e
 fortitudie. pdena. tpanna. iustia
 q alit i celis pua^m ab angel et aiab; snt
 qm h; a fide b; et qsequens affigt
 beda vsq; illay uirtu s; pntu statu
 et futu. imitans **augm** i pntu
 a signatomb; **iiii**

De septe domo ppus s; **iiii** **Disto xxxiii**
De septe domo ppus sancti
 agendu e. ubi qsideandu est
 an her dona uirtutes snt: 20 an i furo
 desitua snt: ul oia ul hoz aliqua.
Dem an i x^o fuerint oia her dona.
Her dona uirtutes ee no i furo desi
 tua ee. **amb** ondit: ea septe fore
 uirtutes dicens. et angel habudan
 tissime ee sic. **Quitas** illa de ihelm
 celestis no meatu aliu **flum** **flum**
 fressis abluu^t sed ex uite fonte
 pcedens ppus snt. cuius nos breu
 sanam^t haustu i ill' celestib; ppitib;
 redudannq; vi^t effluu^t pleno septe
 uirtutu ppualiu feruens meatu. **Si**
 em fluuus ripay eduis supfusq;
 exhabudat. quomg; ppus oem sup
 erminens iatua. **Qui** em nre metis
 archana tasp rfeida ptingit celeste
 illa angeloe nam effusioe quada
 satisfactoma ubertate lenificat. **De**
 inde sanctificatones expones sub
 dit. **His** at sanctificatomb; signifi^t
 plemudo. **et** septe ppualiu uirtutu
 quas emiat **vsq; ad** dicens. **Spus**
 sapie et i intellecty. qsilu et fortitudis
 snt et pietatis et timois dmi. **Unde**
 go flume e. sed mlti ppualiu donoe
 meaty. **Et** uauis go mlti dicunt
 ppus ut ppus sapie et i intellecty et
 vno e tui dei ppus sue libtatis arbi
 teri oia p auctoitate uoluntatis di
 uidens singulis. **Hic** expisse iditu
 e septe do ppus snt et uirtutes ee

pulcherrimi sponsi si timet ne mittat i gehena. Bonus est iste timor et utilis lutz insufficientis p que fit paulatim q suendo us fine. et succedit naturalis timor qn incipit qd duru eat a mai et sic incipit excludi suul timor a caritate et succedit deim tior castu su amicalis quo times ne sponsus tardet. ne distredat ne offendamq. ne eo ca reamq. Timor iste de amoe venit. ille qd e suulis e et unlis sed no pmanes tetnu. ut iste. tior dng bonq e comes p oes

Collano pditor Adus

Atende q timor h distinguitur timores. cu supra beda dixit duos ee. Sed beda huam timore pmissit. et noie suulis duos quos h distinguit applexo fuit. sz suile et noalem. amicale uo castu d. Augustin castu et suile timore apte distint du eple ad ronos illu locu ex pout. No em accepitio spm s utuus itm timore sed accepitio spm adoptiois filio dei ita di cens. Duo timores h insnuant. unq q e i psta caritate. sz timor castu. uli q no e i caritate sz suul i quo quauis deo edat no tm den. et si bonu no tm bn. Re mo em i uita bn fit. ena si bo ni e qd e fit. De casto et suili plenis agit tangens inf du de tual.

De hys ende timoibz lang disputat dicens. Repit aqs ede diem iudici. Si repit ede

repit et time. Sz q adhuc timet. nodu h fiduria i die iudici nodu e i o psta caritas. Si psta i o eet caritas no timet. Pfecta ei caritas facit pfecta iusticia et no habet quae timet. pmo habet quae de sideruet ut tiseat i quietas et ueiat rgnu dei. 9o timor no e i caritate. Et i qua caritate. Pro dico i cho ata. Et i qua. In psta pfecta iqr caritas foras mittit timore. Ergo incipiat tior qu iuu sapie timor dmi. Timor quasi locu parat caritati. Lu at cepit caritas habitae pellit timore q ei locu parauit. Quatu em est illa. ille deest. et qntu fit id intio. timore pellit foras. maice caritas. mior timore. timore caritas. maice timore. Si at nulla e timore no e. qua interet caritas. sicut videmus p setu int duo filu qn aqd fuit. setu pus intrat. et n exeat no succedit fi lu. Sic timore p o occupat miete. no at ibi remanet timore. q i o straut ut itrodueret caritate.

Quid videt pdictis aduiai.

Et af alia sma q ut huc ualde ostraia ee si no h pui itellectore. Di em i psalmo Timor dmi castu pmanet i stlm stli et ni queda timore ondit nob sed castu. Sed si ondit nobis ie etim timore nuqd ofdiat illi ista epla q dr. tior no e i caritate sed pfecta caritas foras mittit timore. Hoc em dmi e p iohem. illud dmi e p dauid. s nolite putae aliu ee spm. Si unq pmo flatu i flat duas tybias. no pf unq spus i ple duo

estit caritas. tñ dicitur deest iste
 timor. qñ ad metū pene id ē
 ad id qd' fuit timē pena: a qñ
 ad tormentū ostē. pñ qñtoma
 gis diligētia: tantō mīn' me
 sum'g. Iste tñ notat' i' libis
 augu' ubi nō negat tñcōe ēē
 i' caritate tchoata sed pfecta qd' nō
 possit dī de suū: q' ut ipē
 sup' dicit suū timor nō re
 manet uerente caritate.
 nō tñt caritas nō p'g exeat ille
 timor: nō i' timorē aq's fōit
 deū a si deo fōit: nō bñ fuit: a
 si bonū ē qd' fuit. pñ ē gō timor
 i' caritate enā tchoata. q' oīs q'
 caritate hē lig nō pfecta a i' dī
 fōit a bō bñ fuit. quāe suū nō
 ē tñcō ille. quē i' caritate tchoata
 fore gressit: a quē tñtente caritate
 deest dicit. Et ille tñcō ē finalis
quē nō negat ēē i' caritate nisi
perfecta sit. Et dicitur timor suū
et finalis dicitur timor sapiētiē dicitur
 Sciendū tñ ē q' utiq' timor
 sū suū a finalis i' scriptūe
 diuisiōe lōis sū sapiē tñcō dī
 dicit: a ita fore cōp'ies. si diligēt
 annotauis loca scriptūe i' q' b'g de
 timorē dei sit menno. Ex alia tñ
 tōne a tñ diuisa dicit suū sū
 sapiē: a ex a' finalis. Suū et
 idō dicit sū sapiē. q' p'parat locū
 sapiē. a dicit ad sapiām: s' tñ nō
 r' manet cū ea. vñō fōas exit.
 final' uō dicit sū sapiē quia ē
 tchoata sapiā: quē cū q's hē tñp'it
 sapiām a caritate habē tñp'it. Inde
 enā ē q' utiq' timor dicit finalis: qd'

tueme potes p diuisa scriptue loca.
 utp' enā timor mīdū dicit suū: quā
 et ipē imialis q' ē i' caritate tchoata
 sed nōdū pfecta. aliqd' hē de suū
 sū timorē pene sicut a aliqd' hē de
 casto sū q' timet offendē a sepaī
De hō q' augu' dicit castū timorē
esse etnū.

Illud q' ē diligēt ē nōdū
 q' i' sup'ioib' augu' dicit castū
 timorē ēē etnū. p' qd' g'fmat' p'
 tñssa sū. sū q' p'p'us timorē dī
 eū i' futū. sicut a a' dō p'p' sū
 sed nō hēbit oēm illū v'sū quē
 mō hē. fānet em' tū nos re
 ueteri dī: nō timē sepaī ul'
 carē. fuit gō a i' xpo tñcō ille: s'
 uū v'sū illū quē hēbit i' futū
 i' sū. pñ em' timut' x'p' sepaī
 ul' offendē deū: sed eū p' oīb'g
 reuetit' ē. Et dicitur timor pene q' fuit
i' xpo fuit suū ul' final' ul' aliq.

Quoniam autem i' xpo fuit timor
 pene: quare an iste timor
 fuit mudans ul' suū ul' final'
 ad qd' dicitur nōm eoy fuisse
 i' xpo. q' mudans mal' ē ut sup'
 dicit' ē a i' pō g' dū cū mudo deest?
 Suū uō a finalis i' p'f'ā caritate
 nō ē. Null' gō timor istoy fuit
 i' x'. Quis gō fuit ille q' pena timor
 timut': p' tñcō ille dicit nālis
 sū huān' q' oīb'g h' oīb'g test. qd'
 hoeret' mōs a formidat' pena.
 Et dicitur tñcō iste nālis. nō q' accessit
 hōi ex nā s' dī qd' p' fuit i' x'p' tu
 ta. q' nō fuit iste tñcō i' nāt' hōmī
 nō de bonis nālib'g: s' q' ex cō
 rupta nā p' p'ā h' oīb'g aduenit
 cū cōruptio tōleuit' tñcō ēē n'
 nālis: a ē iste tñcō est'us p'ā. ut p'dm' ē.

fere tñ appiat: intellat uo et
 carce y caruia qda. Ite intellectu
 trelligi lia capim9 tñ. sapia uo
 no mo capim9 supieca. sed ena
 tagm9 delectam. Sic godistm
 gu pt mē. a fa s3 sapiam itel
 lectu y snam. Inenca ualet ad
 recta amstracione rex spaliu y
 ad bona mē malos quifacione
 trelligen9 ad carois y caruiay in
 sibilu ppenlacione. sapia uo ad
 soly etne uitatis qreplacione et
 delectacione. Ad trellai9 y snā
 de qbo h agit no ia sut q nali9 hē hō.

Et noñdu q trellai9 y snā
 que distit dona ppr sn alia
 sut ab trellai y snā: que nali9
 sut aia hois. hee em ututes p
 q p gram iudiu amms fidelu.
 ut p cas rē uiuant: ia uo nā
 hē hō ex benefico rōmō a deo
 tñ. p has af ututes q distit ppr
 sn dona. ia nalia reformat atq
 adiuuant: ut ubi grā itellecty
 nali9 pno obtenebrat p utute
 quada y gram q di spūs itelli
 genae reformat atq iuuat ad r
 telligendi: ita y p illa utute q
 di spūs sapie iuuat atq eigit mē
 tis rō ad qreplacione y delecta
 none etne uitatis. Ad sapia
 ista dei ē nec ē illa q deo ē.

Iud enā stendū ē q sapia
 de mē differuim9 no ē ia
 dei sapia ut ait aug9 q dō ē f hois
 sapia. verūptamē q fm dñi est
 ac uery y papius ei9 cult9 est.
 Si go colat mens hois dñi. cui9
 ab eo cupax facta ē. a m eē pnceps
 p: sapiens ipa fit: y nō sua luce.
 sed sieme ill9 lūis pncipacione
 sapiens fit. Ista go hois sapienna

y dei est: uerū nō ita dei ē ut
 ea sapiens sit de9. Nō em pncipa
 cōne su sapiens ē: sic mens pnci
 pacione dei. Sic enā di iust9 dei
 nō solū ia q ipē iust9 ē: s3 enā ia
 qua dat hoī ai iustificat ipū.

De gnerioe ututu q nō sepant.

Soler enā qri utru ututes
 nō possint possidei ab aliquo: sed
 q vnā hē omēs heat. De hoc
 iheōm9 ita ait: Des ututes ita
 s3 coherēt: ut q vnā caēt omib9
 careat: q go vnā hē oēs habet.
Ad qdē pbabile ē. Cū em cai
 tas mat sit omī ututu. i quonūq
 mat ipū ē s3 caritas y auct fily
 ei9. y ututes rē fore rōm9 vn
 aug9 ubi caritas ē qd ē qd possit
 deesse: ubi af nō ē. nō ē qd qd
 possit pdesse. Cur go nō dicim9
 q hac utute hē: habē oēs. cum
 plenitudo legis sit caritas: q quō
 magis ē i hōie. tātō magis ē utu
 te pdit9: quō uo mīn9 tanto
 mīn9 test ut9: y quō mīn9
 test ut9 tūmō mīn9 test uiuū.

Si cūcte ututes pait sunt
I quonūq sunt.

Utrū uo parit qō omēs
 possideat ututes. an alie
 magis. alie mīn9 i aliquo ferueat
 qno ē. Quib9dā ei vī q alie
 magis alie mīn9 habent ab aqō
 sicut i iob pūna emittit: i dauid
 hūilitas. i moysē māfuetudo:
 q enā qreduī magis aliqūe y
 mereri p aliqua vnā utute p
 p alia. sic eā plēm9 hē p alia.
 nec tñ magis p aliqua mereri
 dicit qri p caritate: ne aliqua

Disto xxxvi

us alia magis. alia minus habz
 alia ena no hf: ut vir iustus
 vrens quingo no hf otmentiat
 actu. qui in hf i hitu. Cur ergo
 no dicitur para pta: Scete qz
magns sut qz caritate qz gius
pntat minus qz leui9. Nemo em
 pntat n adusa illa friendo qe
 plenitudo legis. Ido rre dr
offendit i uno suis e oim reg:
qz caritate sut i q pendet oia.

Repetit de caritate ut addat
quomodo tota lex i ea pendet.

Quoniam duo sint precepta carita-
 tis i qba ut pteratu e tota
 lex pendet i pthe: adutendu
 e quo hor sit ai i lege i ptheis
 mla fuerit cerimonialia ma-
 data: q si ad caritatis sificatone
 ptinuerit. videntur nondu cessare
 debe. Quia us no iustificatone
 gra qua sut caritas instituta sut
 sed i figura tm fut: i omis
 spora: ideo clarescente uitate
 cessauerit velud umbra. Dez
tame i ipa cerimonialia sdim
spuale intellectu que gmet et
oia moralia ad caritate referunt.
Ptinent em oia ad decem man-
data i tabulis spta. ubi omni
suma ptingit ex qba cetera
emanat: sic i pmo die dno orto
uites pntitit: ad quas cetera
referunt. Et sicut ad x mandata
decalogi cetera referunt: ita et
ipa decem ad duo precepta caritatis.
Qua go mandata ad duo mada-
ta caritatis ptinet: qz p caritate
iplent: i ad caritate itaqm ad fi-
ne referri dnt. Qua go tota
magnitudine i amplitudinem

dmoy eloquoy possidet caritas q
 desit primuq diligim9: q radix
 e oim bonoy. Qua uitas ait: In
hys duob9 mandatis uniuersa lex
pendet i pthe. Si go no uacat oes
paginas sctis pstrutai. oia uolu-
tra sermonu euoluē: tene car-
itate ubi pendet oia: qa pfectio e
i finis oim. Cur em i precepta i
asilia rre fut: ai rferut ad di-
ligendu dno i primu ppe deu. Ido
us timoe pene ul aliqua stentoe
caritali sic ut no rferat ad caritate:
nodu sit sicut fici oportet: p ius si
videat. Minus em iusticie e q pene
timoe no pntat: aiq uo q eia a
moe no pntat. Oim go her suma
e ut itelligat legis i oim dngz
spitiaz plenitudo ee dilectio dei
et primi. De decem preceptis
quo gtimeant i duob9 mandatis caritat.

Disto
xxxviii.

Sed ia distributio decalogi q i
 duob9 mandatis gplet qsi
 deranda e. Habet em decalogus x
precepta q sut decalogu p saltenu.
q sic st distributa. ut ta q st i pma
tabula ptineat ad deū s ad gmi-
none i dilone caritatis: sepre que
sut i 2a tabula ad dilone primi.
Primu em i pa tabula e. Non
habebis deos alienos: no fanes
f scilpale no oem similitudine etc.
Her oigt dr ee duo mandata sed
aug9 unu. Hor em ipm qd dix
erat. no habebis deo alienos pfectis
explicat: cu phibz toli figimenta
s3 ydolu ul similitudine alioy rei
q duo oigt ita dr distae. ut ydo-
lu sit qd nichil hf site sui. similitu-
do uo qd hf spem alioy rei. ut
ubi gra. Si quis tauo ul i ligno
ul alia re fiat spem spentis ul

parentes uo sic sut honoandū
ut eis debita fruētia exhibeat
7 necessaria mīstrent. De 2o

Secūdu e. p̄o om̄des ubi
s̄dm l̄am actū hominidū
phibet? s̄m q̄m nō enā uolūtas
om̄dendi. Vñ h̄m̄ mandato s̄m
l̄am sic sup additō t̄ euuāgelio.
q̄ l̄a euuā u exp̄m̄t qd̄ legis
l̄a nō exp̄m̄ebat. Euūāgelij
l̄a exp̄m̄t itelligētia sp̄ūale
7 quā sp̄ūales h̄nt 7 s̄m quā
sp̄ūalē uiuūt? l̄a legis sensū
carnale. 7 que carnalē h̄nt 7 s̄m
que carnalē uiuūt cū factū ē
sup additō. De t̄no p̄sidens.

Terū e. Non mechabeu. 7
ne culibz mīsticis excepto
sede matrimonij. 7 p̄te ei totū
itelligit. Nomine em̄ mechabe
ois ḡnibz illincz. illoz q̄ mē
loz nō legitīmz vsq̄ phibitū
debet itelligi. De quarto.

Quartū e. Non furtū s̄m̄s
ubi sacrilegiū 7 rapina
ois phibet. Nō em̄ rapina p̄m̄
sit q̄ furtū phibuit sed furtū nō
b̄n itelligi uolūit oēm illucū
usurpationē rei aliene. Sacrile
giū t̄bz moīs ḡmittit? q̄n̄ s̄z
sacrū de sacro. ul̄ sacrū de sac^o. nō
ul̄ sacrū de nō sac^o aufert. Sa
crū uō d̄r qd̄q̄ mancipatū ē
cultū d̄no ut em̄a 7 res em̄e.
Hic enā usura phibet q̄ sub
rapina ḡtinet. Vñ iheo9 vsuas
querē ul̄ fraudae a rape ml
m̄ ē. Commoda s̄m̄ tuo 7 accipe
qd̄ dedisti 7 ml supflūū q̄ras.
q̄a suphabūdancia i vsuā opu
tū. At em̄ vsuā ut ait augy
n̄ q̄ plā exigit i iuria ul̄

qualibet re qm̄ accepit. Itē iheo9
putant aliq̄ usurā tm̄ ee i pecūia
sed itelligant usurā uocm̄ sup
habūdancia s̄z qd̄q̄ ē si ab eo
qd̄ dedit. plā ē. ut si i h̄yeme de
m̄o decem modios 7 i messe
quidētm̄ recipiamz.

Si furtū fecerūt filij israhel
q̄n̄ spolauerūt egyptios.

Si uō q̄rit de filijs isrl̄ q̄ in
uente d̄no ab egyptijs mu
tauerūt uasa aurea 7 argentea
7 uestes p̄ciosas 7 appocauerūt.
utrū furtū cōmiserūt. dicimz
eos q̄ ut pareret deo iubenti
illud fecerūt nō fensse furtū
nō oīd p̄tasse. Vñ augy i iude
furtū nō fecerūt. sed deo iube
ti m̄st̄iū p̄buerūt. Hoc em̄ d̄s
iussit q̄ lege dedit. sic m̄st̄er
iudis sine p̄tō om̄dit qd̄ lex
p̄cipit. sed si id sponte f̄n̄at ho
m̄nda ē. enā si eū om̄dit que sac
a iudice f̄n̄t om̄dendū. Infim̄
at q̄ ex cupiditate egyptios
deceperūt magis p̄missi sūt
hor f̄n̄t illis q̄ iure t̄lia passi
sūt qm̄ iussi. Hic oppo² q̄ enā
boni i illo ope p̄tauerūt quia
nālem lege cū ḡcedat euuā
gelū 7 lege moral̄ p̄ceptiois
t̄ns̄ssi sūt. q̄ ē qd̄ ē nō mo aly
ne feceris. quā uitas s̄p̄sit i cor
de hoīs. 7 quia nō legebat̄ i
corde iterant i tabulis ut uoce
f̄c̄m̄seris admota rediet ad cor
ubi iuemēt qd̄ ex̄t̄ legēt. Hic
iḡ² illi p̄uācati uident̄ i illo
facto alyo faentes qd̄ nolebat̄

obscit alii **Quartus** sola mendandi
 fallendiq; libidine qd' mtru' men
 danu' e. **Quintus** qd' sic placendi
 cupiditate de suauiloqo. **His** oib; q
 ciuitatis se' seru' genq; qd' nulli
 obest & pdest aliau: ut si quis
 pecunia aliu' iuste tollenda
 sciens ubi sit se nescie' mennaat:
Septim' quide' & nulli obest
 & pdest aliau: ut si qd' nolens
 hoim' ad morte' q'situ' pde' me
 nat'. **Octauu'** qd' & nulli obest &
 ad hoc pdest: ut ab inuidia
 corporali aliq'ue' tueat'. **In** hys ac
 tanto min; q'sq; p'at' cu' menti:
 q'nto magis a po' recedit. **Quis**
 uo' aliqd' genq; mendanti' ee' qd'
 p'at' nō sit putauit: denipiet
 scipm' turpit: cu' honestu' ee' de
 reptore' alioz' arbitret'. **De** ergo
 genq; mendanti' sumope' fuge.
 q' oē mendanti' nō e' a deo.

Quid sit mendanti.

Hic videndu' qd' sit men
 danti. & quid sit menti.
 Deinde utru' oē mendanti' a sit p'at'
 quae. **Mendanti'** e' ut ait **augu'**
 falsa significatio uocis cu' itenide
 fallendi. **Ue** g' mendanti' sit nate
 e' ut flm' p'eat' & cu' itentione
 fallendi. **Hor** em' malu' p'p' est
 mennaentis. aliud habet' clausu' i
 corde. alid' p'p'iu' i lingua.

Quid sit menti.

Menti uo' e' loq' qd' id quod
 aio' sentit quis su' illd' v'it'
 sit suae no'. **Dis** g' q' loq't' men
 danti' mentit: quia loq't' qd' hor
 qd' aio' sentit: i uoluntate fallendi.
 sed nō oib; q' mentit' mendanti'
 dicit: q' qd' v'm' e' lo' aliquado

mennendo: sicut equiso flm' dice
 do aliqui uerax e. **Uti** **augu'** nemo
 sane mennaes iudicanda e' q' d'
 flm' qd' putat v'm'. quia q'ntu' t'p'o
 e' nō fallit ip'e. sed fallit. **Uo** igr'
 mendanti' arguend; e. q' falsat
 cuius rōit' ac p' uetis h'f: p'ong
 q' eron'rio ille mennaat' q' d' v'm'
 qd' putat flm' **Quia** em' ad animu'
 eis attinet nō v'm' d'f: qā nō qd'
 sentit d'f' q'uis v'm' tuemat' ee' qd'
 d'f'. **Uec** ille lib' e' a mendanti' q'
 oē nesciens lo' v'm': sciens aut
 uoluntate mentit'.

Quaestio de iudeo q' d' xpm' ee'

Hic q'ri solet si iude **Deu'**
 us dicit xpm' ee' d'm. at si
 ita sentiat aio' utru' loq't' menda
 tiu'. **Uo** e' mendanti' qd' d'f: q' alit' h'z
 aio' teneat: uerū e' t'n' qd' dicit.
 & iō nō e' mendanti': mentit' t'n'
 illud qd' v'm' e' dicens. **Uo** uo' oē
 mendanti' p'at' sit **augu'** i'nuat:
 michi **q'ri** iquit videt' o'me' men
 danti' ee' p'at' sed mltu' m'f'ee' quo
 aio' & de quib; r'eb; quisp' men
 tiat'. **Uo** em' sic p'at' q' q'sulendi
 ut q' norendi uoluntate mentit':
 n' t'n' noz' q' uiatore' mennaendo
 i diuiso itine' mittit' q'ntu' q' uia
 uite **mennaen** mendanti' d'f'nat:
Uero oē mendanti' iō d'm' e' ee'
 p'at'. qā hor' deb; loq' homo qd'
 aio' geit: siue illd' v'm' sit su' putet'
 & nō sit: **Uba** em' iō sic sit' i'p'i
 tuta ut nō p' ea hoies fallat' i'uitē:
 sed p' ea i' alia' notia' suas cogi
 tationes ferant. **Ubi** at' uti ad fal
 laciā nō ad quod sit' i'p'itutu' p'at'
 e. **Uec** iō etiā ullu' mendanti'

sentiat aīo qm loquat siue ita sit
 siue nō. **De spūa nō pūria.**
Sed melius dicitur ille peie-
 rare q flm uolūate fallēdi
 iurat: q flm putans qd vni
 ē iurat: q vni putans qd flm
 ē iurat: **Uñ augg.** hoies iurat
 flm ul ai fallit ul ai fallit
 a putat hō vni ēē qd flm est
 a temē iurat: a sit ul putat
 flm ēē a m p ued iurat: et
 mthilonis ai scēle iurat. Dis-
 tant at ista pūria duo q rō-
 memōau. **Fac illū iurāē q**
 vni ēē putat p quo iurat: vni
 putat ēē a m flm ē. nō ex aīo
 iste pūrat: sed fallit. **Hic p uō**
 hē qd flm ē: nō p falsa re-
 sūens iuracōne mēpōm. **Da**
 alit q sit flm ēē a dicit vni
 ēē: a iurat tāqm vni sit qd
 sit flm ēē. **videns q ista de-**
 testanda sit belua. **Fac alit q**
 putat flm ēē a iurat tāqm vni
 sit: a forte vni ē. **Ubi grā ut**
 itelligans. **pluēt loco iō mē-**
 rognō hoīem a dicit pluēt a
 tū compluit i sed putat nō
 pluēt pūrus ē. **Infest quead-**
 modū ubū pēdat ex aīo: rea
 ligūa nō sit n rea mens. **hīs**
 euident tradit q **epūlin peierat**
 hō ut sup dixim⁹ dū ul sūes flm
 iurat: ul flm putans qd vni ē
 iurat: ul existimās vni qd flm
 ē iurat: **Ex hor exmū nō vidē**
 ēē pūria. ul si pūria notēt:
 eo q flm iurat: nō vī ēē reus
 pūria q sit iurat qā nō ē mēs
 ei⁹ rea. a iō nō ligua. **vno ei⁹**

mens rea ē dū iurare pūrit qd
 pūria uerū nō dephendit. **Ro**
 gō oē pūria mendacū ē nec
 oīs q peierat mentit: sed omīs
 mēnendo iurans peierat: a oīs
 q flm iurat siue mēnēd siue
 nō. peierat. **Quēstio. m**

Quoniam uō qd iurat qd vni ē.
 existimās ēē flm. qrit quid
 sit ibi pūria. **pa em significō**
 uocis ued ē q vni nēsent loq:
Ro gō significō ul flm ul mē-
 dacū ē qā ued ē: a qd vni ē pū-
 riū nō vidēt ēē. **Ad hor dicim⁹.**
 loq sic sū qf mēte sub attēsa
 cōne iuramēti ēē pūria mē-
 titi igr adhibita iuracōne pū-
 riū ē. **pūria gō ē ul iurando**
 loq flm ai itēnōne fallēdi ul
 iurando loq flm sine itēnōne
 fallēdi. ul iurando loq vni ai
 itēnōne fallēdi. **Oppositō.**

Hic oppo: si oīs q flm iurat
 peierat: tūc q alicū pūrit
 tūc dāe sub cōo fūmo aliqd qd
 tū nō fūct: ex quo iurauit peie-
 rauit: q flm iurauit: nō em ita
 futurū eāt ut iurauit. **Ad hor**
 diū p f qā nō oīs q iurat qd flm
 ē ex quo iurat pūria ē sicut
 iste de quo agim⁹: sed ex quo
 pōitū mutat ul fūmū tūc
 dicit iuracō flis sit reatu pū-
 riū. **An iuracō sit malū.**

Sed at qrit vtrū iurare
 sit malū. dicim⁹ aliqn ma-
 lū ēē. aliqn nō. **aponte em a sine**
 nōitate iurāē ul flm iurare pūria
 grande ē. **Ex nōitate em iurāē sū**
 ul ad asserēda i nōtēna ul ad
 sedēa pūria cōfirmāda. ul ad pūria
 dēda auditōib⁹ quod est eis.

Ridicula e putae ho si dicit p
 dni. iuras: si dicitis testis e deo no
 iuras. Quid e emi p dm n testis
e deo: aut qd e testis e deo. n p
dm: Quid e af iurae n deo ius
reddo qn p dm iuras: Jus filius
nitatis no flitatis. Itē. Ete dico
mitati we. x q p lapide iurat
flm. p uirus e quia no lapide
q no audit. sed ei9 catore adhibe
teste. hor e s iurae p qua libz
catia. s catorem ei9 teste adhibe.
Itē enā qddam gen9 iuranti
fuissimū. qd fit p exerratione
n homo dicit si illud fecit illud
pacat ul illud attingat filio me
is. fm que modū accipit in dicit
enā n aliq9 iurando dicit p salu
te meā ul p filios meos x hā!
Obligat emi hor deo. Uti aug9
Itē qd ait p salute meā. salute
suā deo obligat. n dicit p filios me
os. oppignorat eos deo: ut hō ene
mat trahat eoz qd erit de oē ip9.
Si unū. vñ. si flm flm. x sicut
p hor iurans aliqñ deo hō obligat:
ita p dm iurans. ipm adhibet
testem. In oī iuratiōe. a dō testis
adhibet: a catia deo obligat et
oppignorat: ut hor sit iurae s s
deū teste adhibe ul deo aliquid
oppignorate. hor e iurae p qñlibz
catia. s s catorem ei9 teste adhibe.
De illis q iurant p falsos deos.
Post h qrit vtrū fide ei9
utendū sit: q p demōiā
ul pdola iurauit. De hō aug9
stbens ad publicolam ait: Te
pi9 considerae uolo. vtrū si qppia
p deos falsos iurauit x fidem
no suauit: no e videt bis

pruasse. Bis utiqz pntavit quia
x iurauit p quos no debuit: qd
pollicitū fecit fide qd no debuit.
Idcoqz q no utit fide illiqz q stat
iurasse p deos falsos: et utit fide
illiqz no ad malū sed ad bonū no
pnto illiqz se sonat: q p demōiā
iurauit sed bono pacto ei9 q fide
suauit: x sine dubitatione inno
malū e p deos falsos iurae verant
qm p deū vñ fallant. Quō emi
p qd iurat inno sū e. tanto magis
e penale piurū. Ad iuramentū
quo traute iurat no e obfuanđū
ul uotū ul pmissio iuste facta.
Nunc supē vide utrū omne
iuramentū iplendū sit: p ei
quis aliq9 aliquid iurauit qd fide
x caritate. qd obfuanū peccatū i gat
teritū: pona e imitandū qm
ad iplendū. Uti ambrosius. Itē cō
tra officii no mīqm pmissū
solue sacramentū. ut hō deo fecit.
Itē psidorus. In malis pmissis
restitnde fide: Iturpi uoto muta
deritū. qd traute no iusti no sūas.
Impia e emi pmissio q stelere
adimplet. Idem. Non e obfua
dū sacramentū qd male x traute p
mittit: ut si qd adultere p etia
fide n ea manendi pollicear. To
lerabilis e emi no iplē sacramentū
qm p mane sūpro. Itē beda. Si
quid nos trauciqz iurae attingit qd
obfuanū peccatū i gat teritū. libe
illud saluberrimo asilio imitandū
nouertim9. ac magis i pante nūte
peierandū e nobis. qm p urando p
iurio salud tme gūius e diuitēdū.
Demqz iurauit dauid p deū om
dē nabal vtrū stultū. sed ad pma

